

Maa

Maa: Chile

Universidad Diego Portales, Santiago de Chile, 01.03.2018 – 13.07.2018

Maa: Chile

Kaupunki: Santiago de Chile

Vaihtoaika: 01.03.2018 – 13.07.2018

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Universidad Diego Portales

Etukäteisjärjestelyt Suomessa:

Itse haku sujui melko kivuttomasti. Kirjoitin hakemuskirjeen ykköshaun aikaan syksyllä 2016 ja hain vaihtoon kevääksi 2018, lähetin sen eteenpäin omalle yliopistolle ja aika pian sen jälkeen sain vahvistuksen vaihtoon hyväksymisestä. Sen jälkeen seurasi odottelua pitkään, koska lähempänä vaihtoa piti tehdä vielä haku kohdeyliopistoon, eli käytännössä täyttää yhteistietoja muistaakseni johonkin lomakkeelle verkossa.

En enää muista kauanko kohdeyliopiston vahvistuksella kesti tulla, mutta ilman sitä ei pysty hakemaan opiskelijaviisumia, joka on pakollinen Chileen. En kuitenkaan tiedä, kuinka pakollinen viisumi lopulta on, sillä Chilessä saa oleskella kolme kuukautta ilman viisumia, minkä jälkeen voi käväistä vaikkapa naapurimaassa ja palata. Minulta ei kertaakaan esimerkiksi kysytty yliopistolla viisumia nähtäväksi, mutta en osaa sanoa, mikä on normaali käytäntö. Viisumi on melkoisen hintava, mikä kannattaa huomioida vaihtobudjettia suunnitellessa. Se oli liitteinen noin 400 euroa. Liitteitä (kuten rikosrekisteritodistusta ja lääkärintodistusta) kannattaa alkaa hankkia jo ennen virallista kohdeyliopiston vahvistuskirjettä, koska vahvistuksen tullessa voi vain lähettää kaikki liitteet Chilen suurlähetystyön Helsinkiin. Tarkemmat tiedot tarvittavista liitteistä saa laittamalla sähköpostia lähetystyön suoraan. En ainakaan löytänyt heidän nettisivuiltaan mitään kaikenkattavaa ohjeistusta. Itse sain kaikki tarvittavat liitteet lopulta kasaan tammikuun alussa ja hieman stressailin, saisinko viisumia ajoissa, koska olin lukenut useista eri paikoista, että sen saamisessa kestää pieni ikuisuus. Lähtöni oli helmikuun lopulla. Sain kuitenkin tiedon viisumin myöntämisestä 10 päivää sen jälkeen, kun olin laittanut paperit ja liitteet lähetystyön.

Ennen saapumista Chileen oli ilmoittautumisia yliopiston järjestämälle viikon kestäväälle espanjan kielen ja kulttuurin kurssille sekä koko yliopiston yhteisille kursseille (CFG). Varsinaiset kurssi-ilmoittautumiset oman alan kursseille tehtiin vasta paikan päällä lukukauden alussa. Suosittelen alussa järjestettävää lyhyttä espanjan kurssia, vaikka espanjan taidot olisivat hyvällä tasolla. Chilen espanja on todella haastavaa, varsinkin jos ei kielitaito ei ole hyvällä tasolla. Chilessä puhutaan todella nopeasti, epäselvästi ja paljon omia sanoja käyttäen. Kurssilta saa myös nopean katsauksen maahan, kulttuuriin ja ruokaan sekä paljon uusia kavereita. Meidän kielikurssimme vaihtariporukka muodostui nopeasti ja heidän kanssaan teinkin paljon asioita koko lukukauden aikana. Oma espanjani ei ollut mikään hirveän hyvä, kun saavuin. Aloitin kielen lukemisen nollassa yliopistossa ja ehdin opiskella neljä kurssia. En sanoisi, että suosittelen tätä, mutta selvisin kyllä kaikista kursseista Chilessä. Helppoa se ei ollut. Kurssitarjonta on tosiaan pääasiassa espanjaksi.

Kohdemaahan saapuminen:

Kurssivalinnat tehtiin tosiaan vasta paikan päällä lukukauden alkaessa, joten mitään takuuta alun perin valitsemille pääsystä ei ole. Minulle jäi ainakin se mielikuva, että paikalliset opiskelijat olivat saaneet tehdä kurssivalinnat aiemmin ja vaihto-opiskelijat pääsivät niille kursseille, joilla oli tilaa. Monet kurssit olivat nimittäin jo täynnä siinä kohtaa, kun valintoja piti tehdä. Eli sen mukaan suunniteltiin lukujärjestystä, että mille kursseille mahtui. Kursseja voi vaihtaa vielä muutamien ensimmäisten viikkojen aikana, jolloin on eräänlainen kurssien kokeilujakso. Itsellä meni ainakin jotkin kurssivalinnat uusiksi, koska en vain ymmärtänyt tiettyjen professoreiden puhetta tai kurssit vaikuttivat jotenkin muuten liian haastavilta.

En ollut hankkinut asuntoa tai huonetta valmiiksi Chilestä. Varasin menolennon niin, että minulla oli suunnilleen viikko aikaa etsiä huone ennen lukukauden alkua. Varasin hostelliin (La Casa Roja, jota muissakin kertomuksissa suositeltiin) ensimmäiseksi viikoksi. Tein ennen lähtöä profiilin CompartoDepton asunnonhakusivulle ja liityin johonkin Facebook-ryhmään. Tarjontaa on kyllä reilusti paikan päällä, joten en suosittele tekemään mitään päätöksiä ennen Chileen saapumista. Löysin lopulta asunnon tutun tutun tutun kautta Ñuñoasta. Muita suositeltavia alueita ovat Providencia ja Las Condes. Keskustaa suosittelen välttämään, koska se saattaa olla hieman turvaton ajoittain. Mukavinta on, jos asunnon saa punaisen linjan (numero 1) varresta, koska sillä pääsee suoraan yliopistolle (Los Héroesin pysäkki). Minun kotini oli liilan linjan (numero 6) varrella, joten vaihdoin kerran metroa. Matka yliopistolle kesti noin 45 minuuttia. Myös bussilla pääsee melko kätevästi, mutta aikataulut eivät ole aina täysin luotettavia.

Maksoin suhteellisen halpaa vuokraa (190 000 Chilen pesoa, eli noin 250 euroa), mutta huoneeni oli myös todella pieni. Suurin osa kavereistani maksoi huoneesta noin 250 000 Chilen pesoa. Sen kalliimmat huoneet ovat jo suhteellisen kalliita. Omat asunnot ovat huomattavasti kalliimpia kuin jonkun kanssa jakaminen. Ulkomaalaisilta myös normaalisti pyydetään enemmän kuin paikallisilta. Itse tein vuokrasopimuksen kesäkuun loppuun, koska en tiennyt viimeisiä tenttipäiviäni vielä siinä kohtaa. Virallisesti lukukausi loppui 13.7. Koin tämän hyväksi ratkaisuksi, koska sain pidennettyä vuokrasopimusta myöhemmin vielä puolella kuulla ja säästin siinä puolen kuun vuokran. Monet kaverini olivat tehneet sopimuksen heinäkuun loppuun ja heillä oli viimeiset tentit kesä/heinäkuun vaihteessa, joten he tuskailivat vuokrasopimustensa ja niistä irti pääsemisen kanssa. Aina voi myös ottaa esimerkiksi hostelliin muutamaksi yöksi, jos ei saa pidennettyä vuokrasopimusta.

Yliopistolla ei ollut mitään kovin organisoitua tuutoritoimintaa. Saimme jossain kohtaa sähköpostia meille määrättyistä "buddyista", joihin voisi olla yhteydessä, jos on jotain kysymyksiä tai muuta. Laitoin omalle buddylleni, joka opiskeli toisessa tiedekunnassa, viestiä opiskeluun liittyvistä asioista ja sain hänestä samalla chileläisen kaverin. Muuten chileläisiin oli mielestäni yliopistolla hieman vaikeaa tutustua. Omilla kursseillani chileläiset olivat todella nuoria ja vaikuttivat suoraan sanottuna hieman lapsellisilta. En lopulta hirveästi tutustunut kurssikaverihini. Opiskeluiden ulkopuolella chileläisiin oli puolestaan helppo tutustua ja he olivat mukavia ja kiinnostuneita ulkomaalaisista.

Opiskelu:

Opiskelin UDP:lla journalistiikan kursseja kuten Suomessakin. Lisäksi otin yhden alaani liittyvän koko yliopiston CFG-kurssin. CFG-kurssit vaikuttivat yleisesti ottaen ihan mukavilta ja helpoilta päästä mukaan, vaikka ei olisi aiempaa tietoa aiheesta. Ne myös pääsääntöisesti jatkuvat koko lukukauden vaikka yliopistolla lakkoiltaisiin. Palaan lakkoiluun vielä tarkemmin kohta.

Suoritin yhteensä neljä viiden opintopisteen kurssia. Opintopisteet käsittääkseni ovat verrattavissa Suomen opintopisteisiin. UDP:lla kurssit ovat koko lukukauden kestäviä kursseja eli samoja käydään alusta loppuun. Päädyin lopulta ottamaan melko "helppoja" ja sisällöltään samankaltaisia kursseja kuin olin jo Suomessa käynyt. Ongelmaksi muodostui se, etten puhunut sujuvaa espanjaa, joten en voinut valita esimerkiksi journalistiikan kursseja, joilla kirjoitettiin. Toisaalta oli ihan hyvä valita helppoja kursseja, koska kielitaitoni ei olisi millään riittänyt täysin uusien aiheiden opiskeluun. Valitsemani kurssit eivät olleet lopulta kovin hyväntasoisia verrattuna Suomen kursseihin. En osaa sanoa muiden alojen kursseista tarkemmin, mutta kuulin niiden olleen ihan mielenkiintoisia ja antoisia alasta riippuen.

Poissaoloja tarkasteltiin tiukasti, joten esimerkiksi reissuja piti suunnitella niin, ettei niitä kertyisi liikaa. Kaikilla kursseilla oli todella paljon pieniä kokeita tai töitä, joita arvosteltiin. Lisäksi kursseilla oli suurempia välitenttejä (solemne), joista sai olla poissa vain lääkäritodistuksella. Suomessa on tottunut siihen, että saa aikataulun heti kurssin alussa, joten oli totutteleminen siihen, että tärkeistä tenteistä, kokeista tai vapaapäivistä sai tietää vasta muutamia päiviä etukäteen. Kiroimme tätä opiskelukulttuurin piirrettä useammin kuin kerran toisen suomalaisen vaihtarin kanssa. Eli Chilessä opiskelu vaatii pitkää pinnaa, suunnitelmien muuttamista ja ennen kaikkea sopeutumista.

Toinen opiskeluitani hankaloittanut juttu oli opiskelijoiden lakkoilu. Tällä hetkellä Chilessä ja koko lattareissa on käynnissä paikallinen #metoo-liikehdintä. Sen vuoksi opiskelijat aloittivat lakkoilun lukukauden loppupuolella ja lakko venyi lopulta kuukauden mittaiseksi. Lakon ollessa käynnissä ei ollut tietoa koska se loppuisi tai loppuisiko ollenkaan. Lakkoilu on melko normaalia Chilen yliopistoissa, mutta meidän yliopistossamme ei ollut ollut pitkään aikaan näin pitkää ja kaikkiin tiedekuntiin ulottuvaa lakkoa. Minulla ei siis ollut varsinaisesti tietoa siitä, pääsisinkö kursseista läpi tai loppuisiko lukukausi ajallaan. Lakkoilun aihe oli tärkeä, mutta vaihto-opiskelijan kannalta hankala. CFG-kurssit jatkuivat pääosin normaalisti lakonkin läpi, koska ne eivät periaatteessa kuulu mihinkään

tiedekuntaan. Eli suosittelisin valitsemaan niitä jo siitäkkin syystä, ellei kiinnosta apurahojen palauttelu ja Kelan kanssa sähläys. Lopulta lakko loppui kuitenkin ja opiskelimme viimeiset kaksi viikkoa ennen tenttien alkamista. Pääsin siis lopulta myös kaikista kursseista onneksi läpi.

Muuta mainitsemisen arvoista:

Chile on todella kallis maa. Hintataso on suunnilleen Suomen luokkaa. Esimerkiksi ruoka on kallista, lennot naapurimaihin ovat kalliita ja metro on kallis. En lopulta päätenyt hankkimaan opiskelijametrokorttia, koska sen odottelussa olisi mennyt ikuisuus. Eli maksoin jokaisesta metromatkasta noin euron, koska minkäänlaista kuukausikorttia ei ole.

Pitkän matkan bussit ovat suhteellisen halpoja ja niillä pääsee helposti etelään ja pohjoiseen. Suosittelen matkustelua ylipäätään, koska Chile on aivan mielettömän hieno maa ja sieltä löytyy ihan kaikkea tulivuorista autiomaihin. Reissasin vaihdon aikana pelkästään Chilessä ja yhdellä viikonloppureissulla Buenos Airesissa, mutta silti jäi monta paikkaa näkemättä. Vinkkinä se, että chilelaisellä henkilökortilla pääsee paikallisen hinnalla kaikkialle, jos sellainen hintamahdollisuus on. Henkilökortin hankkimisessa ja saamisessa kesti ikuisuus, mutta kun kerran on käynyt rekisteröimässä itsesi PDI:llä, voi sieltä saadulla paperilapulla myös päästä "chileläisenä" kaikkialle. Maksoin muun muassa kansallispuisto Torres del Painesissa chileläisten halvemman hinnan pelkkää paperilappua näyttämällä.

Sää muuttuu melko kylmäksi jossain kohtaa, jos menee Suomen kevätlukukaudella. Eli kannattaa varata lämpimiä vaatteita mukaan. Taloissa on harvemmin lämmitystä tai minkäänlaista eristystä, joten kylmyys sisällä on kamalaa. Itse pärjäsini kevytuntuvatavilla ja kerrospukeutumisella Chilen talvessa. Kyselin vuokranantajaltani, kuinka kylmä sisällä oikein on pahimpina talvikuukausina. Hän sanoi, että noin 15 astetta ja meidän rakennuksemme oli lämmin muihin verrattuna. Istuin kavereiden luona monessa geth-togetherissä sisällä takki päällä, koska oli niin viileää.

Chile on lähtökohtaisesti turvallinen maa. Tietenkin pitää noudattaa varivaisuutta varsinkin, jos näyttää täysin ulkomaalaiselta. Minulla kului jonkin verran rahaa Uberin käyttöön, koska se oli turvallisin kulkuneuvo liikkua esimerkiksi öisin. Minulta ei varastettu kertaakaan mitään enkä muutenkaan joutunut mihinkään uhkaavaan tilanteeseen, mutta vaihtariporukastamme useammalta varastettiin puhelin.

Tsemppiä ja ikimuistoista vaihtoa kaikille Chileen haluaville! Minulta voi kysellä enemmänkin, jos tulee jotain mieleen.

Elena Kurki

Kirjoittelin vaihdon ajalta myös blogia, josta voi lukea tarkemmin esimerkiksi eri reissuista ja tuskailusta chileläisessä arjessa: <https://lahtovalmiina.wordpress.com/>

Universidad Diego Portales, Santiago de Chile, 01.08.2017 – 22.12.2017

Maa: Chile

Kaupunki: Santiago de Chile

Vaihtoaika: 01.08.2017 – 22.12.2017

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Universidad Diego Portales

Etukäteisjärjestelyt Suomessa

Lähinnä mitä etukäteisjärjestelyjen kanssa tuli ongelmaa, oli se, että en löytänyt muuta kuin pienen taulukon pakollisista kursseista kurssilla. Kurssin nimestä piti päätellä, mitä kurssi piti sisällään. Kuten yliopistojen nettisivut Suomessa, myös Chilessä ne ovat sekalaisia ja niistä oli vaikea löytää mitään. Vaihdon lopulla löysin jonkinlaiset kurssikuvaukset, mutta en vieläkaan kaikista kursseista. Lisäksi en tiedä, onko periodien kurssitarjontaa esillä missään, itse löysin ne vasta paperisena yliopistolta.

Suomen päässä Chilen suurlähetystöltä kannattaa aikaisessa vaiheessa kysyä tarvittavat dokumentit, vaikei niitä välittömästi hoitaisikaan. Ihan vain sitä varten, että auttaa suunnittelussa kun tietää noin suunnilleen mitä kaikkea tarvitsee ja kuinka kauan eri asioihin menee. Lisäksi siinä vaiheessa kun saat vastauksen "n. viikon päästä voit tulla

hakemaan viisumia", kannattaa potkia hommaa vähän eteenpäin sen viikon kuluttua. Itsellä "n. viikko" muuttui kahdeksi ja puoleksi viikoksi, ja se olisi uskoakseni ollut vähemmän jos en olisi ajatellut "noh, n. viikkoa sanoivat ja vasta juuri se viikko mennyt, annetaan pari päivää vielä". Aikaisen toimimisen etuna on myös terveystodistus, jonka itse hain kalliilla yksityiseltä, koska tajusin liian myöhään, ettei minulla sellaista ole.

Viisumiin ja vakuutukseen menee iso pätkä rahaa, että kannattaa varautua. Viisumin hinta oli 400€ ja vakuutuksen hinta pyöri samoilla tienoilla. (Joskin taisin saada sen reilulla 200 eurolla, mutta rehellisesti sanottuna muistan hyvin heikosti.) Ja vakuutushan on pakollinen.

Kohdemaahan saapuminen

Diego Portalesissa opiskelut alkoivat viikon mittaisella perehdytyskurssilla Chilen kulttuurin ja kieleen. Se auttoi saamaan jonkinlaidista kuvaa maasta ja vaikutti itsessään sisältäneen mitään järjestyttävää, siellä pääsi tapaamaan muita vaihtareita ja kysymään apua ja neuvoja eri asioihin, mikä huojennutti huomattavasti. Tutortoimintaa yliopistolla oli myös, mutta ainakin vielä se oli aika lapsenkengissä. Kävimme perehdytysviikolla pari kertaa keskustassa baarissa ja loppupuolen vuoden aikana oli muutama muu tapaaminen. Tarkoituksenaan heillä oli kuitenkin parantaa tutortoimintaa jatkossa.

Viisumin rekisteröimistä varten jonotettiin yhtenä aamuna muiden vaihtareiden kanssa 3-4 tuntia jonnekin konttorille, että saatiin lappunen, Sen kanssa menttiin toiseen toimistoon jonottamaan vielä pari tuntia. Sitten x-määrän ajan kuluttua päästiin hakemaan chileläiset henkilökortit samasta paikasta. Se oli melkoinen seikkailu, mutta sen lisäksi ei byrokratiasta ollut enempiä ongelmia. Virallista opiskelijakorttia, jolla saisi alennukset esim. metroon, tosin en koskaan hommannut, koska käsittääkseni sen saamisessa kestää useampi kuukausi, jolloin puolen vuoden vaihtareille siitä ei juuri ehdi hyötymään.

Asuminen

Asuin ensimmäiset puolisoista viikkoa hostellissa etsien asuntoa kunnes löysin yliopiston läheltä huoneen 15 henkilön asunnosta. Näin suuressa asunnossa asumisessa oli puolensa ja puolensa; semmoista päivää ei ollut, jolloin tiskiallas ei olisi ollut täynnä tiskiä ja toisten ruokien kunnioittaminen jääkaapissa oli vajavaista. Keittiön käyttö oli hyvin hankalaa, sillä pienessä keittiössä oli aina joku kokkaamassa. Hyviä puolia oli heti vaihdon alkuun saadut useat ihmiset, joiden kanssa oli helppo viettää aikaa ja matkustella. Bileitä oli kohtuu usein talossa, mikä oli sekä hyvä että huono asia. Asunto oli myös valmiiksi kalustettu, jonka oletan olevan yleistä vuokra-asunnoissa Chilessä.

Asuntoa etsiessä kannattaa kiinnittää huomioita metroasemiin, sillä metro on paras matkustustapa kaupungilla. Yliopisto on linjojen 1 ja 2 vieressä, joka kannattaa pitää mielessä*. Kannattaa kuitenkin miettiä, olisiko kävelymatkan päässä asuntoa, sillä aamumetrot ovat aina turposen täynnä.

Vuokrataso Chilessä vaihtelee n. 200€ ja 300€ välillä. Asuntoa voi etsiä ainakin compartodepto.com -sivun kautta tekemällä sinne profiilin. Myös Facebookista löytyy "Arriendo departamento (compartido), habitación en Santiago de Chile", jota käsittääkseni pari vaihtaritoveria käytti. Ainakin siellä on paljon väkeä, että eiköhän se toimi.

Tarjontaa löytyy paljon, joten siitä ei tarvitse huolehtia. Jos kiinnostaa asua lähempänä keskustaa, Providencian alue on vähän kalliimpi ja rauhallisempi, ja käsittääkseni se on monien vaihtarien suosiossa.

*Valtaosa tiedekunnista on täällä, mutta muistaakseni kaupanalan (tai jonkun muun) tilat ovat jossain muualla.

Opiskelu

Opiskelin Chilessä fysiikan peruskurssi, yhden kurssin yrityksen IT-puolen pyörittämisestä, videopeli kurssin sekä dataverkkojen kurssin. Oli pari muuta kurssia, jonne olisin halunnut myös, mutta ne menivät täyteen ennen kuin ehdin ilmoittautumisiin asti. Ongelma oli, että vasta yliopistolla näin paperisena versiona lukukauden kurssitarjonnan ja kurssien aikataulut.

Laadullisesti kurseissa ei ollut juuri vikaa, opettajiinkin oli mukavaa saada parempaa kosketusta kun ryhmäkoot olivat parinkymmenen opiskelijan luokkaa. Fysiikan ja dataverkko kurseilla oli luentojen lisäksi laboratoriotunteja, joilla opiskeltuun asiaan tutustuttiin käytännön testeillä. Nämä tunnit olivat valitettavasti käytännössä aina liian lyhyitä, joten niille meno ei koskaan houkuttanut, piti kiirehtiä eikä koskaan ehtinyt miettiä, mitä tässä nyt tehtiin.

Kurssit olivat koko puolen vuoden mittaisia, sisälsivät useita lyhyitä pikku testejä, kaksi välitenttiä, kurssin puolesta välissä ja lopuksi, sekä lopputentin, johon ei tarvinnut mennä jos muista osa-alueista oli riittävän hyvät arvosanat. Klassisesti suosittelen koko kurssin aikaista ahkerointia, sillä lopputentin skippaaminen tuntuu hyvältä ja antaa lisää aikaa esim. kurssien jälkeiselle matkustelulle. (Mainittakoon, että kurseilla saattaa olla eroja tämän käytännön kanssa.) Kotona tehtäviä harjoituksia ei ollut kuin yhdellä kurssilla ja isompia projekteja oli kaikissa.

Projekteissa piti joskus vaeltaa yliopiston ulkopuolelle, eräällä projektikurssilla opiskelijoiden pitää löytää oikea asiakas ja projekti itse ja IT-hallinnon kurssilla piti etsiä firma, johon tutustua ja jonne päästä haastattelemaan tarkempia kysymyksiä varten.

CFG-kurssit ovat yhteisiä valinnaisia opintoja Diego Portalesissa, joita mistä tahansa tiedekunnasta voi ottaa. En itse ottanut mitään niistä, mutta käsittääkseni usein vaihtarit ottavat niitä kurseja, joten jos kiinnostusta on kohtalotovereille ja omaan alaan liittymättömille kursseille, suosittelen niitä. Niissä ei liene edes esitietovaatimuksia, joten niitä on helppo ottaa. Oman alan kursseilla taas esitietovaatimusten löytäminen ja ymmärtäminen saattaa olla vaikeaa erimaalaisten yliopistojen vaatimusten välillä.

Itse opiskelin kurssien asiat pääasiassa internetin avulla englanniksi. Luennoilla käyminen auttoi, mutta tieteellinen Espanja on vaikeaa ymmärtää, varsinkin Chilen murteella puhuttuna. Englanninkielisiin kursseihin en törmännyt, mutta noh, ehkä niitä on.

Matkustelu

Chile on erinomainen maa matkustelua varten. Sieltä löytyy luontoa pohjoisista Atacaman aavikoista, keskus-Chilen metropolialueesta, Region de Lagosin saksamaisesta metsä-järvi-vuori -combosta, Patagonian jäätiköille asti ja Tyyni valtameri sekä Andit. Suurin osa Chilen nähtävyyksistä on luonnonkohteita, joten vaeltelusta tykkävälle se on hyvä kohde. Suosittelen matkustelemaan paljon, erityisesti puoli vuotta vaihtarivat, sillä nähtävää on paljon ja aikaa vähän. Lomat kannattaa hyödyntää. Busseja kulkee hyvin paljon ja niillä liikkuminen on kohtuullisen hintaista. Ne ovat paras liikkumismuoto ja ainakin itse nautin 24 tunnin bussimatkasta Chilen pohjoisosiin, sillä maisemat, jalkatila, ja bussissa näkyvät elokuvat. Lippujen ostaminen tuntuu aluksi vaikealta, sillä eri firmoja on paljon ja mitä, missä, milloin, mutta rohkeasti sitä päin! Pitkiä matkoja voi tehdä myös lentokoneella hieman kalliimmalla.

Suurimmissa turistikohteissa, San Pedro de Atacamassa ja Torres del Painen luonnonpuistossa Patagoniassa pääsi maksullisiin päiväreissuille ilman varausta helposti ja vaivattomasti (pienellä varauksella kovimman lomasesongin aikaan tammi-helmikuussa). Nämä tietysti maksavat, mutta usein ne olivat hintansa väärejä. Torres del Paineella tosin jos haluaa telttailua ja vaeltaa pidemmin, pitää varata telttapaikkaa ja jotain tommoista. Muitakin kohteita löytyy ympäri Chileä, mutta nämä kaksi lienevät kuuluisimmat ja mistä itse tiedän.

Toki koko Etelä-Amerikka on siinä vierellä nähtävillä. Itselleni oli enemmän kuin tarpeeksi matkusteltavaa Chilessä, joten en osaa tarkemmin sanoa. Ihan hyvä idea sekin varmaan. Siellä näkee "autenttisempaa" lattari-meininkiä, sillä Chile on yllättävän länsimainen. Jo yhden pikavisiitin aikana Boliviassa Uyunin kaupungissa eron huomasi.

Muuta mainittavaa

Santiago on iso kaupunki, josta löytyy kaikennäköistä tapahtumaa. Suosittelen siis olemaan silmä kovana ja rohkeasti käymään kaikennäköisiin tapahtumiin. Itse päädyin puolivahingossa lähellä maaseudulla järjestettäviin lampaiden kerintäjuhlaan sekä kiipeilytelttailutapahtumaan, ja vaikka vähän epävarmana lähdin tietämättä mitä odottaa, olivat ne yhdet parhaat muistot vuodesta. Yliopistolla on paljon eri liikunnankurseja sekä liikuntasali, joita suosittelen hyödyntämään.

Talvella Santiagossa on vilpoista, eikä taloissa aina ole lämmitystä, joten kannattaa ainakin henkisesti varautua tähän. Monet kämppiksistäni ostivat pienen patterin omaan huoneeseensa tätä varten.

Elinkustannukset Chilessä ovat yllättävän kalliit (vähän Suomea halvemmat), mutta alkoholi, erilaiset palvelut ja ulkona syöminen on ainakin halvempaa. Pikkukaupoissa käymällä säästää rahaa, mutta valikoima on luonnollisesti pienempi.

Kännykkää varten on mahdollista ostaa Prepaid-liittymä. En kuullut, että kenelläkään olisi ollut ongelmaa niiden kanssa, osta semmoinen pikkukaupasta ja plup, pistä koneeseen kiinni. Paitsi etten itse saanut omaani toimimaan vaikka kävin pariin kertaan kyselemässä asiaa kaupassa. Mysteeri ei koskaan selvinnyt, en tiedä mistä tämä johtui. Ehkä tämä uusi säädös siitä, että ulkomaiset puhelimet täytyy rekisteröidä ennen kuin niitä voi chileläisellä kortilla käyttää, oli ongelma. Vaikka se ei selitä, miksi se häiritsi vain minun puhelintani. Tai miksi minun puhelin toimi joskus alussa jonkun verran. Eli todennäköisesti Prepaid-kortit toimii ja ovat helppoja ja vaivattomia, että minun tapaukseni oli joku speciaali-tapaus, mutta ei sitä aina tiedä.

Chile on latinalaisen Amerikan turvallisimpia maita, mutta maalaisjärki matkassa. Yöllä ei kannata liikkua jalan, ainakaan yksin, lompakossa ei kannata pitää liikaa rahaa tai kortteja jne. Potentiaalisessa ryöstötilanteessa kannattaa olla leikkimättä Arnold Schwazeneggeriä ja antaa arvotavarat mukisematta. Eräs chileläinen kaverini kuoli ollessani Chilessä. Hänet ryöstettiin keskustassa illalla kymmenen, yhdentoista aikaan, mutta sen sijaan että hän olisi tyytynyt asiaan, homma meni tappeluksi. Ja varkailla oli puukot mukanaan.

Paluu Tampereelle

Palasin Tampereelle vuoden alussa, pari päivää ennen yliopiston alkua. Muutaman päivän kuumeen jälkeen uni- sekä muut rytmit ovat täysin hakusessa, joten olisi varmaan ollut parempi palata hieman aikaisemmin. Se olisi auttanut siihenkin, että olisin ehtinyt nähdä ihmisiä paremmin vaihdon jälkeen eikä niitä tarvitsisi tehdä yliopistokiireiden aikana.

Kurssien hyväksilukua en ole vielä tehnyt, mutta kurssiarvosanat ovat tulleet sähköpostilla Tampereen yliopistolle, joten niistä ei liene ongelmaa. Kuten yllä mainitsin, kaikkia kurssikuvauksia en koskaan yliopiston sivuilta löytänyt, mutta sain ne kysymällä opettajalta. Espanjaksi tosin, joten tiedä häntä onko niistä apua.

Merkityksellisyys/lopuksi

Kulttuurisesti Chile on aika tylsä. Varsinkin jos hakee lattarikokemusta ja/tai eksoottista kulttuuria. Santiagosta en ole kaupunkina kuullut paljoa hyvää ja useat sanovat, etteivät he pidä siitä. Toisaalta siitäkin sai kivan suurkaupunkikokemuksen ja jos ei kaipaa niin suurta kulttuurishokkia, niin Santiago/Chile voi olla hyvä vaihtoehto.

Vaihdon pituudesta sanoisin, että puoleessa vuodessa ehtii tutustumaan maahan, mutta tarvitsee sen vuoden että ehtii kunnolla Elämään siellä. Kummatkin ovat toki hyviä vaihtoehtoja, mutta suosittelen vuotta jos opiskelut sallii ja varsinkin jos ei ole muuta kokemusta/suunnitelmaa vaihdoista.

Lisäksi laamat ovat kivoja. Niitä oli Chilessä paljon.

Timon vinkkinurkka!

- Juo vettä, Chilessä on aika lämmintä.
- Hanavesi on kelvollista juoda (itse aloitin "varovasti" juoden pullovettä aluksi, mutta pikkuhiljaa vähentäen. En tiedä auttoiko se vai olisinko suoraan voinut juoda hanasta.)
- Kaikki muut suomalaiset piuhat menivät pistokkeisiin paitsi läppärin laturin pistimet olivat jostain syystä hieman muita isommat eivätkä mahtuneet. Lukuisista pienistä kojuista kyllä saa ostettua adaptereita ongelmaan.
- Chilessä juhliitaan 18.9. itsenäisyysjuhlia ja viikon lomaa. Santiagossa oli ihan hyvä juhlatunnelma silloin, mutta suosittelen käyttämään loman paremmin matkustelua varten (jos tarpeen), sillä se ei silti Niin erikoista ollut. Muistutti hieman Suomen vappua, isommassa skaalassa vain. (Olen katkera, sillä chileläiset ylihypetti juhlia, enkä sen takia lähtenyt minnekään L)
- Santiagon lentokentältä on halpa bussikuljetus Los Heroesin metroasemalle.
- Kannattaa ottaa HOPS-lomake tjm talteen, että on helpompaa suunnitella paluun opiskelua "Mitkä kurssit multa puuttukuaan"
- Hostellien lokerikkoihin tarvitsee usein oman lukon ja oman huoneeni lukitsemiseen vuokra-asunnossa tarvitsin sellaista myös. Niitä myydään vähän kaikkialla, mutta helpompaa ottaa mukaan jos löytyy.
- Luonnonpuistot ym. maksavat usein ulkomaalaisille enemmän kuin paikallisille. Jos sinulla on visa, ole paikallinen.
- Rahaa käytin aina käteisenä (jopa vuokranmaksu). Kortitkin toimivat usein, mutta käteinen on aina varmempaa. Rahannostoa varten kannattaa käyttää Santanderin automaatteja, ainakin Chilen pankin automaattit ottaa lisämaksua ulkomaalaisesta kortista.
- Cajon del Maipo on laaksoalue Andeilla Santiagon vieressä. Sinne on helppoa ja halpaa mennä viikonloppuisin, vierailemaan kylissä tai vaeltamaan tjm. Suosittelen.
- Valparaiso on satamakaupunki/-alue Santiagon vieressä. Sinne on helppoa ja halpaa mennä viikonloppuisin, tutustumaan sen taiteeseen ja meininkiin tjm. Suosittelen.
- Facebookissa on olemassa "Suomalaiset Chilessä"-ryhmä.
- Älä ole ennakkoluuloinen ja tule pois mukavuusalueelta juttelemaan ihmisille jne. Se voi olla vaikeaa joo, mutta ei voi mitään.
- Taksit ovat halpoja, varsinkin jaettuna, ja uber-sovellus on myös toimiva ajatus.

Pontificia Universidad Católica de Valparaíso, Valparaíso, 24.07.2017 – 09.12.2017

Maa: Chile

Kaupunki: Valparaíso

Vaihtoaika: 24.07.2017 – 09.12.2017

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Pontificia Universidad Católica de Valparaíso

Etukäteisjärjestelyt Suomessa

Minut hyväksyttiin alunperin PUCV:n kevät lukukaudelle 2017, mutta syksyllä 2016 odotellessani viimeisen hakuvaiheen (hakeminen kohdeyliopistoon) alkamista sainkin tiedon, ettei vaihto ollutkaan mahdollinen. Chile oli ollut haaveeni jo jonkin aikaa, joten en halunnut vaihtaa kohdetta. Lopulta kuitenkin sain vaihtopaikan syksyille 2017. En ollut onneksi ehtinyt ostaa lentoja ennen virallista varmistusta, vaikka mahtavat lentotarjoukset houkuttelivatkin.

Hakeminen kohdeyliopistoon sujui kuitenkin ongelmitta, ja hyväksymiskirje tuli toukokuussa, kun vaihto alkoi heinäkuussa. Viisumin hakeminen kannattaa aloittaa riittävän ajoissa, vaikka prosessi itsessään hoituukin varsin nopeasti. Viisumiin vaaditaan mm. terveystodistus, jonka sai YTHS:ltä, vaikkakin aluksi YTHS:ltä sanottiin, ettei todistuksen kirjoittaminen kuulu heille. Viisumi maksaa myös noin 400 euroa, mikä kannattaa ottaa huomioon vaihtobudjettia suunnitellessa.

Yliopiston infopaketti tuli noin viikkoa ennen vaihdon alkamista, ja olin siinä vaiheessa jo Valparaísossa. PUCV:n kansainvälinen toimisto (PIIE) vastasi nopeasti kysymyksiin ja auttoi mielellään kaikessa mahdollisessa ennen vaihtoa ja vaihdon aikanakin.

Kohdemaahan saapuminen

Saavuin Chileen noin 2 viikkoa ennen luentojen alkamista, joten aikaa oli sopivasti etsiä asuntoa ja tutustua paikkoihin. Koska infopaketti saapui noin viikkoa ennen orientaation alkamista, ei minulla varsinaisesti ollut maahan saapuaessa käsitystä missä ja milloin opinnot alkavat tarkalleen. Orientaatio oli ytimekäs, mutta siinä oli kaikki tarvittava. Opintoihin liittyvän infon lisäksi saimme opastusta niin asunnon hankintaan kuin turvallisuuteenkin. Varsinaista tutortoimintaa ei kuitenkaan ollut, mutta kansainvälisestä toimistosta apua sai aina, kun sitä tarvitsi. Orientaatioon kuului myös espanjan lähtötasotesti, jonka avulla pystyi valitsemaan sopivantasoisien espanjan kielioppikurssin, joka oli ainut vain vaihtareille suunnattu kurssi, jonka pystyi ottamaan.

Yllättävintä Chileen saapumisessa oli kylmyys. Vietin ensimmäiset päivät Santiagossa, ja onnistuin näkemään historiallisen lumisateen. Näin jälkiviisaana ottaisin ehdottomasti enemmän lämmintä vaatetta mukaan ja jättäisin kesävaatteita Suomeen. Koska taloissa ei ole lämmitystä, kylmyys tuntuu vieläkin pahemmalta, jopa kylmemmältä kuin ulkona. Valpon sijainti rannikolla lisää tähän yhtälöön vielä kostean ilman ja tuulen mereltä, joten kylmä todellakin oli!

Asuminen

Hankin asunnon vasta paikan päällä. Valparaísossa on paljon edullisia ja hyviä hostelleja, joissa voi viettää aikaa ja tutustua muihin vaihtareihin ja alueeseen ennen kuin löytää varsinaisen asunnon. Pelkän kartan perusteella oli vaikea arvioida välimatkoja, sillä kartan mukaan lähellä sijaitseva asunto saattoi olla korkealla cerrossa eli "vuorella". Compartodepto.cl on mainio sivusto asunnon etsimiseen. Oman huoneeni löysin sen hostellin kautta, jossa majoituin ensimmäiset päivät. Huone oli pieni, mutta viihtyisä, ja talo yllättävän siisti. Maksoin huoneesta reilut 200 euroa kuukaudessa, ja vuokraan kuului vesi, sähkö, kaasu, internet ja pyykkien pesu kerran viikossa. Samassa talossa asui viisi muuta vaihtaria, joilla kaikilla oli omat huoneet. Samaa tasoa kuin Suomessa ei kannata odottaa, sillä Valparaísossa talot ovat pääsääntöisesti vanhoja. Asuntoja kannattaakin käydä paikan päällä katsomassa, sillä kuvat usein antavat paljon hienomman kuvan asunnosta. Asuin itse Cerro Concepciónissa, joka Cerro Alegren kanssa on yksi Unescon maailman perintökohteista. Alue oli varsin rauhallinen ja turvallinen, ja suurin osa vaihtareista asuikin näillä kahdella alueella. Sijainti oli loistava, sillä kävellen pääsi lähes joka paikkaan ja bussi- ja metropysäkeille oli lyhyt matka. Esimerkiksi kävellen yliopistolle meni n. puoli tuntia. Toki asuminen viereisessä kaupungissa Vina del Marissa on myös mahdollista, sillä minibussit eli microt kulkevat hyvin paikasta toiseen.

Opiskelu

Opiskelen Suomessa hallintotieteitä. Kurssitarjonta oli todella monipuolinen PUCV:ssa, joten päätin käyttää akateemista vapautta hyväkseni ja suorittaa mahdollisimman erilaisia kursseja. Kurssien valinta olikin hieman työlästä laajasta valikoimasta johtuen. Valinnassa piti myös ottaa huomioon mahdolliset siirtymät eri kampuksien välillä. Kampuksia on useita, ja osa todella kaukana. Aluksi oli vaikeaa hahmottaa siirtymiin menevää aikaa, mutta kurssivalinnat käytiin kuitenkin läpi koordinaattorien kanssa, jotka osasivat kertoa, olivatko siirtymät mahdollisia. Lisäksi opintojen alkuun kuului parin viikon jakso, jolloin valittuja kursseja sai testata ja tarvittaessa kurssivalintoja muuttaa. Lopulta päädyin ottamaan Gramática para Extranjeros nivel superior, Sistema internacional de la protección de los derechos humanos, Globalización y la sociedad chilena, Cine latinoamericano ja Autocuidado y vida saludable. Kurssit olivat mielenkiintoisia, ja opetus oli mielestäni hyvää. Kaikki kurssit olivat eri tiedekunnista, joten opetustavat ja työmäärät vaihtelivat suurestikin. Opiskelu oli selvästi koulumaisempaa kuin Suomessa eikä esim. itsenäisesti luettavia kirjoja ollut. Joihinkin kursseihin kuului esseitä, ja kielioppikursseilla tehtiin kieliopillisia analyyskejä. Ryhmätyöt olivat melko tavallisia ja niitä saatettiin tehdä myös tuntien aikana. Massaluentoihin tottuneena ryhmäkoot olivat melko pieniä. Useilla kursseilla oli vaadittu läsnäoloa, tavallisesti 70 %, mutta vaihtareihin suhtauduttiin yleensä rennommin, ei toki kaikilla kursseilla. Valitsin kurssit siten, että luentoja oli kolmena päivänä viikossa, jotta reissutkin mahtuivat kalenteriin.

Ennen Chileen lähtöä puhuin jo sujuvaa espanjaa, sillä olin aiemmin ollut vuoden Ecuadorissa, joten kielitaito ei missään vaiheessa aiheuttanut rajoitteita opiskeluun. Vaihtosopimuksen mukaan valittavanani oli vain paikallisille tarjottuja kursseja eli kaikki kurssit olivat espanjaksi. Chileläiset puhuvat espanjaa varsin nopeasti ja käyttävät paljon omia slangisanoja. Tätä tekivät myös opettajat luennoilla, mutta opetus oli silti hyvin ymmärrettävissä. Jollain kurssilla opettajat myös innostuivat opettamaan vaihtareille näitä "chilenismejä". Kirjallisista töistä selvisin hyvin, ja lukukauden loppuessa huomasin kirjoittavani selvästi nopeammin kuin aiemmin.

Yliopistolta löytyy myös pieni kuntosali sekä monenlaisia ryhmäliikuntatunteja aina cross fitistä pilatekseen ja salsatunteihin. Yliopisto tarjoaa lisäksi erilaisia kursseja ja työpajoja, sekä kv-toimisto lähetti jatkuvasti tietoa eri tapahtumista ja vapaa-ajan viettomahdollisuuksista.

Muuta

Valparaísossa ja lähialueilla on paljon tekemistä, joten tylsää ei varmasti tule. Maana Chile on pitkä, joten nähtävää riittää joka lähtöön. Busseilla pääsi kätevästi joka paikkaan niin lähelle kuin kauas. Toki lentäminenkin tulee kyseeseen, sillä etäisyydet ovat valtavia. Chilestä löytyy toinen toistaan mielettömämpiä paikkoja, aavikkoa, tulivuoria, jäätiköitä ja kaikkea siltä väliltä. Suunnittelin lukujärjestyksen siten, että minulla oli luentoja kolmena päivänä viikossa, joten aikaa jäi hyvin reissaamiseen. Reissut olivat ehdottomasti vaihdon suola!

Hintatasoltaan Chile oli kuitenkin yllättävän kallis, vaikka kuitenkin halvempi kuin Suomi. Hedelmät ja vihannekset olivat selvästi halvempia ja tuoreempia mercadolta ostettaessa kuin supermarketista. Ehdottomasti yksi lempiasioistani oli juuri tuoreet ja edulliset hedelmät. Avokadoa eli chileläisittäin paltaa ei ikinä voi olla liikaa.

Käteisen nostaminen automaatilta oli melko kallista, etenkin kun pankin veloittamien maksujen lisäksi suurin osa automaateista velotti n. 8 euroa veroja. Ainut pankkiautomaatti, joka ei peri veroja on Scotiabank, joten sitä kannattaa ehdottomasti käyttää.

Vaihdosta oli hyötyä ennen kaikkea kielitaidon kannalta. Vaikka puhuin jo sujuvasti espanjaa, huomasin kuitenkin olevani paljon parempi vaihdon lopussa. Mahtavaa oli myös tutustua erilaisiin ihmisiin ja nähdä mielettömiä paikkoja. Kokemuksena vaihto oli ehdottomasti positiivinen, ja suosittelen lämpimästi Chileä ja PUCV:a!

Universidad Diego Portales, Santiago de Chile, 01.03.2017 – 31.12.2017

Maa: Chile

Kaupunki: Santiago de Chile

Vaihtoaika: 01.03.2017 – 31.12.2017

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Universidad Diego Portales

Ennen vaihtoa: taustaa ja käytännönjärjestelyjä

Unelmakseni vuosien varrella muodostui espanjan kielen hallitseminen mahdollisimman hyvin. Espanjan kieli ei kuitenkaan ole pääopiskelualani, vaan syksystä 2013 olen opiskellut Tampereen yliopistossa yhteiskuntatutkimuksen tutkinto-ohjelmassa pääaineenani sosiaalipolitiikka. Opiskelujeni kautta minulle onneksi avautui mahdollisuus lähteä tavoittelemaan varsinaista unelmaani. Espanjaa puhutaan virallisena kielenä 20:ssä eri maassa ja äidinkielenä sitä puhutaan toiseksi eniten, heti mandariinikiinan jälkeen. Yliopistoni vaihto-ohjelmista löytyi kolme unelmieni kriteerit täyttävää kaukovahtokohdetta: Meksiko, Argentiina ja Chile. Chile ja paikkana yksityinen yliopisto, Universidad de Diego Portales maan pääkaupungissa Santiagossa vei lopulta voiton muutamasta syystä. Se oli ensinnäkin ainoa vuoden pituinen paikka kahden muun kestäessä vain yhden lukukauden, minulle liian lyhyen aikaa. Chile myös näyttäytyi näistä kolmesta kaikista turvallisimmalta vaihtoehdolta, onhan se kuitenkin maanosansa poliittisesti ja taloudellisesti vakain maa tällä hetkellä. Kolmanneksi tietoisuuteni Chilestä oli piirun verran vahvempi kuin Argentiinasta

Hakuprosessini paikalliseen yliopistooni alkoi noin puolitoista vuotta ennen varsinaista vaihtoa. Motivaatiokirjeen lähettämisestä meni jonkin aikaa kunnes sain joulukuussa 2015 kuulla, että Tampereen yliopisto esittää minun lähettämistäni ko. paikkaan vuodeksi 2017. Sen jälkeen, haun toinen vaihe alkoi syksyllä, syyskuussa 2016. Laitoin hakemukseni vetämään ja sain hyväksymiskirjeen joulukuun alussa. Olin päättänyt lähteä vaihtomaahani kaksi kuukautta aikaisemmin kuin varsinaiset opiskelut alkaisivat ja niinpä käytännön järjestelyihin jäi vähän, vain joulukuun loppu puoli aikaa.

Chilessä opiskelijaviisumin tarve vaihtelee yliopistoittain. Diego Portalesissa se vaadittiin. Viisumin hakemisesta oli melko vähän tietoa löydettävissä. Prosessissa meni 2,5 viikkoa. Haastavinta oli koota joulunpyhien aikaan viisumiin vaadittavat liitteet: kopio passistani, ja paperinen enintään 6 kuukautta vanha passikuva kokoa 51x51. Onneksi olin uusinnut passini kolmen kuukauden sisällä ja valokuvaamalla oli sähköisessä muodossa kuvani, jotka pystyin lisämaksua vastaan tulostamaan. Sen lisäksi YTHS:n aikojen puuttuessa yksityisen lääkäriaseman kirjoittaman todistus terveydestäni kustansi 45 euroa lisää. Kelan päätös maksaa opintotukea vaihtoni aikana merkinä siitä, että pystyn taloudellisesti elättämään itseni Chilessä. Yksi liite muodostui hyväksymiskirjeestäni paikallisesta yliopistosta. Siinä samassa oli viisumiin vaaditun yhteyshenkilön tiedot.

Itse suurlähetystössä käynti oli pikainen ja sen lopuksi sain kolme samaa versiota säilytettäväksi chileläisille viranomaisille chileläistä henkilökorttia ja viisumin rekisteröintiä varten. Yllätyksenä tuli myös viisumin kalleus, vuosittain hieman vaihteleva hinta 400-500€. Ennakkovalmistelut syövät rahaa niin kuin viisumikin. Vaihtoon lähtemiseen kannustetaan mutta apuraha on aika pieni. Kannattaa siis säästää rahaa ja miettiä taloudellinen tilanne ns. kuntoon, että voi nauttia ja ottaa mahdollisimman paljon irti vaihdosta ja esimerkiksi kiertää Chilessä eri alueilla.

Käteistä rahaa kannattaa varata jonkin verran ennen lähtöä. Chilen peso ei ole yleisimpiä valuuttoja, joten varmuuden varalta kannattaa ennen rahanvaihtoa soittaa Forexin palvelunumeron, josta he varmistavat, että pesoja löytyy kyseisestä puljusta. Mukaan kannattaa ottaa myös USA:n dollareita. Niillä maksaessa eikä esim. luottokortilla säästy valtion asettamasta n. 18% lisäveron maksamiselta hotelli- tai hostellimajoitusten kohdalla. Mikäli et ehdi tai joudut peruuttamaan varauksesi em. maksu vähintään yhdestä yöstä, menee tuon lisäprosentin mukaan. Pankkiautomaateista nostettaessa maksimi summa on 200 000 peso eli noin 300 euroa. Summasta riippumatta pankit ottavat lisämaksun joka vaihtelee 4000-6000 peson välillä. Itse OP:n asiakkaana käytin Banco Securityä, joka oli halvin. Securityn automaatteja on pääkaupungissakin vain harvassa ja matkoilla jouduin turvautumaan Banco de Chileen, Scotia Bankiin. Banco Estadon kanssa monilla suomalaisilla on ollut hankaluuksia ja minunkin korttini hävisi heidän automaattiinsa.

Chilen vaihtokohde edellyttää varsin itsenäistä otetta asumisen ja elämisen järjestämiseksi toisella puolella maapalloa. Asunnon etsimiseksi liityin moniin eri Facebook-ryhmiin: roommate and flat finder Santiago/ Chile, suomalaiset Chilessä. Niiden kautta sain kuvaa siitä a. millaisia asuntoja on tarjolla b. mikä on paikallinen hintataso c. muita käytännön elämistä koskevia vinkkejä.

Tämän lisäksi olin yhteydessä moneen jollain tavalla Chileen liittyvän ihmisen kanssa. Laadin Suomeen muuttaneen, chileläisen kanssa itselleni asuntohakuilmoituksen, jonka myötä sain noin 30 enemmän tai vähemmän sopivaa asuntotarjousta aivan muutaman päivän sisällä. Asuntoilmoitusta tehdessä kannattaa huomioida ja tehdä selväksi ainakin nämä asiat: mikä on vuokratto, miltä alueilta haluaa asuntoa etsiä, haluaako yksiön vai

apartamento compartido = kimppakämpä. Yhdessä muiden kanssa asuminen on hyvin yleistä tiiviisti asutetussa pääkaupungissa. Vaihtareihin tai ainakin valkoisiin, suomalaisiin naispuolisiin henkilöihin suhtaudutaan todella hyvin ja monessa asuntoilmoituksessa mainitaan erikseen, että kämppikseksi olisi kiva saada joku ulkomaalainen opiskelija. Santiagoon saapuessani vietin muutaman viikon hostellissa ja kävin vierailemassa kolmessa eri asunnossa. Lopulta päädyin asumaan ensimmäiseksi lukukaudeksi chileläisen pariskunnan luokse Providencia-nimiselle alueelle. Toiseksi lukukaudeksi asetuin asumaan isoon, kahdenkymmenen henkilön kommuuniin Barrio Brasiliiin. Asunnon muutos teki hyvää. Sain paljon läheisiä ystäviä, joiden kanssa jakaa arkea ja tutustuin toiseen paikkaan Santiagossa, jossa kaupunginosat ja niiden tunnelmat eroavat suuresti toisistaan

Vaihdon aika

Suoritin vaihtoajanani 47 opintopistettä eli kymmen eri kurssia. Yliopistossani oli käytössä samat opintopistemerkinnät eli kurssini olivat 5 pisteen arvoisia. Vaihto-opiskelijoilla oli oppiaineesta riippuen laajat tai suppeat mahdollisuudet valita mitä halusivat. Itse en pystynyt käymään maisteritason opintoja, vaikka olin jo ottanut kandidini ulos. Valitsin kurssit Formación General teemoista, jotka jakautuivat neljään eri luokkaan 1. Tiede ja yhteiskunta, 2. Sosiaalitieteet 3. Historia 4. Humanistiset aineet. Kaikkien kurssien kohdalla tavoitteeni oli edistää kielitaitoni ohella ymmärrystä chileläisestä yhteiskunnasta ja laajemminkin Latinalaisen Amerikan maiden historiasta, politiikasta ja kulttuurista. Opiskelin mm. vähemmistöjen oikeuksista, sosiaalisista liikkeistä, elokuvasta ja ympäristökriiseistä.

Kurssien lyhyet kuvaukset tulivat nettiin noin kuukausi ennen opintojen alkua. Valintaa vaikeutti se, ettei suoritusmuodoista ollut etukäteen tietoa. Yliopistossa oli käytössä opiskelijoiden portaali, jonne tuli kurseilla käytävä materiaali. Kertaakaan en joutunut lainaamaan tai ostamaan kirjoja, vaan kaikki löytyi netistä tai opettajat jakoivat kopioita luettavista kappaleista. Portaali tosin oikutteli välillä ja tästä syystä moni opettaja jakoi materiaalit Google driven kautta. Yliopiston sähköposti ei myöskään toiminut alussa kunnolla ja hermojeni säästääkseni jätin sen käyttämisen pois ja käytin suomalaista sähköpostiani. Lähes aina vasta kurssille mentäessä opettajat jakoivat kurssiohjelman, josta kävi ilmi, onko tiedossa väli- ja lopputenttejä, esseitä, esitelmiä vai audiovisuaalisia lopputöitä. Vuoden aikana ehdin kokeilemaan kaikkia em. suoritusmuotoja. Meillä vaihto-opiskelijoilla oli kumpanakin lukukautena muutama viikko aikaa päättää, haluammeko ottaa ko. kurssit, joille olimme ilmoittautuneet. Kaikille kurseille piti ilmoittautua heti sille tarkoitettulla lomakkeilla ja kurssin jättämisestä taas tuli ilmoittaa kansainvälisen asioiden toimiston työntekijöille. Varsinkin alkukuukausina espanjaksi opiskelu ja kommunikointi veivät paljon voimia mutta alusta lähtien pystyin seuraamaan ja ymmärtämään opetusta.

Formación General -opinnoissa antoisinta oli se, että tulin tehneeksi ryhmätöitä ja opiskelleeksi ihmisten kanssa, jotka opiskelevat eri aineita kuin minä. Niin laaja-alaiseen oppiainerajoja ylittävään toimintaan en Suomessa olisi pystynyt. Kurssien taso oli hyvä, opetus oli paikoitellen koulumaisempaa mutta tähän saattoi vaikuttaa myös opettajien ja opiskelijoiden välinen läheisyys, välittömyys, eri tasoinen auktoriteetti kuin suomalaisessa yliopistossa. Opettajien kanssa oli todella helppo tulla toimeen ja he ymmärsivät, jos sinulla oli erikoistarpeita kokeiden, aikataulujen tai muiden käytännönasioiden kanssa.

Yliopistoon ilmoittautuessani en tiennyt, että voin opiskella joitakin kurseja myös englanniksi. Tein kolme kurssia englanniksi. Yksi oli yliopiston oma ja kaksi muuta samoissa tiloissa toimivan Yhdysvaltalaisen Wakeforest Universityn valikoimasta, jotka olivat tasoltaan vaativampia mutta myös antoisia. Oli helpotus päästä opiskelemaan myös englanniksi. Näin jälkikäteen tämä opintojen hajauttaminen eri yliopistojen sisällä aiheutti hieman harmaita hiuksia: Viimeisimmän kurssini suoritusmerkintä uupui pitkään, koska Santiagon päässä ei ollut selvyyttä siitä, kuka antaa minulle arvosanan. Samalla kurssi erosi normaalista opintopistemäärästä (viiden sijaan kolme).

Ylipäätään olen todella tyytyväinen, että opiskelin vuoden Chilessä. Toinen lukukausi ja elämä muutenkin soljuivat Chilen keväässä ja alkukesässä aivan eri tahtiin kuin ensimmäinen puolisko syys-talvikautena. Oli antoisaa nähdä koko vuoden kierto. Talvikuukausina pääkaupungissa oli paljon saasteita, kylmää ja kosteaa eikä sisätiloja kotona tai yliopistolla lämmitetty suomalaiseseen tapaan. Opiskelimme pari kuukautta toppatakit päällä ja aina jotain lämmintä juomaa hörppien. Maaliskuun alku, marras-joulukuu taas olivat jo suorastaan kuumia kuukausia, jolloin opiskelut sujuivat parhaiten varjossa yliopistokampusten viheralueilla ja patioilla hengaten ja lukien. Aikaisemmin jäisinä olleet huoneet ja rakennukset täyttyivät valolla ja lämmöllä.

Elämä Santiagossa

Chile on ristiriitaisuksien ja äärimmäisyyksien maa. Pitkänä maana Chile jakautuu ensinnäkin luonnoltaan, historialtaan, kulttuuriltaan ja ihmisiltään keskenään hyvin erilaisiin alueisiin. Noin kolmas osa väestöstä (6 milj.) on pakkautunut pääkaupunki Santiagoon ja maassa onkin sanonta "Santiago no es Chile". Vietin vaihtovuodestani suurimman osan Santiagossa muiden osien jäädessä suhteellisen tuntemattomiksi.

Yksi tärkeistä asioista itselleni kaupungissa elämiseen oli lainapyörä, jonka sain käyttööni. Viime aikoina kaupunkiin on rakennettu enemmän pyöräteitä. Niitä pitkin oli hyvä karauttaa paikasta toiseen ja samalla välttää ruuhkainen ja ahdistava metro. Välillä pyörätiet päättyivät hassusti tai niitä pystyi menemään vain yhteen suuntaan mutta itselleni pyörä merkitsi vapautta esim. yöaikaan paikasta toiseen liikkuminen oli pyörällä turvallisempaa ja kätevämpää kuin kävely tai bussiaikataulujen tuijottelu. Monilla oli puhelimestaan uber-sovellus, joka tuli vielä halvemmaksi kuin paikallisella taksilla kulkeminen, joka kyllä sekin on suomalaisen hintatasoon verrattuna aika edullista.

Santiago ja Chile nähdään muita maanosan paikkoja turvallisempina ja näin varmasti onkin. Elintaso ja sitä kautta turvallisuuserot eri kaupunginosien välillä ovat kuitenkin todella suuret. Minulta ei missään vaiheessa varastettu tai ryöstetty mitään mutta melkein kaikki tuntemani ihmiset joutuivat luopumaan kännykästä, laukusta tai lompakosta vaihdon aikana.

Yliopiston läheltä löytyi lukuisia halpoja ja nopeita ruokapaikkoja ns. "picadas". Paikalliset syövät paljon roskaruokaa: hot dogeja, makkaraperunoita, pitsaa ja paikallisia paistospiiraita empanadoja. Viime vuosina pääkaupungissa on onneksi lisääntynyt myös kasvis- ja vegaaniruokapaikat. Itse kävin 1500 pesolla nauttimassa eri täytteisiä tortilloja läheisessä kioskissa. Tietyillä kaduilla ja metroasemien yhteydessä lähellä Diego Portalesia ihmiset myivät itse tekemiään soijahampurilaisia noin 500-1000 pesoa. Tavallisesti ei katuruokalounaasta sai pulittaa 1500-3500. Yliopistojen eri rakennuksissa oli myös Sodexo-ketjun ruokapaikkoja, joista irtosi tarjottimella tuleva opiskelijalounas hieman kalliimmalla kuin kotimaassa. Psykologian laitoksen edessä kotiruokaa, kuten keittoja, pastaa ja salaatteja möi hurmaava nainen perheineen joka arkipäivä klo 11 eteenpäin niin kauan, kunnes ruokaa riitti. Ruokailumahdollisuudet olivat siis runsaat jossei kotoa jaksanut tuoda omaa lounasta ja lämmittää sitä ruokaloiden yhteydessä olevissa mikroissa. Hyvää kahvia oli vaikea löytää, mikäli ei joka päivä halunnut käydä ostamassa erityiskahveja kansainvälisistä ketjuista (kaikki muu oli instantjauheesta tehtyä) Kunnan keitettyä kahvia sai onneksi kuntosalirakennuksen kahvilasta.

Koulupäivien jälkeen ei tarvinnut kauaa miettiä, mitä sitä tekisi. Santiago on täynnä edullisia museoita ja teattereita ja kulttuuritarjontaa on rikasta. Itse tykästyin hieman vaihtoehtoisempia elokuvia näyttäviin la Monedan lähellä olevaan Cine Normandien ja itse kulttuurikeskus Monedan näytöksiin. Cine Radicales oli myös oivallinen paikka lähellä Plaza de Armasia Myöhemmin illasta monessa paikassa oli keikkoja ja lämpiminä kuukausina kaikki aukiot ja puistot ovat täynnä erilaisia harrastajaryhmiä, elämäntapakikkailijoita, katusoittajia, joiden myötä milloinkaan ei ole hiljaista tai tylsää. Itse pidin Barrio Brasilista ja Barrio Yungaysta kovasti. Sieltä löytyy kivoja kahviloita, ravintoloita, picadoja ja pubeja. Monia bileitä ja taphtumia olis myös Bellavistassa, joka on yksi yökerhojen ja baarien keskittymä sekä Lastarriassa.

Santiagossa saasteet ovat yksi huonoimmista asioista. Ne pahenevat talviaikaan, jolloin muutenkin kaupunki on harmaa ja kolea. Olin lukenut kaupungin saastuneisuudesta etukäteen mutta silti silmien kutiaminen, ainainen kurkun karheus ja muut oireet tulivat aikamoisena järkytyksenä. Toinen asia, jota kaipaasin kovasti olivat metsät ja viheralueet. Kaupungin vieressä kohoavat upeat Andit ja viikonloppuisin oli mahtavaa käydä kiipeilemässä tai vaeltamassa. Silti jäin kaipaamaan vihreyttä. Kaupungissa on muutama isompi puisto mutta puiden ja pensaiden ystävien kannattaa suunnata Keski- ja Etelä-Chileen, jossa on upeita järvi- ja metsäalueita. Tämän kokemuksen jälkeen arvostaa Suomen raikasta ja puhdasta ilmaa sekä vesien ja metsien läheisyyttä kaupunkeihin nähden.

Pyrin hankkimaan mahdollisimman vähän asioita ja vaatteita vuoteni aikana. Varsinkin lämpimänä kuukausina kadut ja puistot ovat täynnä ulkoilmakirppareita, joista tein hyviä löytöjä välttämättömien saamiseksi. Shoppailuintoisille löytyy paljon paikkoja, ostoskeskuksia ja kauppoja. Yksi parhaimmista jutuista olivat barrioiden tiettyinä päivinä järjestettävät torit, joilta sai ostettua kaikkia ihania ja halpoja hedelmiä ja vihanneksia. Samoin jättimäinen tori La Vega Recoleta-alueen alussa, Mapocho-joen toisella puolella oli upea hässäkkä. Ennen varsinaista la Vegaa sijaistaa Vega chica, josta saa herkullisia perinteisiä chileläisiä ruokia sekä muitakin maanosan antimia lounaaksi.

Kaiken kaikkiaan Chilessä viettämäni vuosi oli todella huikea kokemus. Suosittelen lämpimästi vaihtoon lähtemistä. Santiagon vaihtopaikka edellyttää paljon itsenäistä otetta kaikkien asioiden selvittämisessä ja järjestämisessä paikan päällä ja epävarmuuden sietokyky kehittyä väistämättä. Suomesta jyrkästi eroava yhteiskuntajärjestelmä tarjosi huikean tilaisuuden ainakin sosiaalitieteiden/yhteiskuntatutkimuksen opiskelijana oppia näkemään lähelle ja kauas. Pidän vaihtoni ajalta myös blogia <https://seikkailunisantiagossa.wordpress.com/>, jossa käsittelin monia kursseilla vastaan tulleita ja kaduilla näkyviä yhteiskunnallisia ilmiöitä.

Pontificia Universidad Católica de Valparaíso, Valparaíso, 20.02.2017 – 08.07.2017

Maa: Chile

Kaupunki: Valparaíso

Vaihtoaika: 20.02.2017 – 08.07.2017

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Pontificia Universidad Católica de Valparaíso

Olin kevätlukukauden 2017 vaihdossa Chilen Valparaísossa, Pontificia Universidad Católica de Valparaíso'ssa eli PUCV:ssä. Chile on katolinen maa, ja yliopiston nimessä nyt vain sattuu historiallisista syistä johtuen olemaan sana católica, mutta sitä ei tarvitse säikähtää, mistään uskonnollisesta koulusta ei ole kyse, vaikka arvostettu teologian laitos sekä hieno kappeli yliopistolta löytyvätkin. Itse hyödynsin teologian laitoksen tarjontaa osallistumalla latinan ja heprean kursseille, jotka raamatullisesta sisällöstä huolimatta tarjosivat hyvän johdatuksen kielten alkeisiin.

Hakuprosessi sujui ongelmitta ja sain paljon apua Tampereen yliopiston kansainvälisten asioiden koordinaattorilta. Kaikki Chilen yliopistot eivät vaadi kansainvälisiltä opiskelijoilta opiskelijaviisumia, ja maassa voikin oleskella turistiviisumilla yhtäjaksoisesti 3 kuukautta ihan ilmaiseksi, jonka jälkeen voi piipahtaa vaikka rajan takana Argentiinassa ja näin uusia turistiviisuminsa. PUCV'n vaatimukset olivat kuitenkin selkeät, ja tiesin jo alusta alkaen, että opiskelijaviisumi on hankittava, jos aikoo saada kurssisuoritukset hyväksytysti rekisteriin. Viisumia varten tulee hankkia kaikenlaisia papereita rikosrekisteriotteesta (tilaa espanjaksi täältä) lääkärintodistukseen (englanti ok), joten näihin kannattaa orientoitua ajoissa. Lisäksi viisumista tulee maksaa n. 430 euroa, mikä onkin siis syy siihen, miksi monet kv-opiskelijat mielellään oleskelevat maassa viisumitta, jos se mahdollista on.

Viisumia haetaan kirjautumalla netissä El Sistema de Atención Consular (SAC) -palveluun, jossa täytetään lomake ja liitetään vaadittavat liitteet (passikuva (otin itse), rikosrekisteriote, yliopiston hyväksymiskirje, lääkärintodistus, kopio passista) skannattuina. Tämän jälkeen otin itse yhteyttä sähköpostitse Chilen Suomen suurlähetystöön, ja heiltä sain maksuohjeet. Muutaman viikon päästä sain käydä hakemassa opiskelijaviisumini suurlähetystöstä.

Olin päättänyt etsiä majoitusta vasta paikan päällä, sillä koin sen helpoimmaksi ja luotettavimmaksi vaihtoehdoksi. Yleensä kimppekämpähuoneen saa n. 150.000-180.000 Chilen pesolla kuussa. Yliopiston kautta on mahdollista päästä myös perhemajoitukseen, joka on suosittua etenkin amerikkalaisten vaihtarien keskuudessa. Itse päädyin asumaan viereisen Viña del Mar'in kaupungin puolelle, mikä olikin toimiva ratkaisu, sillä otin kursseja myös taidekampukselta, joka sijaitsee tämän kaupungin puolella. Muut kurssini olivat Valparaíson puolella pääkampuksella, jonne tuli matkaa n. 6 kilometriä meren rantaa pitkin. Asuntoasiaa ei mielestäni kannata stressata, sekä Valparaíson että Viñan puolella on kyllä paljon tarjontaa. Kannattaa ehkä miettiä sijaintia sen verran, että mitä ylemmäs kukkuloille eli cerroille menee, sitä vaarallisemmaksi alueet muuttuvat. Itse en kokenut oloani missään vaiheessa turvattomaksi, mutta olenkin tottunut pitämään huolta tavaroistani, ja liikuin harvoin yksin yöaikaan. Tarinoita ryöstöistä kuulee kyllä paljon, joten varuillaan kannattaa aina olla.

Sain yliopistolta jo ennen lähtöä sähköpostitse n. 1000 kurssia sisältävän Excel-taulukon, jota tutkimalla mietin alustavasti, mitkä kurssit minua kiinnostaisivat. Yliopisto järjesti vaihtareille viikon mittaisen orientaation ennen varsinaisten kurssien alkamista, ja kurssivalinnoissa, asunnon etsimisessä ja kaikissa muissa käytännön asioissa saa tuolloin paljon apua. Viikon aikana käydään myös ohjatusti hakemassa viisumin kanssa virallista Chilen henkilökorttia poliisilaitoksella. Orientaatio sisälsi myös kirjallisen ja suullisen espanjankokeen, jonka mukaan vaihtarit jaetaan tasoryhmiin espanjankursseja varten. Yksi espanjankurssi on pakollinen, muuten kurssit saa valita vapaasti siitä 1000 kurssin taulukosta. Alkuun kursseja voi valita muutaman ylimääräisen, ja käydä ensimmäisillä viikoilla katsomassa, mikä tuntuu itselle sopivimmalta. Itse en halunnut sen yhden pakollisen espanjan lisäksi yhtään kurssia pelkkien vaihtareiden kanssa, joten päädyin valitsemaan teologian laitokselta latinaa ja hepreaa, sekä taiteen laitokselta grafiikkaa ja akvarellia. Opiskelen Tampereella pääaineena ranskaa ja sivuaineina englantia ja espanjaa, joten tiesin jo lähtiessä, että pääaineen opintoja ei tämä vaihto tule edistämään, ja tavoitteena olikin parantaa espanjankielentaitoa, mikä onnistui parhaiten valitsemalla kursseja paikallisten opiskelijoiden kanssa ja hankkimalla paikallisia ystäviä.

Opetuksen laatu oli mielestäni erinomaista, ja itse satuin kursseille, joissa ryhmäkoot olivat melko pieniä. Taidekursseilla kannattaa varautua siihen, että kaikki materiaali tulee hankkia itse. Grafiikantöitä varten tuli siis käytyä useampaan otteeseen rautakaupassa ostamassa alumiinia ja kuparia ja kirjakaupassa hakemassa paperia.

Kielten kursseille minun ei tarvinnut materiaalia hankkia.

Koulussa on pieni vaihtarisiipi, jossa sijaitsevat kaikki pelkästään vaihtareille tarkoitettut kurssit, kuten espanjan kielioppi tai kirjallisuus. Tästä samasta siivestä löytyy pieni tietokonetila, jossa voi myös esimerkiksi tulostaa rajoitetun määrän ilmaiseksi. Muuten yliopisto on hajautunut eri puolille Valparaísoa sekä ympäröiviä kaupunkeja, joten kurssivalinnoissa kannattaa olla tarkkana. Ainakin yksi kampus sijaitsee n. tunnin matkan päässä, joten välimatkat on otettava huomioon lukujärjestystä suunniteltaessa. Itse päädyin jättämään psykologian väliin, sillä kahden eri kampuksen välillä kulkeminen oli jo tarpeeksi haastavaa, ja kolmannen lisääminen tuntui jo liian raskaalta, vaikka kurssi olisi varmasti ollut mielenkiintoinen. Yliopistolla on paljon ilmaista liikuntatarjontaa joukkuelajeista kuntosaliin ja tanssi- ja joogatunteihin. Itse innostuin käymään salsatunneilla, missä pääsi myös tutustumaan paikallisiin.

Kaiken kaikkiaan vaihtokokemus meren rannalla Valparaísossa oli aivan mahtava, ja suosittelen sekä yliopistoa että kaupunkia kaikille espanjan kielestä kiinnostuneille! Jos mietit vaihtoa joko lukukaudeksi tai -vuodeksi, suosittelen ehdottomasti valitsemaan koko vuoden (mietin jo itsekin paluuta Chileen), näin jää riittävästi aikaa matkustaa, nähdä ja kokea opintojen ohessa!

Universidad Diego Portales, Santiago de Chile, 01.08.2016 – 20.12.2016

Maa: Chile

Kaupunki: Santiago de Chile

Vaihtoaika: 01.08.2016 – 20.12.2016

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Universidad Diego Portales

Ennen vaihtoa

Hakuprosessi Diego Portalesiin sujui ongelmitta sekä Suomen että Chilen päässä. Sain tiedon vaihtoon vaihtoon hyväksymisestä Tampereen yliopistolta joulukuussa ja kohdeyliopistoon lähetettiin hakemus maaliskuussa. Kohdeyliopiston hakuprosessi sisälsi vain yhden sähköisen lomakkeen, jossa kysyttiin hyvin yksinkertaisia asioita, kuten yhteystietoja. Virallinen hyväksymispäätös kohdeyliopistosta tuli hyvissä ajoin toukokuun alkupuolella, jonka yhteydessä lähetettiin kattava infopaketti yliopistosta ja tarkat aikataulut seuraavalle lukukaudelle.

Opiskelijaviisumin hankkimiseen menee hieman aikaa, joten prosessi kannattaa aloittaa mahdollisimman pian. Viisumia ei voi kuitenkaan hakea ilman kohdeyliopiston virallista hyväksymiskirjettä. Itse hankin tarvittavat todistukset valmiiksi kevään aikana, joten virallisen hyväksymiskirjeen saavuttua pystyin lähettämään viisumihakemuksen heti eteenpäin. Opiskelijaviisumia varten tarvitsee ainakin rikosrekisteriotteen, todistuksen terveydentilasta, passikuvia ja passikopion. Kun olin lähettänyt tarvittavat dokumentit lähetystyöhön, kului noin kaksi viikkoa, ja sain kutsun tulla viimeistelemään viisumihakemukseni. Muutamat sormenjäljet lomakkeisiin ja sain viisumin lähetystyöstä mukaani. Kokonaisuudessaan viisumiprosessi sujui ongelmitta melko nopeasti. Opiskelijaviisumi kustantaa yhteensä noin 450 euroa, mikä on syytä huomioida vaihtobudjettia suunniteltaessa!

Minulla oli ennestään matkavakuutus, joten vaihtoa varten minun ei tarvinnut hankkia uutta. Minun kohdallani aikaisempi matkavakuutuseni oli voimassa kuitenkin vain 30 päivän pituisilla reissuilla, joten pidensin aikaa puoleen vuoteen ennen lähtöä. Vakuutusajan pidentäminen onnistui yhdellä puhelinsoitolla ja pienellä lisämaksulla helposti.

Hyväksymiskirjeen yhteydessä lähetetystä infopakettista sai kattavasti tietoa yliopistosta ja tulevasta lukukaudesta. Lisäksi saimme listan yhteystietoja, joilta sai kysyä neuvoa mihin tahansa asiaan liittyen. Yliopistolla oltiin tekemässä isoja sähköisten järjestelmien ja erilaisten portaalien muutoksia, mikä vaikeutti hieman tiedonkulkua. Esimerkiksi internet-sivujen kurssioppaat olivat vanhentuneet, eikä vaihto-opiskelijoilla ollut vielä pääsyä uusiin järjestelmiin. Kurssitarjonta selvisi kuitenkin lukuvuoden alussa, jolloin on vielä hyvin aikaa suunnitella kursseja ja tehdä muutoksia omiin opintoihin. Siitä ei kannata huolehtia liikaa ennen lukukauden alkua.

Chilessä

Saavuin Santiagoon heinäkuun lopulla, muutamaa viikkoa ennen yliopiston alkamista. Ennen varsinaisten kurssien alkamista vaihto-opiskelijoille järjestettiin viikon kieli- ja kulttuurikurssi, joka oli todella hyödyllinen kielen kannalta sekä oiva tilaisuus tutustua muiden maiden vaihtareihin. Olin jännittänyt omaa espanjan kielen tasoa hurjasti ennen saapumista, joten oli helpottavaa tavata 40 muuta, samalla kielitasolla painiskelevaa vaihtaria. Kurssien vetäjä oli todella sympaattinen nainen, joka ei ollut odottanutkaan natiivien saapumista

kurssille. Kaikki rohkaistuvat kielen kanssa hurjasti viikossa, eikä virheiden tekeminen ollut vaarallista. Heti kielikurssien ensimmäisten päivien jälkeen vietettiin iltoja yhdessä uusien kavereiden kanssa. Muuta tuutori- tai tukitoimintaa vaihto-oppilaille ei lukukauden aikana järjestetty, mikä oli hieman sääli.

Yliopistolla ei ole tarjolla varsinaisia opiskelija-asuntoja, joten asunto pitää hankkia itse yksityisiltä markkinoilta. Asuin 10 päivää paikallisessa hostellissa, ennenkuin löysin itselleni huoneen. Olin katsonut muutamia asuntoja netistä etukäteen, mutta kuvat saattavat erota todellisuudesta paljonkin, joten mitään ei kannata ainakaan maksaa ennenkuin on nähnyt asunnon ja alueen paikanpäällä. Huoneet jaetuista asunnoista maksavat noin 200 000-300 000 pesoa, eli noin 300-450 euroa. Itse suosittelen jaettua huoneistoa, joka tarjoaa parhaan mahdollisuuden saada hyviä kavereita ja harjoitella kieltä! Yliopisto vinkkaa muutamista asunnonvälityssivustoista ja googlailemalla löytyy paljon lisää. Providencia & Las Condes ovat turvallisimpia ja muutenkin todella viihtyisiä alueita. Jos mahdollista, asunto kannattaa etsiä metrolinjan läheisyydestä (linja 1), sillä metro on ylivoimaisesti paras tapa liikkua kaupungissa ja Diego Portales sijaitsee lännessä saman linjan varrella! Yliopiston ja keskustan lähellä on toki paljon asuntoja myös tarjolla, mutta alueet eivät ole iltaisin yhtä turvallisia eikä muutenkaan yhtä viihtyisiä.

Opiskelen Tampereella hallintotieteitä, mutta täysin vastaavaa pääainetta Diego Portalesissa ei kuitenkaan ole. Valitsin kurseja sosiaalitieteiden puolelta, joiden sisältö liittyi julkiseen hallintoon ja yhteiskuntatieteisiin. Kurssit olivat todella mielenkiintoisia ja laadukkaasti toteutettu. Diego Portalesissa on lukukauden alussa kahden viikon "kokeilujakso", jolloin voi käydä kurssien ensimmäisillä luennoilla ja selvittää, millaisia toteutustapoja ja sisältöjä kursseilla on. Tämä oli positivistia, koska netissä tai opinto-oppaissa tietoa oli hyvin vähän etukäteen tarjolla. Kurkseista voi sitten valita itseään kiinnostavat ja muuten sopivat ja vahvistaa kurssi-ilmoittautumisen koordinaattorien kanssa. Pärjäsin mielestäni kieleni kanssa yllättävän hyvin ja professorit ovat yleisesti ymmärtäväisiä vaihtareiden suhteen. Toteutustavat vaihtelevat paljon kurseittain, mutta lähtökohtaisesti hommia tehdään tasaisesti koko lukukauden ajan, joten hommia ei kasaannu vain viimeisille viikoille. Oppimateriaalien saatavuus ja tietotekniset palvelut ovat Diego Portalesin yliopistossa kehittyneet ja lähtökohtaisesti hyvin toimivia.

Matkustelin Chilessä ja naapurimaissa lukukauden aikana melko paljon. Chilessä on paljon kansallisia vapaapäiviä, mikä tarjoaa opiskelijoille lukuisia pidennettyjä viikonloppuja reissaamiseen. Chilen sisällä pääsee liikkumaan hyvin busseilla ja naapurimaihin saa lentoja melko edullisesti. Pitkä ja monipuolien maa tarjoaa mahdollisuudet käytännössä mihin vaan! Samana viikonloppuna voi käydä vaikka Andeilla laskettelemassa ja Pichilemussa surffaamassa. Vaihtoehtoja ja reissukohteita on lukuisia, eikä kaikkea kiinnostavaa puolen vuoden aikana ehdi läheskään tekemään. Elinkustannukset ovat lähes samaa tasoa kun Suomessa, kuten elintarvikkeet ja metroliput. Opiskelijaviisumin rekisteröinti oli aikamoinen prosessi heti ensimmäisten viikkojen aikana, mutta yliopisto ohjeistaa prosessissa ja muilta vaihtareilta saa poliisiaseman jonossa tarpeellista vertaistukea. Chilen viranomaiset ja poliisit ovat kuitenkin yleensä todella ystävällisiä, luotettavia ja auttamishaluisia, joten heidän kanssaan asiointia ei tarvitse jännittää.

Vaihdon jälkeen

Kokonaisuudessaan vaihtovuoteni oli erittäin onnistunut ja ikimuistoinen. Opin paljon muista kulttuureista ja sain ystäviä eri puolelta maailmaa. Uskon että kielitaidosta ja kokemuksesta yleisesti on varmasti hyötyä sekä työelämässä että muilla elämän osa-alueilla. Oli jännittävää astua oman mukavuusalueen ulkopuolelle ja muuttaa asumaan toiselle puolelle maailmaa, mutta siitä selviytyminen rohkaisee varmasti tulevaisuudessa tavoittelemaan muitakin haaveita. Vaikka reissussa oli mukavaa, oli Suomeen myös ihana palata. Viisi kuukautta Santiago de Chilessä oli ainakin minulle juuri sopiva aika.

Universidad Diego Portales, Santiago de Chile, 01.03.2016 – 20.07.2016

Maa: Chile

Kaupunki: Santiago de Chile

Vaihtoaika: 01.03.2016 – 20.07.2016

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Universidad Diego Portales

Etukäteisjärjestelyt Suomessa: Hakuprosessi oli yllättävän helppo. Omalla kohdallani kaikki tapahtui melko spontaanisti vasta täydennyshakuvaiheessa. Täytimme yhdessä UTA:n vaihtokoordinaattorin kanssa vaihtoyliopisto Diego Portalesin nettilomakkeen, ja sain sieltä myöhemmin hyvän ja selkeän tietopaketin. Kuitenkin juuri kyseistä viimeistä hyväksymisvastausta sai odotella pitkään, aina joulukuun alkuun asti - lukukausi alkoi helmikuun viimeisellä viikolla -, joten lentojen ja viisumin hankkimista sai odottaa kärsivällisesti. Universidad de Diego Portalesin (UDP) kansainvälisten asioiden toimisto toimii muuten hyvin, ja sieltä vastattiin aina nopsasti. Otin

pitemmän jakson matkavakuutuksen, ja kotivakuutuksen kattoi matkatavarat. Opiskelijaviisumi on valitettavan hintava (369USD), mutta otin sen kuitenkin mukisematta. Viisumin avulla saa chileläisen henkilökortin, jota kysyttiin useissa toimistoissa ja paperiasioissa. Lisäksi sen avulla saa julkisen liikenteen opiskelijakortin, jonka saamista sai tosin odottaa jopa 2 kuukautta. Monet olivat sanoneet etukäteen, että viisumin saanti voi olla hidasta, mutta omalla kohdallani kaikki sujui kahdessa viikossa. Suurlähetystössä tuli vain käydä kerran ja he vastasivat sähköposteihin nopeasti.

Olin opiskellut espanjaa jo lukiossa sekä jatkoin yliopistossa ensin kielikeskuksen puolella ja myöhemmin otin espanjan sivuaineeksi. Kielitaitoni oli siis jo melko hyvä, mutta kertailin kuitenkin ennen lähtöä ja yritin tutustua Chilen erityiseen aksenttiin. Vaihdon alussa sai silti totutella chileläisten viehättävään puhetyyliin: sanat äännetään hyvin huolimattomasti ja slangisanoja on hämmentävän paljon. Mutta monet sanovatkin että jos ja kun Chilen espanjaa oppii ymmärtämään, ei muiden maiden espanjat tunnu missään!

Kohdemaahan saapuminen: Santiago on suurkaupunki, jossa asuu enemmän ihmisiä kuin Suomessa yhteensä. Ensimmäisinä päivinä minua häiritsi jatkuva meteli ja se, että ympärillä tapahtuu koko ajan jotain - katukoirat kelliskelevät keskellä katua ja kailottavia kaikenmaailman kauppiaita löytyy joka kulmasta. Lisäksi roskien määrä ja likaisuus on silmiinpistävä. Kuitenkin vähitellen kaikkeen tottui (ja nyt Suomeen palattua kaikki tuntuu kummallisen hiljaiselta).

Kun saavuin Santiagoon, vietin ensimmäiset päivät hostellissa, mistä käsin etsin asuntoa. La Casa Roja on iso mutta sympaattinen hostelli lähellä yliopistoa, suosittelen! Paras keino asunnon etsintään oli nettisivu compartodepto.cl, jossa löytyi hurja määrä hyviä vaihtoehtoja. Kuitenkin joka päivä vaihtoehtoja oli vähemmän, sillä UDP:ssa lukukausi alkaa verrattain myöhään ja monet muiden yliopistojen opiskelijat olivat siis jo ehtineet hommaamaan asunnon lukukaudelleen. Suosittelen saapumaan Santiagoon noin viikko ennen lukukauden tai jopa viikko ennen kielikurssin alkua. Kuitenkin itse asunnon valitseminen kannattaa tehdä vasta paikan päällä, sillä osa ilmoituksista saattaa olla hieman harhaanjohtavia.

UDP:n vaihtareille järjestämä Espanjan kielen preppauskurssi ennen lukukauden alkua oli hurjan hyvä ja antoi juuri sopivan kokonaiskuvan Chilen historiasta, kulttuurista ja ah niin ihanista "chilenismo"- erikoisanoista, joita paikallinen kielenkäyttö on todellakin tulvillaan. Lisäksi opettaja oli aivan hurmaava ja kannustava tapaus. Kurssi oli sitä paitsi ilmainen ja hyvä väylä tutustua muihin vaihtareihin.

Asuminen: Löysin siis asunnon edellä mainitsemani compartodepto.cl- sivuston kautta. Asunnon etsimiseen käytin ensimmäiset viisi päivää, ja kävin yhteensä noin seitsemässä kohteessa. Onneksi jaksoin kärsivällisesti jatkaa etsimistä, sillä jotkin vieraillemistani kohteista olisivat olleet näin jälkeinpäin ajatellen ei-niin-viihtyisiä. Lopulta löysin huoneen isosta talosta hyvältä alueelta nimeltä Providencia, noin kilometrin päässä metroasema Manuel Monttista. Alue on rauhallinen ja siellä pystyi iltaisinkin kulkemaan turvallisesti. Jaoin talon pienellä puutarhalla 14 muun vaihtarin kanssa. Kämpisten määrä kuulostaa hurjalta, mutta kaikki meni todella hyvin ja tunnelma talossa oli koko lukukauden erittäin kotoisa.

Vielä asunnonhausta: Santiagon keskustassa vuokrataso on matalampi kuin niin sanotuilla hyvämaineisilla alueilla, ja keskustasta pääsee kätevästi jopa kävellen yliopistolle. Kuitenkin jos haluaa viihtyisän (ja tietysti vähän hintavamman) kotimiljöön, kannattaa tutustua alueisiin Providencia ja Las Condes, joista jälkimmäinen on tosin täynnä lasisia business-kortteleita ja pilvenpiirtäjiä.

Opiskelu: Opiskelin UDP:ssa pääaineeni kansainvälisen politiikan kursseja. Juuri kyseisen oppiaineen tiedekunnalla on erittäin hyvä maine santiagolaisten yliopistojen - joita on yli 30 - keskuudessa. Opetuksen laatu ja kurssien järjestely oli erittäin tasokasta. Useimmat kurssit olivat seminaarityöskentelyn ja luentomaisen opiskelun välimuotoja. Kurssien suorittaminen tapahtui yleensä kahdella välitentillä (solemne) ja loppukokeella tai -esseellä. Pidin paljon välikoejärjestelmästä, sillä jo kurssin aikana asioita tuli kerrattua paljon.

Kaikki kurssini olivat espanjaksi, ja osa opettajista oli niin innoissaan aiheestaan, että he puhuivat mahdollittoman nopeasti. Alussa sai siis keskittyä todella paljon, mutta kielitaito kehittyi nopeasti myös ihan vain luennoilla istumalla.

Loppulukukausi, noin toukokuun lopusta heinäkuun puoleen väliin, kului itseopiskelun parissa, sillä opiskelijat aloittivat lakkoilun Chilen (älyttömän) korkeita opiskelukustannuksia vastaan. Kaikki kurssit suoritettiin loppukokeiden sijaan esseillä. Valitettavasti siis erittäin hyvätasoisista ja mielenkiintoisista luennoista ei päässyt nauttimaan loppuun asti.

Yliopistossa pidin eniten juuri luennoilla käytävästä keskustelusta ja siitä, että opiskelijat ilmaisevat rohkeasti kantansa. Opin myös ymmärtämään, miten Chilestä käsin katsotaan maailmaa ja miten se vaikuttaa kyseisen maan politiikkaan. Yliopistorakennus on todella moderni sekä kirjasto erittäin siisti ja toimiva.

Muuta mainitsemisen arvoista: Kaupungin metrojärjestelmä toimii hyvin (paitsi ruuhka-aikoina vaunut on täyteen ahdettuja matkustajista), ja bussiliikennekin on sujuvahkoa, joskin aikatauluja ei ole tai ainakaan niihin ei voi luottaa. Joistakin kaupunginosista (Providencia, Las Condes, La Reina...) löytyy hyvin pyöräteitä, mutta itse en lopulta päätenyt hommaamaan fillaria, sen verran arvaamaton ajotapa paikallisilla autokuskeilla. Takseihin voi onneksi luottaa kohtalaisen hyvin, tosin hinnasta kannattaa sopia etukäteen tai varmistaa että kuskilla on mittari käytössä. Keskustan sisällä taksimatka ei tulisi maksaa yli 5.000 pesoa (n.7 euroa), ja usein kavereiden kanssa jaetusta matkasta sai pulittaa alle euron per henki.

Kun saavuin Chileen helmikuun lopussa, kesä oli vielä kuumimmillaan. Hurjan lämpimiä säitä jatkui aina huhtikuun loppuun asti. Vuonna 2016 kesä-toukokuu oli hyvinkin talvinen ja sateinen, mutta chileläiseen "talveen" kuuluu myös paljon aurinkoisia päiviä Jos jotain tekisin nyt toisin, reissaisin enemmän heti lukukauden alussa - etenkin Etelä-Chileen jossa talven tulo sulkee monia kansallispuistoja.

Kuten edellisissäkin matkakertomuksissa on todettu, sisätilojen lämmitys on Chilessä vielä harvinaista, joten talvella nukkuessa on kamalan kylmä. Kosteus tekee kylmyydestä vielä läpituokevamman, vaikka lämpötilat eivät pahemmin nollan alle painukaan. Itse nukuin talvella fleece-kerrastossa ja pipo päässä. Lämmin suihkuvesi ei kaikissa asunnoissa tai taloissa ole itsestäänselvyys, joten asuntoa etsiessä kannattaa varmistaa kyseinen asia.

Paikalliset ovat usein ihanan uteliaita meitä kaukaa tulevia kohtaan, vaikka maassa toisaalta on valitettavan paljon rasismia ja epäluuloisuutta joitakin ulkomaalaisryhmiä kohtaan. Suurin osa chileläisistä on melko epävarmoja englannin käyttäjiä, jopa yliopistossa vain vähemmistö käyttää englantia mielellään. Kyseinen seikka tarkoittaa kuitenkin sitä, että espanjaa saa käyttää ihan kunnolla ja siten se harjaantuukin hyvin nopeasti. Lisäksi chileläiset rentoutuvat silminnähden, kun huomaavat että ulkomaalaisen kanssa voikin rupatella espanjaksi.

Supermarketit ovat Chilessä harmittavan hintavia, ja melko usein (terveellisestä) ruoasta sai maksaa jopa enemmän kuin Suomessa. Halpaa katuruokaa myydään kuitenkin joka puolella. Söin alussa yliopiston ruokalassa, mutta nopeasti aloin kokkailemaan omat ruokani tai ostin eväät jostain pienestä lähiraflasta. Chileläisen ruokavalion kulmakivet olivat täysjyväempanadat (korvaavat karjalanpiirakat) ja avokadot (taivaallisen hyviä). Lisäksi viinin hinta-laatu- suhde on loistava. Chilen oma ruokakulttuuri ei ole niin voimakas, mutta Santiago on tulvillaan perulaisia ravintoloita ja halpaa sushia.

Mitä urheiluun tulee, Santiagon ympäristö on täynnä kauniita vaelluspaikkoja, UDP:ssa löytyy hyvä ilmainen kuntosali opiskelijoille sekä opintopisteillä varustettuja liikuntakursseja. Itse valitsin yhden jumppakurssin ja pelasin yliopiston lentopallojoukkueessa, jossa sain helposti oman hauskan chileläisporukan.

Paluu Tampereelle: Vielä en ole ehtinyt tekemään UDP:ssa suorittamieni kurssien hyväksilukua, mutta pystyin löytämään hyvin opintoihini sopivia kokonaisuuksia.

Merkityksellisyys: Vaihtoni oli kaiken kaikkiaan hurjan hieno ja unohtumaton kokemus. Olin jo aikaisemmin tehnyt puolen vuoden Erasmus-pätkän Saksassa, joten tällä kertaa kulttuurierot olivat huomattavasti suuremmat. Chile on mahdollottoman kaunis maa, jossa riittää paljon nähtävää. Opin todella paljon koko maan historiasta sekä Latinalaisesta Amerikasta kokonaisuudessaan. Haaveilen tulevaisuudessa työllistyväni kansainvälisen politiikan saralla joko diplomatian maailmassa tai jossain kansainvälisessä organisaatiossa tai järjestössä. Täten koen, että vaihdossa karttuneesta kielitaidosta ja monipuolisesta kulttuurintuntemuksesta on taatusti hyötyä tulevaisuudessa. Lisäksi sain paljon elinikäisiä ystäviä, joiden kanssa jaamme liudan mahtavia kokemuksia ja muistoja. Suosittelen Chileä ja Diego Portalesin yliopistoa lämpimästi vaihtokohteena!

En saanut tähän mahdutettua kaikkea haluamaani, joten saa laittaa koska vain jatkokysymyksiä, vastaan mielelläni!

Universidad Diego Portales, Santiago de Chile, 01.03.2016 – 18.07.2016

Maa: Chile

Kaupunki: Santiago de Chile

Vaihtoaika: 01.03.2016 – 18.07.2016

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Universidad Diego Portales

Etukäteisjärjestelyt Suomessa

Etukäteisjärjestelyihin kannattaa varata aikaa vähintään pari kuukautta ennen vaihtoon lähtöä. Chilen opiskelijaviisumi ei ole halvimmasta päästä (kustantaa melkein 400 euroa), ja että se on välttämätön hankinta vaihdon sujuvuuden kannalta. Viisumia varten tulee ottaa itse yhteyttä suurlähetystöön, josta saa ohjeet viisumin hankkimista varten. Viisumiin tarvitaan monenmoisia lappusia rikostaustatodistuksesta lääkärin (huom. ei hoitajan) laatimaan terveystodistukseen. Otin myös erillisen ja kattavan matkavakuutuksen.

Diego Portalesin yliopiston nettisivuilta sai kaiken tarvittavan informaation kurseista ja yliopiston kansainvälisten asioiden henkilökunta oli todella auttavaista. Sähköposteihin vastattiin usein jo saman päivän aikana, mikä oli positiivinen yllätys.

Kohdemaahan saapuminen

Asunnon hankin vasta paikan päältä. Asuin ensimmäisen viikon hostellissa ja etsin kimppekämppeä Compartodepto.cl nimiseltä sivustolta. Päädyin asumaan Providencian alueelle, ja sen lisäksi muun muassa Ñuñoa ja Las Condes ovat Santiagon turvallisimpia, mutta myös kalleimpia asuinalueita. Suosittelen panostamaan turvallisuuteen, vaikka vuokrat hipovatkin näillä alueilla melkein Suomen vuokratasoa.

Opiskelu ja muu elämä

Osallistuin ennen lukukauden alkua yliopistolla järjestetyille intensiivikielikurssille, jota voin suositella lämpimästi. Siellä pääsee tutustumaan muihin vaihtareihin sekä oppimaan muun muassa Chilen kulttuurista ja kielen kiemuroista ja paikallista sanastoa. Muutenkin vaihtoporukasta tuli tiivis, ja parhaiten tutustuin muihin eurooppalaisiin vaihto-opiskelijoihin. Paikallisiin tutustuin kimppekämpässä sekä yliopiston ylläpitämässä American corner- ”keskustelukerhossa”, jossa puitiin paikallisten opiskelijoiden kanssa ajankohtaisia aiheita ja muun muassa kulttuurieroja englanniksi. Toimin kerhon vetäjänä, vaikka minulla ei ole minkäänlaista taustaa tai Yhdysvaltojen tuntemusta. Kerhon ylläittäjä vaati ainoastaan kiitettävää englanninkielen taitoa.

Mielestäni Diego Portalesin yliopiston opetuksen taso oli yllättävän hyvä, ja olen tyytyväinen saamaani opetukseen. Loppujen lopuksi kurssin onnistuneisuus riippuu melkein täysin opettajasta. Kaikilla kurseilla oli vähintään 60% läsnäolopakko. Tampereen yliopiston opetusmetodeista poiketen Diego Portalesissa luennot olivat keskustellevampia, ja opettajat haastoivat opiskelijoita jopa debatoimaan eri aiheista. Osalla kurseista oli suullisia kokeita, mutta valitsemillani kurseilla niitä ei ollut. Opettajat olivat loppujen lopuksi melko armollisia vaihto-opiskelijoille, varsinkin espanjaksi opiskeleville. Arvioisin opetuksen tason olevan melko samaa tasoa kuin Tampereen yliopistossa. Ainoa asia mikä jäi harmittamaan, oli toistuvien opiskelijamielenosoitusten vuoksi perutut luennot. Nämä opiskelijamielenosoitukset ovat melko yleisiä, ja meininki äityi jopa lakkoiluksi ja yliopistojen tilojen valtauksiksi. Vaihtareille suunnatut kurssit jatkuivat kuitenkin melko normaaliin tapaan. Itse en joutunut mielenosoitusten keskelle, ja niitä kannattaakin vältellä, sillä ne saattavat synnyttää aikamoisen kaaoksen kaupungilla.

Hintataso Chilessä ja varsinkin Santiagossa on melko korkea. Matkustelu eri latinalaisen Amerikan maiden välillä on hintavaa. Vihannekset ja hedelmät ovat halpoja, mutta muut elintarvikkeet ovat yllättävän kalliita. Tähän kannattaa ehdottomasti varautua, sillä perusoletus lienee se, että Latinalainen Amerika on halvan hintatason maanosa. Itse matkustelin halvemman hintatason Perussa kun matkakassa alkoi hypenemaan vaihdon loppua kohden.

Ennen matkaan lähtöä kannattaa ottaa hyvin selvää kohdekaupungista sekä maasta ylipäätään. Itse lähdin hieman valmistautumattomana, mikä ärsytti hieman itseäni. Kielen kannalta on hyvä muistaa, että Chilen espanja eroaa todella paljon esimerkiksi Espanjan espanjasta, joten siitä ei kannata etukäteen stressata. Kunhan osaa perusteet, niin kielikorva tottuu ja kielitaito kehittyy kuin huomaamatta ajan kanssa. Itse en ollut koskaan käynyt kunnollista keskustelua espanjaksi ennen lähtöäni Chileen, vaikka kielioppi olikin hallussa. Puhuminen luonnistui vaihdon loppua kohden jo sujuvasti.

Chileläisiä sanotaan Etelä-Amerikan introverteiksi, mikä mielestäni pitää paikkansa ainakin Santiagossa ja Etelä-Chilessä. Kuitenkin jopa Santiagon kaltaisen modernin ja eurooppalaistuneen suurkaupungin katukuva ja -kulttuuri on eläväisempää kuin Euroopassa, ja ihmiset ovat pääosin puheliaita ja helposti lähestyttäviä.

En tuntenut juurikaan Suomi-ikäviä missään vaiheessa lukukautta, vaikka välillä iski hieman juureton olo, ja varsinkin alussa oli vaikeaa sopeutua siihen, että sai jatkuvasti huomiota vaaleiden hiusten ja hiipiän takia. Kieleen, ruokakulttuuriin ja vaihdon arkeen oli huomattavasti helpompi sopeutua. Paluun jälkeen elämä Suomessa ja

Tampereella tuntui jatkuvan hieman tylsempänä ja yllätyksettömänä, sillä matkustelin vaihdon aikana paljon. Olin kuitenkin vaihdon alussa asennoitunut siihen faktaan, että vaihtojakso on rajallinen, ja oikea arki odottaa Suomessa. Suosittelen matkustelemaan Chilen sisällä, sillä Santiago ei tarjoa hyvää kokonaiskuvaakaan Chilestä. Pichilemu, Chiloé, Patagonia ja Valparaíso olivat mielenkiintoisia kohteita, joista varsinkin Valparaísossa tuli vietettyä enemmänkin aikaa meren läheisyyden ja kaupungin boheemin ilmapiiriin vuoksi.

Valitsin Chilen vaihtokohteeksi, sillä halusin nähdä täysin erilaisen kulttuurin ja tavan elää ja halusin oppia käyttämään espanjan kieltä arjessa. Nämä molemmat tavoitteet toteutuivat. Olen onnellinen ja kiitollinen mahdollisuudesta lähteä vaihtoon, sillä nyt tuntuu, että maailmankuvani on pikkuisen avartunut lisää. Myös uusi opiskeluympäristö inspiroi tulevia opintoja ajatellen, ja uusien ystävien saaminen syvensi vaihdon merkityksellisyyttä.

Pontificia Universidad Católica de Valparaíso, Valparaíso, 22.02.2016 – 16.07.2016

Maa: Chile

Kaupunki: Valparaíso

Vaihtoaika: 22.02.2016 – 16.07.2016

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Pontificia Universidad Católica de Valparaíso

Etukäteisjärjestelyt Suomessa

Hakuprosessi alkoi jo yli vuotta ennen vaihdon alkua. Tampereen yliopiston hyväksynnän jälkeen haettiin vielä kohdeyliopistoon, Pontificia Universidad Católica de Valparaísoon (PUCV). Toiseen hakuvaiheeseen tarvittiin mm. motivaatiokirje, matkavakuutus, suosituskirje ja passikuvat. Lisäksi valittiin alustavasti kurssit vanhoista opetusohjelmista. Vastausta kohdeyliopistosta sai odotella erittäin kauan. Lopulta hyväksymiskirje, jota vaadittiin viisumin hakemista varten, saapui vuoden 2016 helmikuun alussa, yliopiston alkaessa helmikuun lopussa. Tämän jälkeen piti siis vielä hankkia opiskelijaviisumi, jota varten kannattaa olla ajoissa yhteydessä Chilen suurlähetystöön Helsingissä. Homma hoituu kyllä nopeasti, kun selittää tilanteensa. Viisumihakemusta varten pitää hankkia dokumentteja, kuten lääkärintodistus ja rikostaustaote, joten kannattaa aloittaa niiden kerääminen ajoissa. Viisumin hinta on suolainen, lähes 400 euroa, mutta se oli ainakin PUCV:n vaihtareille pakollinen hankinta. Viisumin avulla saa hankittua paikan päällä chileläisen henkilökortin.

Ennen vaihtoon lähtöä olin opiskellut espanjaa lukiossa ja suorittanut espanjan kurseja yliopistossa kielikeskuksella. Ymmärsin espanjaa mielestäni kohtuullisesti, mutta puhumaan en ollut kursseilla oppinut. Kuulin jo etukäteen, että Chilessä puhuttava espanja eroaa huomattavasti Suomessa opetettavasta Espanjan espanjasta, ja tämän totesin todeksi heti maahan saavuttuani. Chileläiset nielevät sanojen lopputavuja, puhuvat todella nopeasti ja käyttävät hämmentävän paljon omia slangisanojaan, chilenismoja. Itse he vitsailevatkin puhuvansa chileä, ei siis lainkaan espanjaa. Kieleen kuitenkin tottui nopeasti ja uudet sanat tarttuivat sanavarastoon.

Saapuminen Chileen ja asuminen

Saavuin Valparaísoon viikkoa ennen lukukauden alkua. Olin varannut Suomesta käsin hostellin viikoksi asunnon etsimistä varten. Hostellien hintataso on edullinen, noin 10 euroa yöltä, ja valinnanvaraa riittää. Hostellissa tutustuin jo moniin muihin vaihtareihin ja kävimme yhdessä katsomassa asuntoja. Lähes kaikki löysivät asuntonsa nopeasti compartodepto.cl -sivuston kautta, jonne voi itse tehdä ilmoituksen ja selailta vuokranantajien ilmoituksia. Asunto kannattaa ehdottomasti hankkia vasta paikan päällä, sillä taso vaihtelee paljon.

Suurin osa vaihtareista asui Cerro Alegren ja Cerro Concepciónin alueella, jotka ovat kaupungin suosituinta ja turvallisinta seutua. Itsekin asetuin asumaan kuuden kämppiksen kanssa vanhaan omakotitaloon Cerro Alegren rinteeseen. Kämppikseni olivat paikallisia minua ja belgialaista harjoittelijaa lukuun ottamatta. Chileläisten kanssa asuminen osoittautui loistavaksi valinnaksi, sillä kielitaito karttui pakostakin ja samalla sai paikallisia ystäviä. Vuokraa maksoin 200 000 CLP, eli noin 280 euroa, sisältäen veden, kaasun ja netin. Osa vaihtareista pääsi asumiskuluissa myös huomattavasti halvemmalla: halvimmillaan huoneesta saattoi maksaa 80 000 CLP. Vuokra maksettiin yleensä käteisellä.

Asumisessa kannattaa huomioida se, että taloissa ei ole minkäänlaista lämmitystä, eikä myöskään eristystä. Syksyllä ja talvella kostea kylmyys tuntuu luissa asti ja kaikkia paleltaa niin ulkona kuin sisälläkin. Lämpötila harvoin laske 6-10 asteen alapuolelle, mutta kun kylmää ei pääse pakoon kodin lämpöön, tuntuu se paljon pahemmalta. Parhaimmillaan istuin sisällä hytisten takki päällä, pipo päässä ja hanskat kädessä. Kannattaa siis varata mukaan myös lämpimiä vaatteita!

Elämisen kulut olivat omalla kohdallani Valparaísossa edullisemmat kuin Tampereella, vaikka Chile on Etelä-Amerikan kalleimpia maita. Ruokakustannuksissa säästää huomattavia summia, kun käy ostamassa vihannekset, hedelmät ja kananmunat markkinoilta. Markkinoilta ostetut tuotteet ovat tuoreempia ja maukkaampia, ja jopa kolme kertaa halvempia kuin marketeissa. Ulkona syöminen on lounasaikaan varsin edullista, parhaimmillaan voi saada alle viidellä eurolla kolmen ruokalajin menu del día. Kortilla maksaminen onnistuu useimmissa paikoissa, mutta aina kannattaa olla mukana hieman käteistä.

Opiskelu

PUCV ei monista muista yliopistoista poiketen järjestä vaihtareille minkäänlaista tuutorointia, eikä myöskään espanjan intensiivikursssia. Lukukauden ensimmäinen viikko on kuitenkin orientaatioviikko, jolloin hoidetaan yhdessä viisumin rekisteröinti poliisiasemalla ja saadaan ohjeita kurssien valintaan ja paikallisen Moodlen, Navegadorin, käyttöön. Lisäksi orientaatioviikkoon kuului kielitestit, joiden perusteella vaihtareille suositeltiin eri tasoisia kursseja. Kurssien valinnasta ei tarvitse stressata, sillä kurssivalintoja saa vaihtaa vielä kuusi viikkoa luentojen alkamisen jälkeen. Kannattaa siis valita useampia kursseja, joita käy kokeilemassa.

Opiskelin Valparaísossa espanjaa ja muutaman kurssin taloustieteestä ja julkisoikeudesta. Tampereelta tulevat vaihtarit saavat valita yhden vaihtareille tarkoitetun espanjan kurssin ja muut kurssit suoritetaan paikallisten opiskelijoiden kanssa. Opiskelu tapahtuu siis espanjaksi. Opiskelu oli koulumaisempaa kuin Tampereella ja lähes kaikilla luennoilla oli 80 % läsnäolopakko, jota tosin sovellettiin vaihtareihin lempeämmin kuin paikallisiin opiskelijoihin. Ensimmäiset luennot alkavat jo kahdeksalta ja viimeiset loppuvat vasta yhdeksältä. PUCV:n kampukset levittäytyvät ympäri kaupunkia ja tauot luentojen välillä ovat lyhyitä, joten kannattaa tarkistaa, että siirryttävät välimatkat luentojen välillä eivät veny pitkiksi.

Luennoilla keskusteltiin paljon ja esitelmät ja ryhmä- ja parityönä tehtävät esseet olivat yleisiä. Lisäksi muutamalla kurssilla oli kirjallinen tentti erillisestä tenttimateriaalista. Tentit saatetaan pitää myös suullisena kuulusteluna. Osalla kursseista oli loppukokeen lisäksi välikokeita, joiden läpäisy oli ennakoituna seuraaviin kokeisiin osallistumiselle. Opintojen taso ei kuitenkaan ollut kovin vaativa verrattuna Tampereen yliopiston kursseihin. Oman haasteensa toi kuitenkin espanjan kieli. Luentoihin oli keskityttävä sataprosenttisesti, jotta pysyi mukana ja turhautumiselta ei voinut välttyä. Tämän vuoksi oli toukokuussa erittäin palkitsevaa huomata ymmärtävänsä koko luennon sisällön, pystyvänsä lukemaan ja tuottamaan akateemista tekstiä sekä pystyvänsä pitämään ymmärrettävän esitelmän paikallisten edessä!

Chilessä opiskellessa kannattaa myös varautua opiskelijamielenosoituksiin ja -lakoihin. Chilessä kaikki koulutus on yksityistetty ja verrattaan huonolaatuisesta opetuksesta vaaditaan valtavia summia rahaa. Opiskelijat mobilisoituvat ilmaisen ja hyvälaatuisen koulutuksen puolesta. Luentoja peruttiin usein ja torstai oli lähes poikkeuksetta mielenosoituspäivä, jolloin keskustassa kävellessä pippurisumute nostatti kyneleet silmiin. Lukuvuoden lopussa PUCV:n opiskelijat aloittivat lakon yhdessä monien muiden yliopistojen opiskelijoiden kanssa. Lakko alkoi kesäkuussa ja jatkui lopulta elokuun puoleenväliin saakka. Useimmat opettajat olivat ymmärtäväisiä vaihtareiden suhteen ja antoivat korvata lakon takia eteenpäin siirtyneet loppukokeet ylimääräisillä esseillä.

Vapaa-aika ja harrastusmahdollisuudet

Yliopistolla on mahdollisuus käyttää maksutta pientä kuntosalia, osallistua monenlaiseen ryhmäliikuntaan tai harrastaa seinäkiipeilyä, melontaa tai tanssia. Lisäksi kaupungista löytyy vaihtoehtoksi useita kuntosaleja, joista tosin on haastavaa löytää hinta-laatu-suhteeltaan sopivaa paikkaa. Lenkkeily onnistuu hyvin meren rannalla kulkevaa raittia pitkin.

Vapaa-ajan toimintaa löytyy myös itse kaupungista runsaasti. Valparaísossa ei tule tylsää! Viihtyisiä kahviloita ja baareja on lukuisia, live-musiikkia löytyy lähes joka ilta, leffateattereissa näytetään hyviä elokuvia ja klubeillakin voi bailata aamuun saakka. Jos Valparaíson tarjontaan haluaa vaihtelua, viereiseen Viña del Marin kaupunkiin on noin 10 minuutin matka paikallisbussilla eli microlla. Lisäksi Valparaíson lähistöltä löytyy useita viinitiloja ja rauhallisia luonnonpuistoja.

Chilessä kannattaa tosiaan suunnata myös kaupunkien ulkopuolelle. Chilen luonto on uskomattoman kaunis! Nähtävää riittää pohjoisen aavikosta etelän jäätiköihin saakka. Siltä väliltä löytyy upeita maastoja metsineen, järvineen ja vuoristoineen. Kannattaa ehdottomasti laittaa vaelluskengät jalkaan ja paeta kaupunkien kaaosta! Vaikka välimatkat Chilessä ovat valtavat, matkustelu maan sisällä on helppoa hyvien bussiyhteyksien ja hyvin varusteltujen bussien ansiosta. Lentäminenkin ei ole kovin kallista, ainakaan jos ostaa liput ajoissa. Oma suosikkikohteeni oli etelän Torres del Paine -kansallispuisto, jonne kannattaa suunnata viimeistään maaliskuun lopulla, ennen hyytäviä talvikuukausia.

Paluu Tampereelle ja vaihdon merkityksellisyys

Paluu lattareiden kaaoksesta Suomeen oli hämmäntävää. Asiat toimivat sujuvasti, täällä on hiljaista ja puhdasta, eikä lainkaan katukoiria haukkumassa autojen perään. Lähdin oppimaan espanjaa ja omaksumaan palan lattarien spontaania asennetta, sain sen ja enemmän. On todellakin rikastuttavaa ja silmiä avaavaa lähteä aivan erilaiseen kulttuuriin ja omaksua erilainen tapa elää. Akateemisesti osaamiseni ei

karttunut paljoo, mutta opin paljon sellaisia asioita Etelä-Amerikan historiasta ja nykytilasta, joista en ollut koskaan kuullut. Lisäksi opin, miten toimia täysin vieraassa ympäristössä ja huomasi pystyväni sopeutumaan uuteen. Tiedän hyötyväni tästä kokemuksesta tulevaisuudessa paljon. Valparaíso on ihana, ainutlaatuinen kaupunki. Mene ja rakastu!

Pontificia Universidad Católica de Valparaíso, Valparaíso, 21.02.2016 – 30.06.2016

Maa: Chile

Kaupunki: Valparaíso

Vaihtoaika: 21.02.2016 – 30.06.2016

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Pontificia Universidad Católica de Valparaíso

Etukäteisjärjestelyt Suomessa

Vaihtoprosessi alkoi syksyllä 2014, jolloin kirjoitin motivaatiokirjeen espanjaksi ja hain järjestyksessä ensimmäisenä Valparaísoon. Muita vaihtoehtoja minulla olivat Chilen pääkaupunki Santiago sekä Argentiina ja Brasilia. Ensimmäisen vaiheen jälkeen sain ilmoituksen että minut on hyväksytty vaihtoon sekä tiedon, että vuoden 2015 tammikuussa paperini lähetetään eteenpäin kohdeyliopistoon, johon tulee vielä erikseen hakea haun toisessa vaiheessa.

Toisen hakuvaiheen hakuohjeet ja täytettävät paperit sain saman vuoden lokakuussa, jolloin lähtöön oli aikaa noin 4 kuukautta. Tässä haun toisessa vaiheessa tein satunnaiset kurssivalinnat kohdeyliopiston vanhoista opetusohjelmista (kurssivalinnat vaadittiin hakuvaiheessa), jossa ei ollut mielestäni mitään järkeä. Tämän lisäksi vaadittiin tavalliset dokumentit, kuten opintosuoritusotteet ja passikuvat. Myös erillinen matkavakuutus tarvittiin viisumia varten, joskin myöhemmin olin vakuutettu myös kohdeyliopiston eli PUCV:n puolesta.

Haun toisen vaiheen jälkeen jäin odottelemaan hyväksymiskirjettä, sillä se vaadittiin viisumia varten, joka haetaan Chilen suurlähetystöstä Helsingistä, ja ilman opiskelijaviisumia olisi ollut mahdotonta saada Chilen henkilökorttia. Suurlähetystössä oltiin kuitenkin hyvin kohteliaita, ja sain viisumin alle viikossa hoidettua hyväksymiskirjeen saamisen jälkeen. Opiskelijaviisumin hinta oli noin 400 euroa, ja otin vuoden kestävä matkavakuutuksen, jonka hinnaksi tuli noin 500 euroa.

Koko hakuprosessi ei itsessään ollut työläs, mutta kommunikointi kaikkiin suuntiin oli hidasta ja vaati hieman pitkä pinnaa ja lopussa tulee luonnolliseen tapaan aina kiire. Tämän takia oli hyvä ottaa etukäteen yhteyttä Chilen suurlähetystöön ja kertoa omasta tilanteesta, jolloin suurlähetystön henkilökunta teki viisumipaperit valmiiksi ja minun tuli käydä vain allekirjoittamassa ne Helsingissä.

Helsingistä Santiagoon lentää noin 16 tuntia, yhdellä välilaskulla aikaa kului matkustamiseen noin 20 tuntia, ja lennot maksoivat noin 900 euroa. Valparaíso on parin tunnin bussimatkan päästä Santiagosta suoraan länteen.

Saapuminen Chileen

Saavuin Chileen helmikuun alkupuolella, jolloin kesä oli parhaimmillaan ja aurinko paistoi. Chilen kesäilmasto varsinkin Santiagon alueella on kuiva, kuuma ja pölyinen. Lentokentältä otin bussin vaihtoterminaaliin Pajaritokseen, josta bussit lähtevät Valparaísoon ja muualle rannikkoalueille. Tämän jälkeen saavuin Valparaísoon josta olin varannut hostellin pari viikoksi ennen koulun alkua, jotta pääsisin adaptoitumaan kohdekaupunkiin ja siihen, miten asiat toimivat Chilessä.

Yleistä Valparaísosta

Valparaísoon on vaikea olla rakastumatta, sillä se on aivan järkyttävän kaunis. Kaupunki on kuin elokuvista, siis sellaisista elokuvista, joissa ollaan 1800-luvun satamakaupungissa. Valparaíso jakaantuu *cerroihin* eli kukkuloihin ja avautuu laaksona Tyynelle valtamerelle. Kukkuloita on noin 50 erilaista, jotka ovat kuin pieniä lähiöitä laaksossa. Näiden kukkuloiden nimien mukaan kaupungissa suunnitetaan ja koko kaupunki on rannikkoa lukuun ottamatta mäessä.

Valparaíso on tunnettu suurien taiteilijoiden ja merimiesten kaupunkina. Muodoltaan ja olemukseltaan se on hyvin lähellä Pispalan kaupunginosaa Tampereella, ja itse kaupungissa asuu noin 300 000 ihmistä. Valparaíson muutaman kuuluisimman mäen alue on myös UNESCO:n maailmanperintökohde, jossa eksyy päivittäin katsellessaan upeita vanhoja taloja, katutaidetta ja koirien jätöksiä. Kaupungilla on oma olemuksensa jota on täysin mahdotonta selittää. Aamuisin lokkien huudot täyttävät tyhjät kadut ja välimerellinen ilmasto tuo suolaista happea mereltä. Sen historialliset rakennukset henkivät olemusta parin sadan vuoden takaa ja ilmassa tuoksuu kala. Kaupungin rauhallinen ja hengittävä olemus vaihtuu keskipäivän ruuhkiin ja erilaisiin jätelöauton ääntä muistuttavaan meluun, kun kaasuautoja ja muut kauppiat tuovat tuotteitaan kukkuloiden asukkaille. Illan hämärtyessä horisontin täyttävät rosansävyt ja täysin pimeän tullen on vaikea päättää, onko

kaupunki kauniimpi päivällä vai yöllä. Illalla laakson valaisevat sadat ja taas sadat valopilkut ja ihmiset lähtevät ulos ja kerääntyvät näköalapaikoille tai baareihin kuuntelemaan livemusiikkia ja viihtymään. Paitsi sateella, sillä sateella kukaan ei poistu talostaan ja kaupunki on tyhjä ja apaattisen harmaa.

Valaanpyyntiaikaan, ennen Panaman kanavan rakentamista ja sähkövalaistukseen siirtymistä Valparaíso oli Chilen tärkein satamakaupunki. Tarinan mukaan Valparaíson historian kansainvälisyys johtuu siitä, että merimiehet eivät satamakapakasta ehtineet humalapäissään enää takaisin lähtevään laivaan ja jäivät satamaan, rakensivat talon ja perustivat perheen. Kaupunkia ei todellakaan ole kaavoitettu, talot on rakennettu vierekkäin kukkuloille, ja jotkut näyttävät satamakonteista rakennetuilta hökkeleiltä, joita ne itse asiassa ovat. Koska kontit olivat rumia ja värittömiä, ihmiset alkoivat maalata niitä sateenkaaren kaikilla sävyillä, ja tänä päivänä Valparaíson täyttää kaikkien rakennushistoriassa käytettyjen värien upea kirjo. Kaupunki on maailmanlaajuisesti tunnettu graffitipiireissä, ja useita kerrostalojen ja muurien pintoja koristavat fotorealistiset tai muuten erityiset maalaukset. Myös Valparaísolaiset katutaiteilijat ovat maailmankuuluja. Graffittien spottailu oli lempipuuhaani Valparaísossa, jossa eri tyyllilajien edustajat ja tietyt maalaajat näki myös kaduilla myymässä omia teoksiaan.

Opiskelun aloittaminen

Kolmen viikon tutkimisen jälkeen koulu alkoi, ja kaikki opetus oli espanjaksi ensimmäisestä luennosta lähtien. Toisin kuin muissa kaupungin yliopistoissa, PUCV:llä ei ole minkäänlaista tuutorioimintaa vaihto-opiskelijoille eikä intensiivistä kielikurssia lukuvuoden alkuun, mikä tuli pienenä järkytyksenä itselleni. Ajattelin kuitenkin pärjääväni mainiosta, sillä olen ennenkin viettänyt pidempiä aikoja Latinalaisessa Amerikassa ja opiskellut espanjaa.

Ensimmäisten viikkojen jälkeen koulussa tehtiin kurssivalinnat, joita sai vaihtaa vielä 6 viikon ajan mielensä mukaan. Vaihto-opiskelijat voivat ottaa PUCV:ssä lähes mitä tahansa, ja kampukset on siroteltu ympäri rannikkoa. Otin yhden espanjan kielen kurssin, jossa käsiteltiin Chilen kulttuuria ja historiaa. Kurssi oli todella hyödyllinen. Tämän lisäksi otin talousjuridiikan, sosiologian, yhteiskuntavastuun, talousmatematiikan ja digitaalisen markkinoinnin kurssit, jotka olivat siis kaikki espanjaksi.

Asuminen

Valparaíson vieressä on Viña del Marin kaupunki, ja yhdessä nämä lähialueet muutamien muiden keskustojen kanssa muodostavat noin miljoonan ihmisen talousalueen. Koska halusin surffata paljon, muutin Viña del Mariin hyvien surffispottien toivossa. Kävi kuitenkin ilmi, että lähin oikeasti surffattava spotti oli Conconissa, johon olisi päässyt myös Valparaísosta samalla bussilla. Viña del Mar on enemmän eurooppalaistyylinen, ja sen kaavoitetuista korkeista kerrostaloista ja rannoista tulee mieleen enemmän Kanarian saarten turistikaupungit kuin mikään oikeasti asuttava ympäristö. Viñassa asuu suurin osa ulkomaalaisista. Kaupunki on myös paikallisten turistien suosituin lomakohde, jossa useilla chileläisillä on loma-asunto. Maksoin kolmannen kerroksen asunnossa olevasta huoneestani 260 000 pesoa, joka on noin 340 euroa ja minulla oli kaksi chileläistä kämpppistä, jotka eivät valitettavasti olleet edes suomalaisella mittapuulla järin sosiaalisia. Viña on siisti ja turvallinen mutta vähän sieluton verrattuna värikkääseen ja tunnelmalliseen Valparaísoon. Myös kampukset, joissa kurssini pidettiin, olivat kaikki Valparaíson keskustassa. Muutin siis vaihdon puolivälissä Viñasta Valparaísoon turistien ja hostellien suosimalle Cerro Alegrelle Valparaíson eteläpuolelle Casa Miramariin, isoon 1800-luvulla rakennettuun taloon, jossa asui 9 ihmistä, sekä ulkomaalaisia vaihtareita että chileläisiä. Cerro Alegre ja vieressä sijaitseva Cerro Concepcion ovat täynnä pieniä kauppiaita, ravintoloita, kahviloita ja hostelleja, ja alue on ehdottomasti yksi Valparaíson suosituimmista ja turvallisimmista. Mitä korkeammalle cerroilla mennään, sitä halvempaa on asuntojen hintataso, joten köyhät asuvat korkealla vuorilla huonojen kulkuyhteyksien päässä ja hyvätuloiset ja ulkomaalaiset asuvat matalammalla Errazuriz-rantakadun ja sataman lähellä. Löysin molemmat asuntoni Compartodepto.cl-nimisestä nettipalvelusta, jota suosittelen ehdottomasti.

Talo jossa asuin oli kolmessa kerroksessa, ja siinä oli kaksi keittiötä ja kolme vessaa sekä upea puutarha grillipaikalla. Taloon mentiin sisään yläkerrasta, jonka keittiöstä avautui uskomaton näkymä suoraan merelle, viereiseen Viña del Mariin ja sen takana kohoavaan *cordilleraan* eli Andien vuorille. Heräsin monta kertaa ennen muita, (sillä tapana oli kämpppiksieni kanssa nauttia yhteisiä aamiaisia ja illallisia ja mitä tahansa muutakin ruokaa tai juomaa ikinä keksittiin), avasin keittiön ikkunat ja join kahvia lokkien huutaessa taustalla. Vietin kyseisen ruokapöydän ääressä maisemaa katsellen noin yhden viidesosan valveillaoloajastani Valparaísossa. Maksoin huoneestani 175 000 pesoa, eli noin 240 euroa. Kämppeksinani oli chileläisiä, ranskalaisia, espanjalaisia, australialaisia, yhdysvaltalaisia, belgialaisia, ruotsalaisia ja muualtakin tulleita ihania ihmisiä, joiden kanssa tuli koettua kaikenlaista. Koulussa ystävystyin saksalaisten, australialaisten ja jenkkien kanssa. Heidän kanssaan kävin surffaamassa ja istumassa iltaa vähintään kerran viikossa.

Valparaísossa talot ovat vanhoja ja vetoisia, eikä niissä ole eristeitä tai keskuslämmitystä (pattereita). Välillä cerroilla tulee vesikatkoksia johtuen veden paineesta, joilla ihmisille pumpataan vettä kukkuloille käyttöön. Sähkökatkoksia Chilessä ei esiintynyt, mutta maanjäristykset ovat arkipäiväisiä ja vähintään viikoittain vähän tärisee. Viña del Marissa asuessani tunsin tärinää lähes joka päivä, sillä kerrostalot ovat anti-seismisesti rakennettuja ja heiluvat pienemmästäkin tärinästä. Chileläiset eivät itse pidä alle 6 Richterin asteikolla mitattuja maanjäristyksiä maanjäristyksinä (*terremoto*), vaan niistä puhutaan nimenomaan tärinästä (*temblor*) ja niihin ollaan yhtä tottuneita kuin suomalaiset lumeen ja marraskuiseen kuraloskaan tai keskiyön aurinkoon ja kaamokseen.

Vietin Valparaísossa myös talven, jolloin oli todella kylmä. Ei sillä tavalla kylmä kuin Suomessa kirpeässä 20 asteen pakkasessa talvitakki päällä ja patterit täysillä sisätiloissa, vaan kostean kylmä talossa, jossa ei siis ole minkäänlaista lämmitystä, vaikka lämpötila pyörii 5-10 asteen tienoilla öisin. Yöt olivat välillä järkyttävän kylmiä, pyykkit eivät kuivuneet ilmankosteuden takia ja flunssa tuli jokaiselle. Satamakaupungin talven kylmyys on siis hyvin erilaista kun Suomen ihana, kuiva ja kireä pakkanen. Se on sellaista kylmyyttä, että pipo päässä paksulla takilla tuntuu kuin luut ja sielu jäätyvät ilmankosteuden takia. Kannattaa siis varata myös lämmintä vaatetta mukaan ja varsinkin sisällä käytettävät kengät ja pari paria villasukkia.

Suosittelen lämpimästi kämppiselämää, sillä se on huikea tapa tutustua uusiin kulttuureihin ja ihmisiin. Lähdimme viikoittain yhdessä ulos, usein toisien chileläisten tai vaihteiden luo viettämään *previaa* eli aloittelemaan.

Elinkustannukset

Chilen hintataso on suhteellisen korkea myös suomalaisella mittapuulla. Ruoka on kaupasta ostettuna kallista, alkoholi edullista. Varsinkin hyviä lähialueilta tulevia tai vientierien punaviinejä voi ostaa halvimmillaan parin euron pullohintaan, ja ne ovat laadultaan vähintään Alkon keskitasoa. Ulkona syöminen maksaa 5 eurosta ylöspäin, ja hyvissä ravintoloissa hinnat ovat 20-30 euron paikkeilla. Matkustaminen busseilla on todella halpaa, ja halpoja lentoja Argentiinaan, muualle Chileen ja Peruun saa 100-200 eurolla tai jopa halvemmalla. Hostellit maksoivat noin kymmenen euroa yö.

Chilessä minimipalkka on 250 000 pesoa, eli noin 350 euroa, ja tuloerot valtavat. On uskomatonta miten paikalliset pienituloiset pärjäävät. Supermarketit ovat kalliita ja niissä asiointi on vahvasti statuskysymys. Hedelmät ja vihannekset ovat marketeissa kalliita ja huonolaatuisia, joten kaikki vihreä kannattaa ostaa paikallisilta markkinoilta, joita järjestetään pari kertaa viikossa ja joissa hinnat ja laatu ovat kohdallaan.

Opiskelu

Opiskelut alkoivat Chilessä todella verkkaisesti, muutaman kuukauden kuluttua ensimmäisestä päivästä kurssit olivat käynnissä ja päättyivät ennen kuin olivat kunnolla alkaneetkaan. Espanjaksi opiskelu oli totta kai aluksi hieman haasteellista, varsinkin substanssia vaativalla oikeuden kurssilla, jossa käsiteltiin talousoikeutta Chilen näkökulmasta. Noin 3 kuukauden jälkeen istuessani kyseisellä *Derecho economico* -kurssin luennolla tajusin ymmärtäväni koko luennon alusta loppuun, joka oli erittäin palkitseva tunne. Löysin myös itseni pitämässä espanjankielistä lyhyttä esitelmää Chilen oikeusjärjestelmään kuuluvasta omistusoikeuden poikkeustapauksesta, josta en tajunnut yhtään mitään. Tämän jälkeen julkisesti puhuminen ei ole niin hirveästi jännittänyt.

Luennot kestivät yleensä pari tuntia, alkoivat aikaisintaan kahdeksalta ja myöhäisimmät luennot päättyivät yhdeksältä illalla. Yhden ja kahden välillä on ruokatauko, jolloin koko yliopisto syö yhtäkaa ja opiskelijat jonottavat mikroaaltouuneille, jossa omat eväät lämmitettiin. Ilmeisesti toisilla kampuksilla on myös kouluravintoloita, mutta en ikinä löytänyt sellaista omalta kampukseltani Casa Centrarilta. Koulussa oli kahvio, josta oli mahdollista ostaa voileipiä, kahvia ja muuta pientä syötävää sekä järkyttävän kokoisia *completoja*, hot dogeja avokadolla ja majoneesilla. Näitä completoja useat opiskelijat pitivät ihan päivittäisenä ravintonaan, joka tuli Tampereen yliopiston ravintolatarjonnan ystäväille yllätyksenä.

Kaikkiin luentoihin kuuluivat kirjatentit, joihinkin useampi kuin yksi, ja tentit tehtiin kauan ennen viimeistä luentoa, jonka lisäksi oli usein ryhmätyö tai muu vastaava. Jollain kurseilla, esimerkiksi oikeiden kurseilla tenttejä oli yhteensä kolme. Jos ei päässyt ensimmäisestä läpi, ei voinut osallistua toiselle ja niin edelleen. Opiskelijoilla oli mahdollisuus reputtaessaan käydä myös suullinen tentti, joka ideana kuulosti niin kuumottavalta että panostin myös asioiden oppimiseen. Luentojen taso oli hyvä ja useimmat opettajat, joita kaikkia kutsutaan Chilessä professoreiksi, olivat lähes poikkeuksetta oman alansa kansainvälisiä tohtoritason henkilöitä, jotka ottivat vaihtareita kurseilleen mielellään ja joita oli helppo lähestyä. Koska kielen kanssa olisi ollut haasteellista tehdä syventäviä opintoja, tein ensimmäisen tai toisen vuoden kurseja ja istuin viisi vuotta vanhempana parikymppisten chileläisten kanssa luennoilla. Opiskelu oli erittäin koulumaista ja luennoilla oli läsnäolopakko, mutta vaihtareiden läsnäoloa katsottiin hyvin läpi sormien, jolloin erilaiset reissut ja aktiviteetit olivat mahdollisia. Harva vaihtoon lähtee kuitenkaan vain opiskellakseen. Espanjaksi opiskelu oli paikoin työlästä, mutta erittäin palkitsevaa, sillä akateemisen maailman ymmärtäminen jollain muulla kielellä kuin suomella tai englannilla tuntuu uskomattoman hienolta.

Vaihtareita PUCV:llä on lukukaudessa noin sata, joista vähintään puolet olivat 19-vuotiaita, juuri collegen aloittaneita jenkkejä, jotka linnoittautuivat vaihtariosastolle ja opiskelivat englanniksi, joten en juuri ollut ko. osastolla. Kuuleman mukaan jotkut heistä maksoivat puolesta vuodesta jopa 15 000 dollaria, jolloin tunsin suurta kiitollisuutta suomalaista koulujärjestelmää kohtaan.

Kieli

Alun kimmelluksien jälkeen kielitaito alkoi karttua voimakkaasti. Chilen espanja on hyvin erilaista espanjaa kuin Suomessa opetettava Espanjan espanja, ja maailman viidestä espanjan kielialueesta yksi niistä on nimenomaan Chile. Chilestä puhutaan saarena, ja se on hyvin eristyksissä Andien vuoriston ja sijaintinsa takia, jolloin se ei ole ottanut naapurimaiden espanjasta vaikutteita vuosien saatossa. Chilen espanja on yhdistelmä erilaisia slangisanoja, äänenpainoa ja yksittäisiä lausahduksia. Espanjanopettajani sanoi, että tavallinen chileläinen nuori käyttää puhuessaan vain noin 120 eri sanaa, joten useilla chileläisillä sanoilla on useita eri merkityksiä. Chileläiset eivät juurikaan artikuloi puhuessaan, puhuvat nopeasti ja imevät tavujen loppuja suuhunsa, ja varsinkin alkuaikoina löysin itseni tilanteesta, jossa luulin osaavani paikallista kieltä, mutta en tajunnut yhtään mitään. Tärkeintä on kuluttaa paljon espanjankielistä materiaalia, kuunnella, lukea,

puhua ja kirjoittaa sitä. Viimeisien viikkojen aikana kävelin useita kertoja rakennustyömaiden ja torien ohi ja ymmärsin paikallisten väliset keskustelut täysin. Se tuntui mahtavalta. Jos Chilen espanjaa ymmärtää, kaikkien muiden maiden espanja kuulostaa äänikirjasta luetulta, täydellisesti artikuloidulta ja hitaalta, espanjan ymmärtämisessä ei ole enää mitään ongelmaa.

Muuta mainitsemisen arvoista

Ruoka

Chilelainen ruokakulttuuri on valitettavan köyhä muihin Etelä-Amerikan valtioihin nähden. Chilessä ei juurikaan ole samanlaisia annoksia kuin Perun *ceviche*, Meksikon tacot tai Argentiinalainen *asado*. Toki paikallisia erikoisuuksia löytyy, ja yksi parhaista on merenelevistä tehty *Chupe de mariscos*, eräänlainen leipään tehty keitto. Muita paikallisia ruokia ovat *chorillana*, ranskalaisista ja naudanlihasta, sipulista ja kananmunista tehty kasa, joka jaetaan usein 2-3 ihmisen kesken, *charquican*, eräänlainen alun perin kuivasta lihasta ja perunasta tehty laatikkoruoka sekä *pastel de choclo*, niin ikään laatikkoruoka, jonka pääainesosana on maissi. Kioskeilta ostetaan completoja, *chucareroja* ja muita leipään tehtyjä annoksia. Valparaísossa on paljon hyviä ravintoloita, joissa on otettu parhaita paloja muiden ruokakulttuurien tavoista ja yhdistetään niitä chileläiseen perusruokaan. Kuulin parilta gastronomiasta opiskelevalta chileläiseltä, että paikallinen ruokakulttuuri on saanut alkunsa sota-aikoina, jolloin soppaan on laitettu kaikki mitä repusta löytyy. Avokadoa eli *paltaa* ja maissia eli *chocloa* syödään lähes joka aterialla, myös pavut eli *porotos* on suosittu osa eri ruokalajeja.

Vaikka Valparaíso sijaitsee Tyynen valtameren rannalla ja Chile on maailman toiseksi suurin lohenviejä Norjan jälkeen, kalaa syödään yllättävän vähän ja se on kallista. Conconista löytyy hinta-laatusuhteeltaan keskirannikon parhaimmat kalaravintolat, ja muuten kalaa syödään paljon pääosin Chilen eteläosassa Chiloén alueella, jossa kalastus on tärkeä elinkeino. Liha on usein Argentiinasta tuotua mutta hyvälaatuista.

Päiväruokailut jakaantuvat *desayunoon* eli aamiaiseen, jolloin syödään usein leipää ja kananmunia ja juodaan kahvia. Päivän tärkein ruoka on lounas, jonka jälkeen syödään kevyt illallinen eli *once*. Kuitenkin kansainvälisessä talossa keskityimme tekemään koko porukalle isoja illallisia, johon kutsuimme kavereita ja heidän kavereitaan.

Juhlminen

Chilessä nuorison juhlakulttuuriin kuuluvat illanistujaiset, joissa ruokatavoista poiketen tehdään illallista ja johon vieraat usein tuovat pullon tai kaksi viiniä. Jos ruokakulttuuri on Chilessä köyhä, juomakulttuuri ei ole. Chileläiset tuottavat viinien ja erittäin hyvien, saksalaista alkuperää olevien panimomestareiden artesaanioluiden lisäksi *piscoa*, joka on viinirypäleistä tislattua vahvaa alkoholia. Piscoa juodaan usein joko raakana, pisco sourina sitruunamehun, sokerin ja kananmunan valkuaisen kanssa tislattuna tai pisolana, joka tarkoittaa pison lantraamista minkä tahansa ei-alkoholipitoisen juoman kanssa. Myös viiniä saatetaan sekoittaa esimerkiksi colan kanssa, jonka kansankielinen nimi on *jote*.

Tavallisten juomien lisäksi Chilessä on muutama erikoisuus, joita nautitaan tiettyinä ajankohtina. *Navegado* on paikallinen glögi eli kuumennettu punaviini, johon on lisätty mausteita ja appelsiinimehua sekä välillä esimerkiksi piscoa. Chilen erikoisin juoma, syyskuun 18. päivän juoma on Terremoto eli Maanjäristys, johon sekoitetaan huonolaatuista viiniä Pipeñoa, grenadiinia tai Fernet Brancoa ja päälle laitetaan kunnan kauhallinen ananasjäätelöä. Paikallinen sima eli *chicha* on myös itsenäisyyspäiväjuoma, mutta esimerkiksi La Libertadista, paikallisesta merimiesbaarista jossa nuoriso tanssii soidintanssiksi kutsuttua *cueca*, myydään nimikkoannoksena Chichonia, joka on Pipeñon ja Chichan sekoitus. Kyseinen baari La Libertad on perustettu 1800-luvun lopulla ja on yksi Valparaíson vanhimmista baareista.

Chilelainen *carrete* eli baari-ilta alkaa noin kello 10 illalla ja jatkuu aina aamukuuteen. Baareissa cocktailit ovat vahvoja ja chilelainen päihtymiskulttuuri on verrattavissa suomalaiseen.

Kulttuuri

Chileläiset ovat lattareista ehkä juroimmasta päästä, sillä samaan tapaan kuin Suomi, Chile on alueena maailman laidalla ja eristetty muusta maailmasta. Kuitenkin tavat ovat fyysisempiä ja ihmiset lämpimiä ja kohteliaita. Tavatessaan he ovat hyvin kiinnostuneita pohjoismaisesta elämästä ja tuntevat varsinkin Suomen koulutusjärjestelmän hyvin. Tavatessa ja lähtiessä kaikkia tervehditään, saman sukupuolen kanssa halataan ja vastakkaisen sukupuolen kanssa annetaan poskisuudelma. Chileläiset ovat hieman ujoja, mutta tutustuesssa välittömiä ja tulevat iholle; suomalainen *espacio personal* on käsitteenä tuntematon. Keskustelukulttuuri on värikästä, ja usein ihmisiä tavatessa on tarkoituksena osoittaa kaikille muillekin että kyseinen henkilö on tullut tilanteeseen mukaan. Kuitenkin pidemmän päälle latinalainen ihmissuhdekulttuuri tuo mieleen paikalliset telenovelat, ja suomalaista rehellisyyttä ja aitoutta tuli ikävä useammin kuin kerran.

Chilessä pariskuntien läheinen kanssakäyminen kaduilla on täysin normaalia ja hyväksyttyä. Machokulttuuri on paikallinen ongelma, ja vanhempien sukupolvien mukaan naisen paikka on edelleen kotona hellan ja nyrkin välissä. Äitirooli on naisilla vahva. Kaduilla varsinkin yksinkulkeville ulkomaalaisille naisille vislataan perään. Nuoriso on kuitenkin saanut vaikutteita ulkomailta ja heidän ajatusmaailmansa on avara, ihmiset ystävällisiä ja ymmärtäväisiä. Vaaleana miespuolisena henkilönä itselläni ei ollut ikinä ongelmia missään, ja muutamaa ryöstötapausta lukuun ottamatta en ole kuullut kauhutarinoita myöskään naispuolisilta kavereiltani.

Matkustaminen

Matkustaminen Chilessä on työlästä ja etäisyydet ovat valtavia. Pohjoisen Atacaman autiomaan ja etelän Patagonian metsä- ja vuoristoalueen välinen etäisyys on suunnilleen sama kuin Utsjoen ja Marokon välinen etäisyys. Julkinen liikenne toimii kaupunkien sisällä *microilla* eli hieman tavallista pienemmillä busseilla ja sekä Valparaísossa että Santiagossa metrolla. Pitkät matkat kuljetaan joko bussilla tai lennetään. Lensin itse huhtikuussa vaellusreissulle aivan Chilen eteläkärkeen Patagoniaan, josta lentoyhtiön mentyä lakkoon jouduimme parin kaverin kanssa tulemaan bussilla Valparaísoon. Matka-aika oli 46 tuntia, josta puolet meni Argentiinan pampaa katsellessa, sillä eteläisessä Chilessä ei ole moottoritietä. Jos enemmän haluaa matkustaa tai esimerkiksi surffata paljon, suosittelen auton hankkimista paikan päältä.

Maantiede

Chile on yli 4 000 kilometriä pitkä ja vain 300 kilometriä leveä, ja käytössä on vain kaksi ilmansuuntaa, pohjoinen ja etelä. Chilestä löytyy autiomaata, vuoristoa, rantoja ja metsää. Suuri osa ihmisistä on keskittynyt Valle Centralin alueelle Santiagon ympäristöön, pohjoisessa Chilessä on paljon kuparikaivoksia ja muita luonnonvarojen etsimiseen pohjautuvaa teollisuutta, etelässä taas paljon metsää ja selluteollisuutta.

Chilen luonto on älyttömän kaunis ja maassa on useita kymmeniä luonnonpuistoja ja vuoristoalueita, joissa kannattaa vierailla. Valparaísoa lähin kiivettävä huippu La Campana on bussimatkan päässä. Chilen ehdottomasti tunnetuin luonnonpuisto on eteläisen Patagonian Torres del Paine, jossa tein 9 päivän vaelluksen huhtikuussa 2016. Alueella sijaitsee myös yksi maailman suurimmista jäätiköistä ja kokemuksena suosittelen paikkaa jokaiselle.

Chilessä on paljon alueita joissa ei ole valosaastetta, ja pääosin kuivan ilman vuoksi varsinkin kesällä alueella on maailman kaunein tähtitaivas. Pohjoisen Chilen autiomaassa on useita observatorioita, joissa ihmiset ympäri maailmaa käyvät katsomassa tähtiä. Sinne on perustettu myös maailman ensimmäinen valosaasteen suojelualue.

Suosittelen vahvasti hankkimaan kunnon trekkikengät ja vierailemaan Chilen luonnossa, sillä jatkuva kaupunkielämä alkaa puuduttaa nopeasti.

Aktiviteetit

Chile on vaeltajan taivas. Kaikki ulkoiluun liittyvä urheilu on suosittua ja oma makuupussi on hyvä olla viikonlopun telttaretkille rannalle tai metsään.

Valparaísossa on useita kuntosaleja, jotka ovat joko huonoja tai kalliita, ja lenkkeilyreittejä saa etsiä rakennusten väliltä. Myös muuta ryhmäliikuntaa, joogaa ja kamppailulajeja sekä kiipeilyä harrastetaan.

Chilessä vesi on kylmää ympäri vuoden ja merivirrat ja aallot tekevät meressä uimisesta mahdotonta. Sen sijaan surffaamista kannattaa kokeilla. Chilessä on paljon maailmankuuluja surffispotteja ja muutamien pienten kaupunkien tärkeä elinkeino on surffiturismi. Aallokko on vahvaa ja aallot muodostuvat nopeasti. Hyviä surffipaikkoja opetteluun ovat yllä mainittu lähispotti Concon, Pichilemu, Chiloé ja näiden lähialueet. Pohjois-Chilessä Bolivian tasankotuulet ja lännestä tuleva El Niño luovat täydelliset olosuhteet barrel-aalloille, ja Chilessä järjestetään useita kansainvälisiä surffikisoja.

Viinitiloilla kannattaa vierailla. Santiagon ja Valparaíson välissä olevalla Casablancan alueella on useita viinitiloja, joista tastingeja saa muutaman kympin hintaan. Muita tärkeitä viinialueita muun muassa ovat Valle del Maipo ja Valdivian alue.

Chilen politiikka ja historia

Chile on sosiaalisen segregaation mallimaa, joka saattaa tulla monelle matkustajalle yllätyksenä. Olen itse henkilökohtaisesti kiinnostunut kansainvälisestä politiikasta ja Latinalaisen Amerikan kulttuurista, ja paikalliseen historiaan tutustuminen kannattaa aloittaa jo Suomesta, sillä Chilen historia on hyvin värikäs ja täynnä kontrasteja.

Päällisin puolin Chilessä tavalliset asiat toimivat hyvin, mutta valitettavan usein ulkomaalaisen kokemus keskittyy tähän pintaraapaisuun, joten suosittelen keskustelemaan asioista sekä paikallisten hyvätuloisten, huonotuloisten, akateemisten ihmisten ja duunareiden kanssa. Käytännössä Etelä-Amerikan valtioita on aina sorrettu suunnasta (Euroopan kolonialistit) tai toisesta (Yhdysvaltojen ulkopoliittika). Vaikka talouslukuja katsellessa Chilen tilanne vaikuttaa kehittyneeltä ja kestävältä, pinnan alla kiehuu. Chile on läpi historian ollut suurvaltojen pelinappula.

Chilessä oli ennen vuoden 1973 sotilasvallankaappausa vasemmistovetoinen hallitus, jonka presidenttinä toimi Salvador Allende, ensimmäinen sosialistinen, demokraattisilla vaaleilla valittu Etelä-Amerikan presidentti. Oikeistovetoisen Chilen kongressin ja sosialistisen presidentin, sekä Nixonin johtaman Yhdysvaltojen luoma poliittinen jännite purkautui syyskuun 11. päivän sotilasvallankaappauksessa, jossa kenraali Augusto Pinochetin johdolla toimiva sotilasjunta kaappasi vallan hallitukselta Yhdysvaltojen keskustiedustelupalvelu CIA:n avustuksella osana Operaatio Kondoria. Tästä lähteneen tapahtumasarjan seurauksena yli 130 000 chileläistä pidätettiin, arvioiden mukaan 10

000-30 000 surmattiin tai katosi, ja yli 200 000 chileläistä joutui maanpakoon. (Skandinaviaan ja varsinkin Ruotsiin muutti tällöin paljon chileläisiä, minkä seurauksena Chilessä on nykyään mahdollista törmätä bussikuskiin, joka puhuu sujuvaa ruotsia 20 vuoden pakolaisuuden jälkeen.)

Chilessä toteutettiin laaja taloudellinen reformi 1975, minkä seurauksena ryhmä taloustieteilijä ja Nobel-voittaja Milton Friedmanin Chicagon yliopiston opiskelijoita palasi Chileen Pinochetin talousneuvonantajiksi. Vuodesta 1975 lähtien Chilen talouspolitiikka on ollut erittäin uusliberaalia laissez-faire-politiikkaa, jossa on testattu laajan yksityistämisen vaikutuksia ja libertarismia käytännössä. Suuri osa valtion omistamista yrityksistä yksityistettiin, mukaan lukien ylempi koulutus, eläkejärjestelmä, terveydenhuolto, kalastus, ja muita luonnonvaroja, kuten vesi. Terveydenhuollon rahoituksesta leikattiin jopa 60 % vuosien 1973-1988 aikana. Tämä johti laajoihin kansallisiin terveysongelmiin. Vuodesta 1975 Chilen bruttokansantuote nousi äkillisesti ja jyrkästi verrattuna muihin Etelä-Amerikan valtiontalouksiin, mutta 1980-luvun alussa korkotasoa kiinnitettiin, jonka seurauksena kansallinen tuotannon taso laski ja kansainvälinen tuonti nousi jyrkästi, ja maailmanlaajuisen taantuman kanssa Chile ajautui taloudelliseen kriisiin vuonna 1982. Kriisin aikana BKT laski 14 prosenttia ja työttömyysaste nousi 33 prosenttiin, kun se 10 vuotta aikaisemmin oli ollut 3 prosenttia.

Toimien seurauksena myös finanssisektori romahti ja tuloterot kasvoivat huomattavan paljon. Pankkeja kaatui tai otettiin valtion haltuun. 1980-luvun loppupuolella Chilen peso päästettiin kellovaksi valuutaksi, ja Chilen talous kasvoi jopa 6 prosentin vuositasolla BKT:llä mitattuna. Talouspolitiikan vaikutuksesta alempien yhteiskuntaluokkien elämässä koettiin radikaaleja muutoksia, kun julkisen sektorin palveluista leikattiin ja toisaalla puolustusmenoja lisättiin.

Suuri osa chileläisistä elää kulutusluottojen varassa. Kortilla maksaessa missä tahansa kaupassa myyjä kysyy ensin, haluatko maksaa kerralla vai osissa. Mietin usein, miten tavallinen palkansaaja suoriutuu tavallisesta arjesta, kun kotitalouden menot ovat suuret ja palkat pienet.

Chilen yksityistetty korkeakoulutus on etuoikeus, ja korkeakoulutus yliopistotutkintoja myöten on osa markkinoita. Koulutus on kallista ja verrattain huonolaatuista. Tämä on johtanut laajoihin mielenosoituksiin 2000-luvulla, ja ilmaisen koulutuksen puolesta järjestettyjä mielenosoituksia on viikoittain. Opiskelijamielenosoitukset kärjistyivät jatkuvasti, ja Chilen sotilastyylinen poliisi eli *Carabinero* käytti rajuja otteita opiskelijoita kohtaan. Mielenosoitusten jälkeisenä aamuna kaduilla kävellessä kyynelkanavat aukesivat ja ihmiset yskivät käytetyn kyynelkaasun takia. Espanjan opettajamme sanoi: "*Gas lacrimógeno es el perfume de América Latina.*" Oma yliopistomme oli kaksi kuukautta lakossa kun opiskelijat päättivät järjestäytyä ja olla osallistumatta opetukseen.

Chilen lähihistoria kannattaa pitää mielessä, sillä se on vaikuttanut jokaiseen chileläiseen, kuitenkin eri tavoilla. On paljon ihmisiä, joiden mielestä sotilasvallankaappauksen aika oli rauhallista ja mukavaa tavallista elämää, mutta toisaalta on myös niitä, joiden mieleen aikakausi on jäänyt järkyttävänä ihmisoikeusloukkauksena. Sotilasvallankaappauksen seurauksena kenraali Augusto Pinochet johti Chileä 90-luvulle asti. Omasta kokemuksestani voin sanoa, että suurimmalle osalle chileläisistä vuosien 1973-1990 aika on tabu, josta ei puhuta.

Vaihdon jälkeen

Tulin Tampereelle syyskuussa 2016, jonka jälkeen jatkoin kauppatieteiden maisterin opintojani Tampereella. Kolmen viikon jälkeen tuntuu edelleen erikoiselta olla takaisin pohjoisessa. Tulen varmasti matkustamaan vielä paljon espanjaa puhuvissa valtioissa, myös Chilessä. Koko Amerikan manner on täynnä upeita kulttuureita ja tarinoita, joista tällä hetkellä ymmärtää taas paljon enemmän. Suomi tuntuu kuitenkin juuri nyt vapaalta ja ihanalta, ja lompakkoa voi pitää taas takataskussa. Vaihdoista jäi käteen sujuva espanjan kielen taito, muistoja ja kokemuksia sekä ikuisia ystäviä, kuin myös ymmärrystä suuremman mittakaavan ilmiöistä. Olen erittäin onnellinen että valitsin vaihtokohteekseni juuri Chilen. Silmissäni siintää vielä Patagonian vuoristo, meri ja lattarikaupunkien uskomaton syke.

Vielä kerran elämäni aikana tulen palaamaan nuoruuteni Valparaísoon, tuhansien tarinoiden satamakaupunkiin ja Tyynen valtameren rannalle.

Kirjallisuutta Chilestä ja muualta latalaisesta Amerikasta (osa saatavilla suomeksi, suurin osa englanniksi)

Gabriel García Márquez: *Miguel Littinin maan alainen seikkailu Chilessä*

Gabriela Mistralin tuotanto

Pablo Nerudan tuotanto

Ernesto Che Guevara: *Moottoripyöräpäiväkirja*

Alberto Fuguet: *Mala onda*

Isabel Allende: *La casa de los espíritus*

Antonio Skármeta: *Tiro libre*

Poliittisempaa analyysyä:

Naomi Klein: *The Shock Doctrine*

Eduardo Galeano: *Las Venas abiertas de América Latina*

Elokuvia Chilestä

Neruda (2015)
Moottoripyöräpäiväkirja (2004)
No (2012)
Bear Story (2014)
El club (2012)

Musiikkia Chilestä

Folk:
Violeta Parra
Victor Jara

Rock:
Los Tres
Los Jaivas
Los Prisioneros
Los Bunkers

Pop/Funk/Rap:
Las Tetas
Ana Tijuana
Portavoz
Mamma Soul
Tiro de Gracia

Indie/Elektro:
Daniel Klauser
Astro
Fruto Prohibido
Los Vagonetas

Universidad Diego Portales, Santiago de Chile, 02.03.2015 – 24.07.2015

Maa: Chile

Kaupunki: Santiago de Chile

Vaihtoaika: 02.03.2015 – 24.07.2015

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Universidad Diego Portales

Ennen lähtöä

Aloitin valmistelut useita kuukausia ennen vaihdon alkua, mikä oli viisasta. Ensimmäisenä etsin rokotustodistukset ja keskustelin lääkärin kanssa, mitä rokotuksia tarvitsen. Chileen ei sinänsä tarvita perusrokotusten lisäksi juuri muuta kuin hepatiitit, mutta ajattelin matkustella, joten lääkäri kehotti minua ottamaan myös keltakuumerokotteen ja lavantautirokotteen. Niitä ei tarvita Chilessä, mutta matkustin vaihtoni aikana Amazonin sademetsään (suosittelen, ei maksa paljon), ja sinne tarvitaan molemmat rokotteet. Keltakuumerokote kannattaa

ottaa, vaikka tietäisit, ettet matkusta eksoottisiin kohteisiin. Lennoissa saattaa olla välilaskuja sellaisiin maihin, jotka vaativat rajalla keltakuumerokotustodistuksen. Itse en tähän törmännyt, mutta se on lääkärin mukaan mahdollista. Jos todistusta ei löydy, matka jää siihen.

Viisumihakemus kannattaa tehdä ajoissa. Siihen ei löydy mitään ohjeita mistään, joten lähetin sähköpostia suurlähetystöön ja kysyin, mitä he vaativat. Minun piti lähettää todistus terveydentilastani (terveydenhoitaja totesi pelkällä käynnillä, että olen terve, eikä minulla ole Chileä uhkaavia sairauksia), rikosrekisteriote espanjaksi (helppo tilata netistä) ja paljon koulun papereita. Prosessi on pitkä ja kallis. Jouduin maksamaan viisumista 400 euroa!

Mistä asunto?

Ei ole mitään syytä stressata asunnon löytämisen suhteen, jos on valmis jakamaan asunnon toisen henkilön kanssa. Kimppakämpää löytyy Santiagosta aina, kaikista kaupunginosista. Monessa kimppakämpässä on jokaiselle asukkaalle myös oma vessa ja kylpyhuone. Jos haluat vuokrata oman yksiön turvalliselta alueelta, asunnon löytäminen muuttuu vaikeammaksi. Yksiöt ovat kalliita. Hintaluokka on mukavalla alueella samaa tasoa kuin Helsingissä.

Asuntoja voit katsella ennen lähtöä netistä, mutta tiedot eivät aina ole ajan tasalla. Itse asuin ensimmäisen viikon hostellissa ja kävin HomeUrbano-nimisessä vuokra-asuntoja välittävässä yrityksessä kysymässä asuntoja. Pääsin samana päivänä katsomaan yhtä asuntoa ja vuokrasin sen heti. Asuin siinä koko 6 kuukautta, mikä oli hyvä päätös. Minulle sattui hyvä tuuri, koska löysin kimppakämpän, jossa käytössäni oli sekä oma kylpyhuone että oma keittiö. Hintaa asunnolla oli reilut 300 euroa kuukaudessa.

Turvallisuus Santiagossa

Chile on yksi maailman eriarvoisimmista maista, ja se näkyy myös turvallisuudessa. Santiagon sisällä on jyrkät erot sen suhteen, missä asuu köyhin väestönosa ja missä rikkain. Yllättävää kyllä, keskusta on köyhempää aluetta ja siellä tulee helposti ryöstetyksi. Kuulin monien suomalaisten tarinoita siitä, miten heidät ryöstettiin useaan otteeseen. Yhden suomalaisen vaihtarin kotiin murtauduttiin, hänet sidottiin ja kotoa vietiin koko omaisuus. Olen onnellinen, etten itse päätenyt asumaan ydinkeskustaan.

Sellaiset alueet kuin Providencia, Las Condes ja Nuñoa ovat turvallisimpia seutuja. Ne ovat vähän kalliimpia, mutta hinta tulee takaisin siinä, ettei tule ryöstetyksi. Itse asuin Providencian ja Las Condesin rajalla, aivan metropysäkki Tobalaban vieressä, ja alue oli erittäin turvallinen. Jätin kerran vahingossa pankkikorttini lähikauppaan, mutta se löytyi kaupasta vielä seuraavana aamuna. Minua ei koskaan edes yritetty ryöstää. Mieti siis tarkasti, mihin osaan Santiagoa muutat. Ydinkeskusta saattaa tuntua houkuttelevalta, mutta todellisuudessa Providenciassa on jopa paremmat palvelut. Parhaat yökerhot tosin sijaitsevat Bella Vistan alueella keskustassa, mutta niihin pääsee tarvittaessa taksilla melko halvalla. (Metrot eivät liikennöi enää yöllä.)

Koulunkäynti ja kieliongelmat

Diego Portales -yliopisto tarjoaa kursseja lähinnä espanjan kielellä. Minun espanjan kielen taitoni ei ollut kovinkaan hyvä, vaikka olin opiskellut kaikki 4 yliopiston kurssia (eli 2 vuotta). Oli hyvä idea mennä Chileen jo kuukausi ennen koulun alkua. Opin huimasti kieltä, eikä koulun aloittaminen tuntunut niin pelottavalta. Onneksi koulu alkaa viikon kestäväällä espanjan kielen kurssilla, jossa saa pehmeän laskun opiskeluun ja tutustuu muihin vaihtareihin. Oli myös ilo huomata, ettei se oma espanjan kielen taito olekaan huonoimmasta päästä. Meillä on lopulta aika hyvä kieltenopetus täällä Suomessa.

Diego Portales on erinomainen yliopisto. Opettajat ovat aina ajallaan, tekniikka on parempaa kuin Tampereen yliopistossa, kaikki toimii ja jokaisesta asiasta saa yllättävän perusteellista palautetta. Joka kurssin alussa selvitetään erittäin tarkasti, mistä kaikista osa-alueista numero koostuu. "Pärstakerroin" ei siis vaikuta numeroon. Se on tasapuolinen systeemi. Monilla kursseilla edellytetään 70-80 prosentin läsnäoloa.

Pahinta minulle oli esseiden kirjoittaminen espanjaksi. Ja esseitähän tehdään paljon. Niihin saattaa liittyä myös suullinen osuus. Onneksi moni essee kirjoitetaan ryhmätyönä ja chileläiset ovat todella ystävällisiä ja auttavat mielellään.

Yliopiston tentit ovat joskus suullisia. Se on pelottavaa, mutta ainakin minun proffani oli super-sympaattinen, ei korjaillut puheeni kielioppivirheitä vaan keskittyi sisältöön ja antoi tentistä hyvän numeron.

Älä siis stressaa espanjan kielen taidostasi. Kaikki kyllä järjestyy, kunhan osaat perusteet.

Opintojen soveltuvuus Suomessa

Diego Portales –yliopistossa 5 opintopisteen kurssi vastaa Suomessa noin 5 opintopisteen kurssia. Itselläni ei ollut ongelmia liittää Chilessä suorittamiani opintoja osaksi tutkintoani. Todistukseeni tulee merkintä ulkomailla suoritetuista opinnoista. Numeroa näistä kursseista ei kuitenkaan tule todistukseen. Chilessä onkin erilainen arvosteluasteikko kuin Suomessa. Chilessä arvostelu tapahtuu asteikolla 1–7. Muistaakseni vasta numero 3 on hyväksytty ja sen alle jäävät arvosanat ovat hylättyjä.

Hintataso

En osannut odottaa, että Chile olisi niin kallis maa elää. Kasvikset ja alkoholi ovat halvempia kuin Suomessa, mutta esimerkiksi kaikki hygieniatuotteet (shampoo, vartalovoiteet, deodorantti...), viljatuotteet, monet lihat ja kananmunat ovat kalliimpia.

Ulkona syöminen on halvempaa kuin Suomessa. Esimerkiksi hyvän sushi-lounaan voi saada 5 eurolla ja samaan hintaan saa keskustasta Bellavistan kaupunginosasta halvimman menu del dia ravintolassa. Menu del dia koostuu alkusalaatista, yksinkertaisesta pääruoasta ja toisinaan ruokajuomasta.

Kimppakämpän saa kohtuuhintaan hyvältäkin seudulta Santiagosta. Yksiöt ovat kuitenkin kalliita. Liikkuminen Santiagossa on halpaa. Taksi on todella halpa ja niin sanottu jaettu taksi "taxi compartido" vielä halvempi. Metromatka ilman opiskelijalippua maksaa noin euron. Opiskelijalipulla hinta on edullisempi, mutta opiskelijalipun saa vain opiskelijakortilla, joka vaatii järjettömän byrokratiarumpan. Sen lisäksi metroliput täytyy aina ennen matkaa ostaa yhdeltä tietyltä luukulta, jonne on pitkät jonot. Itse en koskaan hankkinut opiskelijakorttia, vaan käytin Tarjeta Pib:iä, johon saa ladattua matkoja. Se oli vaivaton vaihtoehto.

Yllätyin myös siitä, miten kallista Etelä-Amerikan sisällä on lentää. Naapurivaltioihin pääsi suhteellisen halvalla ja Argentiinan Mendozaan melkein ilmaiseksi bussilla, mutta vaikkapa lennot Rio de Janeiroon ovat älyttömän kalliita. Jos siis suunnittelet matkustamista vaihdon aikana, kannattavat lentoliput ostaa hyvissä ajoin, jolloin ne ovat halvempia. Chilen sisällä lentäminen on melko halpaa, esimerkiksi Atacaman autiomaahan ja Etelä-Chilen kuumiin lähteisiin pääsee edullisesti.

Minulla meni rahaa yllättävän paljon. Käytännössä siis kaikki säästöt. Söin usein ulkona, matkustelin ja asuin turvallisella seudulla, joten reissuun upposi kevyesti joitakin tuhansia euroja. Köyhän kannattaa siis valita joku muu kohde kuin Chile.

Paluu

Periaatteessa kannattaisi ostaa meno-paluu-liput jo ennen lähtöä, jotta lentojen hinta olisi edullisempi. Itse ostin Suomessa pelkän menolipun ja aloin vasta vaihdon loppupuolella suunnitella paluuta. Lennot suoraan Chilestä Suomeen ovat älyttömän kalliita, joten suosittelen kiertämään jonkun (mielenkiintoisen) maan kautta. Itse palasin Suomeen Kolumbian ja Espanjan kautta, joissa molemmissa vietin joitakin päiviä. Näin matkasta tuli halvempi ja pääsin samalla näkemään vielä vähän maailmaa.

En oikein osannut varautua etukäteen siihen, että rakentaisin kokonaan uuden elämän Chileen. Paluu tuntui inhottavalta ja itkeskelin viimeisinä päivinä. Vielä lentokentällä tuli itku, kun ystävä vilkutti lasin takaa, mutta Suomessa olo helpottui paljon. Kotimaassa palasin vanhoihin rutiineihin ja elämä taas tasaantui, mikä tuntui oikeastaan ihan mukavaltakin.

Vaihto oli kaiken sen rahan arvoinen, jonka sinne tuhlasin ja todella avartava kokemus, jota voin suositella lämpimästi kaikille. Vaihdoissa opin paljon asioita itsestäni ja opin myös käsittelemään yksinäisyyden tunteita. Oikeastaan tekisi mieli lähteä vaihtoon vielä uudestaan, jos rahatilanne vaan joskus sallii.

Universidad Diego Portales, Santiago de Chile, 01.03.2015 – 23.12.2015

Maa: Chile

Kaupunki: Santiago de Chile

Vaihtoaika: 01.03.2015 – 23.12.2015

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Universidad Diego Portales

Summaisoin vaihtovuottani niin, että mikään käytännön asia ei ollut helppoa, nopeaa tai varsinkaan loogista näin suomalaisen näkökulmasta. Lisäksi Chilen hyvin eriarvoinen yhteiskunta on hyvinvointivaltion kasvatille kammottavaa katsottavaa. Siitä huolimatta vuosi oli mieletön pala toisenlaista elämää, enkä vaihtaisi mitään pois.

Ennen lähtöä suosittelen lukemaan maan historiasta, sillä moni iso asia (sotilasvalta, kidutukset) on tapahtunut verrattain hiljattain, ja vaikuttaa maassa tällä hetkellä vallitsevaan tilanteeseen. Esimerkiksi jatkuvia mielenosoituksia, jalattomia kerjäläisiä kaduilla ja heidän vieressään kohoavia hulppeita lasisia pilvenpiirtäjiä selittää osaltaan äärioliberalistinen talous, joka on Chileen tuotu sotilasvallankaappauksen yhteydessä väkisin, kiduttamalla ja ajamalla vasemmisto maanpakoon, muun muassa Pohjoismaihin. Lähihistoriaan voi tutustua myös Santiagon suosituimmassa museossa, Museo de la Memoriassa.

Kontrastina kaikelle tälle, kuten niin monesti matkustaessa, Chilen kulttuuri ja luonto ovat upeita. Chileläiset eivät ole kovin stereotyyppisen lattareita äänenvoimakkuudeltaan, eivätkä useinkaan tunge edes suomalaisen henkilökohtaiselle alueelle.

Chileen lähtö ei ollut erityisen halpaa tai helppoa. Tiedot viisumin hakemiseen olivat (mielestäni) kiven alla, ja lähettelinkin paljon sähköpostia tuolloin puutteellisella espanjallani suurlähetystyöhön. Vielä tänäkään päivänä en tiedä, oliko opiskelijaviisumi pakollinen hankinta. Minulle kerrottiin, että on, mutta monet opiskelijat Chilessä uusivat vain kolmen kuukauden turistiviisumiaan käymällä rajan takana Argentiinassa. Heille ei mielestäni aiheutunut asiasta mitään ongelmia. Opiskelijaviisumi maksoi satoja euroja, joten selkeämmät ohjeet tähän olisivat olleet avuksi.

Myös matkavakuutus oli kallis, eikä minulla ollut varaa vakuuttaa tavaroitani viisumin ja rokotusten ostamisen jälkeen. Minulta kuitenkin ryöstettiin vuoden aikana paljon enemmän rahaa ja arvotavaroita kuin matkavakuutus olisi ollut, eli suosittelen muita panostamaan vakuutuksiin. Korteilla voi ostaa ilman pin-koodia, eli älä pidä kortillasi kuin vähän käyttörahaa. Jos muuta ei tästä kertomuksesta jää mieleen, toivottavasti tuo jää. Pidä loput rahat eri tilillä, ja siirtele nettipankissa tarpeen mukaan. Sairasvakuutus on ehdoton. Chilessä terveydenhuolto on pääasiassa yksityistä ja hyvin eriarvoista. Kerran 9 tuntia kulkukoerien ja avohaavojen keskellä kaoottisessa terveyskeskuksessa viettäneenä suosittelen olemaan vähän snobi ja vaatimaan vakuutuksesi pohjalta yksityiselle klinikalle pääsemistä.

ASUMINEN

Asunnon löytää esimerkiksi Compartodepto.cl -sivustolta. Kun teet profiilin, ilmoituksia halukkailta vuokranantajilta alkaa tulla, eli suosittelen profiilin tekemistä vasta paikan päällä. Näin voit heti sopia näytöstä. Hostelleissa on halpaa asua viikon tai kaksi kämppää etsiessä. Voit myös itse selata kämppiä ja lähettää viestejä kiinnostaville. Kämppeä on tarjolla paljon, samoin jaettuja asuntoja ja huoneita. Itse muutin matkustelun takia muutamankin kerran, eikä kämpän löytäminen ollut ongelma. Yksi tärkeä vinkki tähän: Tarkista, millä asunto lämmitetään ja kuka sen maksaa. Lämmitys ja eristys ei ole lakisääteistä. Usein lämmitystä ei ole ollenkaan, eikä vuokralainen saa tuoda asuntoon omaa patteria, sillä se kuluttaa sähköä. Chilessä on kylmät ja koleat talvet. Jos lämmitystä ei ole, kaikki on mahdollisesti koko ajan inhottavaa ja olet koko ajan kipeänä. Itse maksoin kämpistä yleensä alle 300 euroa kuussa, ja tuolla rahalla sai myös lämmityksen, kun asian vain varmisti vuokratessa.

Kaupunginosista stereotyyppisesti voisi jaotella, että Providencia on ulkomaalaisille, hyvin toimeentulevalle keskiluokalle ja hipstereille. Ei niin kallis kuin hienot alueet idässä, mutta kalliimpi kuin keskusta. Kaduilla kivoja design-putiikkeja ja niin edelleen. Keskusta on rumempaa, mutta siitä on kaikkialle toki hyvät yhteydet. Keskusta sijoittuu Providencian ja Diego Portalesin yliopiston välimaastoon. Barrio Brasil on vanha, hiukan ränsistynyt alue opiskelijoiden suosiossa lähellä Republican yliopistoaluetta, jolla Diego Portaleskin sijaitsee. Täältä löytyy erityisesti isoja, jopa 20 henkilön yhteistaloja, jos sellainen asuminen kiinnostaa. Ylipäätään kannattaa pysyä metrolinjojen tuntumassa, jotta pääsee tapahtumiin ym. helposti. Vaikka hankkisi pyörän, välimatkat ovat Santiagossa huimia. Pyöräilin välillä tuntitolkulla päästäkseni opiskelijoiden piknikille puistoon.

OPISKELU

U. Diego Portales ei antanut kursseja etukäteen nähtäväksi, mutta ongelmat eivät loppuneet siihen. Perillä, ensimmäisellä opintoviikollani kursseja valitessani kävi ilmi, etteivät he anna minun ottaa oman alan kursseja, koska en osaa kirjoittaa lehtijuttuja espanjaksi. Koska on itsestäänselvää, ettei loistavastikaan espanjaa osaava

suomalainen luultavasti moiseen pysty, pitäisi tämän seikan ehdottomasti käydä ilmi vaihtoon hakiessa. Meillä on vaihto-ohjelma, jonka kautta journalisti voi mennä opiskelemaan journalismia, mutta joka paikan päällä kieltää journalismin kursseille osallistumisen.

Tuhlasin siis ensimmäisen puoli vuotta käymällä harjoitustason kursseja ja sekalaisia muiden alojen kursseja, joista ei luultavasti ole hyötyä tutkinnossani. Tämä ärsyttää vielä tätä raporttia kirjoittaessa. Olin vaihdossa kokonaisen vuoden, ja päätin talviloman aikana (elokuussa), että en hukkaa toista puolta vuotta. Marssin sisään opintotoimistoon, ja totesin, että otan nämä kurssit, laitot minut nyt niille. Jos en pääse läpi, voi voi. Yliopisto suostui, ja toisen lukukauteni opiskelin järkeviä kursseja, mm. tv-ohjelman tekoa ja kuvaamista. Suoritin kaikki kurssit. Rohkaisin siis väittämään yliopistolle vastaan, jos he eivät tahdo antaa sopivia kursseja, ja nimenomaan opiskelu kiinnostaa sinua vaihdossa.

Opinnot Diego Portalesissa voi halutessaan aloittaa viikon orientoivalla espanjan-kurssilla. Tämä kurssi ei ole varsinainen kielikurssi, vaan opettaja selittää espanjaksi Chilen historiaa ja erityissanastoa. Jos espanjan-taito on hatara, kannattaa kieliopetuksesta maksaa Suomessa. Yliopisto järjestää pari lukuvuoden aloittajaistilaisuutta, mutta varsinaisia tuutoreita ei tietääkseni ollut. Suosittelen omaa aktiivisuutta muihin tutustumisessa.

Opiskelu on koulumaista. Chileläiset asuvat vanhemmillaan, jotka maksavat opinnoista. Kaikki on suoritettava aikataulussa, ja kokeita voi olla runsaasti. Tämä helpottaa opintojen suorittamista, mutta tästä johtuen chileläiset opiskelijakaverit vaikuttavat ikäisikseen kovinkin "lapsellisilta" - eräänlainen paluu teinivuosiin.

Vastakohtana tälle ovat lähes jokaviikkoiset opiskelijamielenosoitukset, jotka poikkeuksetta päättyvät kyynelkaasuun, palaviin roskiksiin ja vesitykkeihin, joilta juostaan pakoon. Yliopistot ovat usein työnseisauksessa tai vallattuna jopa kuukausia. Tällöin opetusta ja kokeita ei voida pitää. Diego Portales oli vallattuna siellä ollessani niin pitkään, että ensimmäisen puolen vuoden kurseistani ei pidetty lainkaan kokeita koeviikolla. Suosittelen nukkumista yliopistolla muiden opiskelijoiden kanssa valtauksen aikaan. Kokemus, joka Suomessa koulutusleikkauksista huolimatta tuskin toistuu. Valtaukset ja mielenosoitukset kuulostavat Suomesta käsin rajuilta toimilta, mutta Chilessä niihin on totuttu. Pelätä ei siis tarvitse.

Opetus on lähinnä espanjaksi, vaikka muutamia englanninkielisiä kursseja on saatavilla. Itse otin ensimmäiselle puolelle vuodelle pakon edessä pari englanninkielistä kurssia, ja oli kieltämättä mukavaa, ettei koko ajan ollut luokassa eniten pihalla. Kielitaito karttuu todella nopeasti, ja toisen puolivuotiseni aikana pystyin jo täysin osallistumaan espanjankielisillä kursseilla.

VAPAA-AIKA

Santiago on vuorien ympäröimä, ja tästä kannattaa ottaa kaikki irti. Suosittelen tutustumaan kaukaisempiin lähiöihin, tekemään vaellusreissuja vuorille (näitä järjestävät monet pienet firmat) ja ottamaan muutamien eurojen hintaisen bussin Valparaíson rantakaupunkiin mahdollisimman usein. Chilessä ei juurikaan ole junayhteyksiä, ja matkat tehdään pääosin bussilla. Niissä vaihtoehtoina ovat istumapaikan lisäksi cama ja semi-cama, sänky ja puolisänky. Puolisänky tarkoittaa istuinta, jonka selkänojaa saa laskettua. Sänkypaikka on istuin, joka laskeutuu kokonaan vaakatasoon "sängyksi". Suomalaisella ajokortilla saa ajaa vain kolmen kuukauden ajan maahan saapumisesta, joten jos reissuja tahtoo tehdä autolla, ne kannattaa tehdä vuoden alussa.

Santiagon ruokakaupat ovat jopa Suomen hintatasoa, veget ja feriat eli torimyynti- ja kauppahallipaikat myyvät varsinkin vihanneksia selvästi edullisemmin. Valmisruoka on järjestään suolaisempaa, makeampaa ja epäterveellisempää kuin Suomessa. Itse aloin tästä syystä Chilessä lopulta noudattaa vegaanista ruokavaliota ja tehdä joka päivä vihanneksista ruokani itse. Koska erityisruokavaliolle sopivaa ruokaa voi olla vaikea löytää, kasvissyöjille vinkiksi aivan Diego Portalesin lähellä (n. 2 korttelin matka) sijaitseva Terrasano, josta saa terveellistä kasvisruokaa halvalla. Yliopistojen lähellä on kymmenittäin pieniä, halpoja ruokapaikkoja, mutta niistä saa lähinnä ranskalaisia, completoja (hotdog avocodomajoneesilla), sopaipilloja (uppopaistettu pasteija) ynnä muuta roskaruokaa. Paljon myydään myös sushia, jonka chileläinen lämmin versio "tempura" on uppopaistettu ja täynnä mm. kermaista tuorejuustoa. Hyvää, mutta ainakin oma kehoni kaipasi hyvin pian lepoa chileläisestä ruokakulttuurista.

Byrokratiaa oli maassa paljon, ja kaikkea on näin jälkikäteen vaikea muistella ja selittää. Maahan tullessa ja opintojen alussa hankitaan ainakin opiskelijakortti, opiskelijan matkakortti ja chileläinen henkilökortti. Jokainen vaati monenlaista jonottamista ja erilaisissa virastoissa ramppaamista. toivotan onnea koitokseen :)

Kehotan ottamaan jo opintojen aikana ylös kurssikuvaukset kaikista käymistäsi kursseista. Kotiyliopistossa hyväksilukemiseen tarvittaviin kuvauksiin ei nimittäin pääse enää Suomeen palatessa itse käsiksi, eikä niitä saa kuin ottamalla erikseen yhteyttä jokaisen eri laitoksen opintosihiteereihin.

Matkakertomukseni keskittyy ongelmallisiin asioihin, sillä uskon, että niiden selostamisesta on tuleville vaihtareille eniten apua. Vuosi oli kuitenkin upea kokemus. Chiileen jäi minulla kokonainen toinen elämä, paikallinen ystäväpiiri ja koti. Toin mukanani sujuvan kielitaidon, kulttuurintuntemusta ympäri Etelä-Amerikkaa ja uusia ammatillisia taitoja. Vaihtovuoden pohjalta voisin paremmin toimia osana kansainvälistä yritystä tai järjestöä, jolla on toimintaa tai kontakteja Etelä-Amerikassa.

, , 01.05.2014 – 31.07.2014

Maa: Chile

Kaupunki:

Vaihtoaika: 01.05.2014 – 31.07.2014

Vaihto-ohjelma: Oma järjestely/harjoittelu

Yliopisto:

Matkakertomus: 1.5.-31.7.2014

Maa:	Chile
Kaupunki:	Santiago de Chile
Korkeakoulu:	
Vaihtoaika:	1.5.-31.7.2014
Vaihto-ohjelma:	Yliopistoharjoittelu
Lähtävä laitos:	Johtamiskorkeakoulu

Harjoittelu Suomen suurlähetystössä Santiago de Chilessä

Ympäristön ja alueiden politiikan koulutusohjelma

1.5.-31.7.2014

Suomen suurlähetystö Santiago de Chile, Chile

Harjoittelu

Syksyllä 2013 päätin hakea harjoittelupaikkaa ulkomailta, sillä aiempi ulkomaan opiskelijavaihtoni Santiagossa Universidad de Diego Portalesissa oli niin hyvä kokemus. Graduni alkoi olla valmis, joten jäljellä oli enää harjoittelun tekeminen. Halusin vielä kerran ennen valmistumistani kohentaa kielitaitoani ulkomailla sekä hankkia työkokemusta ulkomailta.

Etsin harjoittelupaikkailmoituksia pääasiassa Tampereen yliopiston sivuilta ja huomioni kiinnittyi ensisijaisesti espanjankielisten maiden suurlähetystöihin. Santiago de Chilen suurlähetystö herätti kiinnostukseni, sillä olin ollut maassa noin vuotta aikaisemmin opiskelijavaihdossa ja ihastunut kovasti maahan ja kulttuuriin. Huhtikuun 2014 lopussa lähdin kolmen kuukauden (1.5.-31.7.2014) työharjoitteluun Suomen Chilen suurlähetystöön Santiagoon.

Etukäteisjärjestelyt Suomessa

Ulkomaille, ja Latinalaiseen Amerikkaan, lähtöön liittyy paljon etukäteisvalmisteluja aina hakupapereiden lähettämisestä rokotusten, viisumin, matkavakuutuksen ja lentolippujen hankintaan. Itse en hankkinut viisumia, koska Chilessä saa oleskella 3 kuukautta turistiviisumilla. Sen uusimiseksi voi matkustaa maan rajojen ulkopuolelle ja itse kävin Argentiinassa ja Uruguayssa. Tiedoksi kuitenkin, että opiskelijaviisumi Chileen on todella kallis, vuonna 2012 se maksoi liki 300 euroa. Lentoliput Chileen ovat kalliita ja itse sain meno-paluu -lipun n. 1300 eurolla.

Rokotuksista kannattaa hankkia hepatiitti A ja B sekä lavantauti ja mikäli on suunnitellut matkustavansa Perun suuntaan, niin keltakuume on suositeltavaa. Tosin itseltäni ei rokotustodistusta kysytty, mutta parempi on tietenkin suojautua.

Asuminen

Ensimmäiset päivät oleskelin tuttavani luona ja lisäksi harrastin couchsurfingia. Chilen koen suhteellisen turvalliseksi maaksi ja sen vuoksi uskalsinkin soivasurffata ensimmäistä kertaa yksin. Yksi hyvä vaihtoehto ensimmäisille päiville on hostellissa yöpyminen, koska siten pystyy kaupunkia kierrellessään kartoittamaan itselleen mieluisia kaupunginosia. Sopuhintaisia hostelleja on Santiagon keskusta-alueella runsaasti ja yleensä niissä tapaa paljon ulkomaalaisia ja paikallisiakin, jotka asuvat pysyvästi hostellissa. Itse löysin asunnon nopeasti, noin viikossa. Chilessä on useita eri nettisivustoja (esim. Compartodepto), joiden kautta asunnon saaminen on helppoa. Asunnon vuokraajat vastaavat nopeasti yhteydenottopyyntöihin ja asunnon saa joustavasti eikä tarvitse odottaa kuun loppuun kuten esim. Suomessa. Löysin viihtyisän ja uuden huoneen chileläispariskunnan luota kaupungin keskustasta. Viimeksi Chilessä ollessani koin muutamia pienempiä maanjäristyksiä ja sen vuoksi halusin tällä kertaa asumaan mahdollisimman uuteen ja turvalliseen rakennukseen. Asunnon voi saada yksityisiltä markkinoilta suhteellisen edullisesti ja itse maksoin huoneesta kämppisasunnossa 160 000 CLP/ kk, joka on noin 250 euroa ja tähän sisältyi vesi, lämmitys ja netti. Huomautuksena, että talvella asunnoissa on kylmä ja monissa asunnoissa ei ole lämmitystä. Oli mukava asua paikallisten kanssa, sillä he kertoivat minulle kaupungista, tutustuttivat eri alueisiin ja myös vietimme aika paljon vapaa-aikaa yhdessä. Chileläisten kanssa asuessa pystyin myös harjoittamaan espanjaani ja etenkin chileläisiä sanontoja, joita tuntuu olevan loputon määrä.

Työharjoittelu

Santiagon suurlähetystö on kooltaan melko pieni: toimistossa työskentelee viisi paikalta palkattua, kolme Suomesta lähetettyä sekä 1-2 harjoittelijaa. Koin työskentelyilmapiirin hyvin lämpimäksi, henkilökunta oli erittäin mukavaa ja kaikki auttoivat tarvittaessa. Tästä johtuen oli erittäin helppo sopeutua uuteen työpaikkaan ja omaksua roolini edustustoharjoittelijana. Harjoittelu on erinomainen mahdollisuus päästä tutustumaan suurlähetystön arkeen. Itse sain hyvän läpileikkauksen edustuston eri tehtävistä ja diplomaatin työstä. Pienehkön edustuston etuna on, että kaikki tuntevat hyvin toisensa ja muiden työnkuvaan. Reippaalla ja aloitteellisella asenteella pystyy hyvin vaikuttamaan omaan työnkuvaan ja saamaan vastuuta.

Työ Suomen suurlähetystössä Santiago de Chilessä oli mielenkiintoista ja haastavaa. Opin kolmen kuukauden aikana todella paljon ja pystyin edistämään oman alan asiantuntijuuteen kasvamista useilla eri kentillä. Harjoittelijana pääsin muun muassa avustamaan Chilen pyme (pk) -yhteistyöhankkeiden valintaprosessissa, jonka koin erittäin mielenkiintoiseksi ja opintojani vastaavaksi tehtäväksi. Harjoitteluni alussa pääasiassa avustin suurlähetystön ulkoasiainosastoa suurlähettilään ollessa lomalla. Tällöin pääsin paikkaamaan häntä erilaisissa kokouksissa ja sain olla mukana mm. viikoittaisissa EU-kokouksissa.

Työharjoittelussa pystyin käyttämään hyväkseni yliopisto-opinnoissa oppimiani asioita - aina kirjoittamistaideoista tiedonhankintaan. Lisäksi koin yliopisto-opintojen kehittäneen omia työelämävalmiuksiani, mikä auttoi harjoittelusta suoriutumisen. Harjoittelussa parasta oli työtehtävien monipuolisuus: seurasin mediaa, laadin raportteja ja tiedotteita ajankohtaisista asioista, kävin kokouksissa, kirjoitin kokouspöytäkirjoja, vierailin seminaareissa ja tiedotustilaisuuksissa sekä raportoin niistä eteenpäin virkamiehille, tein käännöksiä ja editoin tekstejä. Lisäksi osallistuin tapahtumien suunnitteluun ja järjestelyyn sekä mediakatsausten ja esitysten luonnosten kirjoittamiseen. Tehtävät olivat mielenkiintoisia ja vaativia, ja opin paljon harjoittelukaudellani sekä edustustojen toiminnasta että EU:sta.

Harjoittelijan päivittäisiin rutiineihin kuului myös suurlähetystön yhteissähköpostin jakelu. Työkielinä suurlähetystössä olivat suomi, espanja ja englanti. Työhön toi mielekkyyttä ja haastavuutta espanjan kielen taitoni, ja lisäksi jokapäiväisten asioiden hoitamista ja paikallisiin ihmisiin tutustumista espanjan kielen taito helpotti huomattavasti. Myös seminaarit, joihin osallistuin, olivat pääsääntöisesti espanjaksi, yhdessä ainoassa oli tarjolla myös englanninkielinen tulkkaus.

Työtehtävistä suosikkini, joskin myös haastavin, oli ministeriön sisäisten raporttien kirjoittaminen. Kirjoittaessa oppi valtavasti chileläisestä yhteiskunnasta sekä muutenkin yleissivistys laajeni. Samalla tutustuin valtionhallinnon eri järjestelmiin ja opin niiden käyttämistä. Ministeriöissä ja eri tilaisuuksissa käyminen oli myös hyvin mielenkiintoista, sillä vierailujen aikana espanjan kielen karttumisen lisäksi, tutustuin ajankohtaisiin aiheisiin sekä chileläiseen kokous- ja tapakulttuuriin.

Harjoittelun alussa huomasin, että yksi asia, mitä yliopisto-opinnoissa voisi entisestään korostaa on suullinen kommunikointi ja esiintymistaito. Viikoittaisissa organisaatio- ja muissa tapahtumavierailuissa oli ensisijaisen tärkeää noudattaa hyvää tapakulttuuria ja esittäytyä eri tahoille. Harjoittelijalta vaaditaan hyvän äidinkielen- ja vieraan kielen taidon lisäksi hyvää yleissivistystä, tiedonhaku- ja yhteistyötaitoja sekä itsenäistä ja innostunutta otetta. Itseä pääsi haastamaan sen mukaan, mihin oli valmis ryhtymään. Liki koko harjoitteluaikani edustustossa oli minun lisäksi toinen harjoittelija ja koska oma kielitaitoni oli riittävä, pääsin tekemään hyvinkin haastavia kirjoitustöitä. Laajempaan harjoittelutyönä laadin presidentin vuosittaisesta puheesta n. 10-sivuisen suomenkielisen raportin ulkoministeriön käyttöön.

Työajat olivat suurin piirtein samat kuin Suomessakin. Jonkun verran osallistuin erilaisiin tapahtumiin myös iltaisin sekä myös työpäivän aikana vierailin viikoittain eri organisaatioissa. Kertyneet ylityöt korvattiin vapaana. Joskus työpäivät olivat varsin kiireisiä ja siinä tohinassa tuntui kuin monta viikkoa olisi kulunut yhdessä hujauksessa.

Huomasin, että virkamiesten työtahti on kova ja usein heidän työpäivät venyivät iltaan saakka. Tästä huolimatta sain tekemästäni työstä ja kirjoittamistani teksteistä arvokasta palautetta. Suurlähetystön henkilökuntaa oli lisäksi helppo lähestyä ja uskalsin aina tarvittaessa kysyä apua. Muutenkin vastaanotto oli positiivinen, ja toimistolla oli hyvä yhteishenki ilman hierarkiaa, mikä teki harjoitteluaikasta kokonaisuudessaan miellyttävän ja mielenkiintoisen kokemuksen, josta oli helppo ottaa kaikki irti.

Työkokemuksena harjoitteluni Suomen Santiago de Chilen Suurlähetystössä oli ammatillisesti todella arvokas kokemus. Yleissivistykseni parani ja kiinnostus chileläistä yhteiskuntaa sekä Suomen ja Chilen välisiä suhteita kohtaan kasvoi. Lisäksi sain uusia ystäviä ja ammatillisia kontakteja. Harjoittelun myötä sain kokemusta valtiolla työskentelystä ja koin työtehtävät ulkomaanedustustossa hyvin mielenkiintoisiksi. En ainoastaan oppinut uusia asioita, vaan omien taitojen käyttäminen selkiytti myös tulevaisuuden suunnitelmia.

Työ- ja tapakulttuuri suurlähetystössä oli varsin suomalainen, kokoukset alkoivat täsmällisesti ja muutenkin aikatauluista pidettiin kiinni. Etenkin kahvi- ja lounastauoilla oli hauska huomata maassa pitkään olleiden suomalaisten ruokakeskustelut, mikä toi esiin kotimaahan kaipuuta. Pidin erityisesti siitä, että töissä noin puolet oli suomalaisia ja puolet chileläisiä ja pääsin käyttämään espanjaa myös työkavereiden kanssa. He myös opettivat minulle lisää hyvin värikästä ja loputtoman sanavaraston omaavaa chilenoa, ja tuntuukin ettei sitä voi koskaan kunnolla oppia. Espanjan kielen taitoni oli vaihto-opiskelun jälkeen jo melko hyvä, mutta toimiminen osana espanjankielistä työyhteisöä auttoi syventämään kielitaitoani. Pääsin kartuttamaan esimerkiksi sellaista sanastoa, jota en välttämättä arkipäivän kanssakäymisissä olisi oppinut.

Vapaa-aika, ilmasto ja kulttuuri

Santiago on suurkaupunki ruuhkaisine liikenteineen ja varsinkin talvisin varjopuolena on laaksossa sijaitsevaan kaupunkiin kerääntyvä saastesumu. Saavuin Santiagoon huhtikuun lopussa, jolloin Chilessä on syksy. Aamut ovat talvisin todella kylmiä ja kosteita, jolloin suomalainen talvivaatetus on tarpeen. Lämpötilat ovat lähellä nollaa, mutta ilmankosteus tekee kylmyydestä ankarampaa. Iltapäivällä ilma saattaa lämmitä jopa parilla kymmenellä asteella, joten vaatetta saa vähentää reilusti. Syyskuun puolivälissä kevät alkaa jo näyttää merkkejään ja ilmat lämpenevät. Talvella sataa enemmän kuin kesällä, mutta yleisesti Santiagossa ei sada paljon. Kesä alkaa joulukuussa, jolloin reiluun 30 asteeseen kohoavat lämpötilat voivat olla suomalaiselle jo liikaa.

Luonnon lisäksi Santiagosta löytyy valtavasti kulttuuritarjontaa; pieniä leffateattereita, salsaklubeja, museoita ja ravintoloita. Suosittelen paikallisilla salsaklubeilla käymistä, sillä niissä tapaa myös paikallisia ihmisiä ja tunnit ovat erittäin edullisia. Itselläni ei ollut minkäänlaista tanssitaustaa aloittaessani salsan, mutta se oli todella hauskaa ja huomasin, että oli myös paljon chileläisiä, jotka eivät osanneet tanssia.

Muistan, miten ensimmäistä kertaa Chileen saavuttuani en erityisemmin pitänyt chileläisestä ruoasta. Ehkä tämä sen vuoksi, että maan ruokakulttuuri on hyvin lihapainotteinen ja lihan ystäville tarjontaa varmasti löytyy. Kasvissyöjälle iloisena yllätyksenä huomasin, että kahdessa vuodessa maan kasvisruokakulttuuri oli kehittynyt melko paljon ja kasvis- ja jopa vegaaniravintoloita oli jo jonkin verran tarjolla. Lisäksi paikalliset markkinat ovat yksi ehdoton suosikkini, joissa tykkään asioida ja ostaa melkein kaiken ruoan kasviksista ja vihanneksista hyviin juustoihin ja kaloihin. Markkinoilla ruoka oli tuoretta ja paljon edullisempaa kuin supermarketissa. Yleisesti Chilen hintataso on varsin korkea ja kaupassa käynti maksaa liki yhtä paljon kuin Suomessakin. Kalan ystäville Chile on mitä oivallisin maa, sillä kalaa ja mereneläviä on mitä erilaisimpia.

Chilessä aikakäsitys on erilainen kuin Suomessa ja vieläkin ihmettelin, että lähes poikkeuksetta sovitusta tapaamisesta myöhästyään vähintään kaksikymmentä minuuttia. Hyvin yleistä on myös, että sovitaan jotain tuleville päiville, mutta loppujen lopuksi ei koskaan tavatakaan. Suomalaiseen jämptiin tapakulttuuriin tottuneelle

tämä tuntui välillä vaikealta. Kaiken kaikkiaan koin Chilen turvalliseksi maaksi eikä kaduilla näkynyt väkivaltaa tai rikollisuutta. Sen sijaan sosiaalinen epätasa-arvoisuus on silmiinpistävää ja asunnottomia on paljon. Katukoiria on kaupungissa todella paljon.

Chileen uudelleen lähtiessäni koin tärkeäksi entistä enemmän paikallisiin tutustumisen. Yleisesti chileläisiä voi luonnehtia helposti lähestyttäviksi ja todella ystävällisiksi. Kaupungilla kulkiessa ja asioidessa ihmiset tulevat estoitta juttelemaan ja saattaakin vierähtää tovi uuden tuttavuuden kanssa rupatellessa. Toisaalta chileläisiä on kuvailtu myös vähän samantyyppisiksi kuin suomalaiset sen suhteen, että aluksi he saattavat olla vähän varautuneita, mutta paremman tutustumisen jälkeen voi syntyä luja ystävyysuhde.

Santiago de Chilessä asuminen on kokemus itsessään, sillä se on pääkaupunki, joka jakaa mielipiteitä. Kaupunki on, etenkin talvisin, hyvin saastunut. Tamperelaisena opin entisestään arvostamaan Pyynikin kaunista luontoa ja raikasta harjuilmaa. Itselleni Santiago oli jo harjoitteluajalta tuttu ja siten asettautuminen vuoden jälkeen oli melko helppoa. Muistan, miten opiskelijavaihtoni alussa olin hieman pettynyt kaupunkiin, koska se on niin eurooppalainen. Kaupunkiin palattuani se tuntui kuitenkin jo hieman kuin toiselta kodilta, ja pystyin erottamaan siitä erilaisia vivahteita. Joskus se tuntui huipputrendikkäältä miljoonakaupungilta valtavan kulttuuritarjonnan kera, jossa on mahdotonta pitkästyä. Ihmispaljous kaduilla on suomalaiselle uskomaton ja välillä se jopa ahdisti. Yksi asia, jota Santiagossa yli muiden rakastan, on sen sijainti Andien ympäröimänä. Tämä mahdollistaa sen, että väentungosta ja liikennettä on mahdollista karata johonkin kaupunkia ympäröivistä vuorista. Itselleni Andeilla patikoinnista kehittyi rakas harrastus ja liki joka toinen viikko suuntauduin jonnekin lähivuorista. Joskus taas Chile tuntui hieman takapajulalta: kaupassa saa aina jonottaa - usein kolmella eri kassalla ennen tuotteen saamista, kaikilla yrityksillä tai muilla tahoilla ei ole vielä verkkosivuja tai sähköpostiosoitetta puhumattakaan siitä, että kaikki juoksevat asiat voisi hoitaa suomalaiseen tyyliin kätevästi verkossa. Santiago onkin kaupunki, johon voi todella ihastua, jos vain muistaa pysyä avoimin mielin sekä pitää mielessä sen, että asuu Latinalaisessa Amerikassa. Kokonaisuudessaan harjoittelu oli erittäin positiivinen ja antoisa kokemus ja voin suositella suurlähetystöharjoittelua hyvin lämpimästi. Parasta oli päästä yhdistämään chileläinen asuinympäristö ja suomalais-chileläinen työpaikka.

Universidad Diego Portales, Santiago de Chile, 28.02.2014 – 15.12.2014

Maa: Chile

Kaupunki: Santiago de Chile

Vaihtoaika: 28.02.2014 – 15.12.2014

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Universidad Diego Portales

MATKAKERTOMUS

Liisa Varumo

1.3.2014 – 15.12.2014

Universidad de Diego Portales, Santiago de Chile

Kahdenvälinen vaihto

Etukäteisjärjestelyt

Hakuprosessi Latinalaisen Amerikan kohteisiin alkaa yleensä jo vuosi ennen lähtöä, joten haun kanssa on oltava valppaana. Itse olin suorittanut kandidaiheessa vaihdon Espanjassa ja sieltä palattuani jo päättänyt, että aion vielä hyödyntää mahdollisuuden lähteä lattareihin. Olin myös opiskellut sivuaineena Latinalaisen Amerikan tutkimusta Helsingin yliopistossa ja aina ollut kiinnostunut alueesta. Haku alkoi siis syksyllä 2012 ja laitoin ensimmäiseksi vaihtoehdokseni Chilen, jonne minut myös lopulta valittiin. Motivaatiokirjeen, CV:n ja muiden papereiden laatiminen tai kääntäminen espanjaksi oli prosessin työläin osa, mutta myös opettavaista. Diego Portalesin nettisivut olivat melko selkeät, joten kursseja pystyi selailla etukäteen, mutta itse tiesin tekeväni pääosin gradua

vaihtoni ajan, niin en stressannut liikaa kurssien valitsemisesta. Vaihtopaikan saamisesta sai tietää Leena Uskilta melko pian ja Chile vahvasti myös hyväksyntänsä, mutta lähtöön oli kuitenkin vielä pitkä aika joten etukäteisjärjestelyt sai hoitaa rauhassa.

Omalta osaltani järjestelyt olivatkin lopulta aika poikkeavat, koska pääsin syksylle 2013 harjoitteluun Suomen suurlähetystöön Limaan, joten lähdin lattareihin jo elokuussa 2013, noin 6kk ennen vaihtoni alkamista. Ostin lentolippuni siis Peruun ja lopulta menin sieltä bussilla matkan varrella pysähdellen Santiagoon. Opiskelijaviisumia Chileen voi hakea Chilen lähetystöstä Helsingissä, kuitenkin aikaisintaan 3kk ennen vaihdon alkua. Tämän vuoksi en siis itse mennyt Chileen viisumilla ja hain viisumia vasta paikanpäältä. Lopulta kuitenkin viisumini prosessoinnissa kesti niin kauan (noin 4kk), että laskun saapuessa päätin olla maksamatta sitä ja olla ilman opiskelijaviisumia, käyden aina rajan toisella puolen 3kk välein. Tämä ei itselleni tuottanut ongelmia, koska reissasin muutenkin mm. Argentiinaan ja Boliviaan kahdesti. Viisumi ei mielestäni ole ehdoton, ja ainoa konkreettinen hyöty minkä kaverini kokivat sen tuovan oli opiskelija-alennus paikallisliikenteeseen. Yliopisto Chilessä taitaa kuitenkin ainakin teoriassa vaatia sitä, vaikkei sitä koskaan pyydetty nähdä.

Kohdemaahan saapuminen ja asuminen

Saavuun Santiagoon noin kaksi viikkoa ennen vaihtareille tarkoitetun espanjan kurssin alkua, eli helmikuun puolivälissä. Olin ensimmäiset kaksi yötä hostellissa, La Casa Rojassa, ja löysin lopulta asuinpaikan netistä compartodepto nimiseltä sivustolta jota monet suosittelivat. Taloon pääsi muuttamaan heti, koska se oli nimenomaan vaihtareille vuokrattava iso jaettu talo, ei siis kuitenkaan mikään asuntola tms. Meitä asui talossa yhteensä 9-10 henkeä, osa porukasta vaihtui lukukauden aikana, mutta valtaosa pysyi koko kevään ja kämppikset olivatkin läheisimmät ihmiset Santiagossa ja teimme todella paljon kaikkea yhdessä. Jokaisella oli oma huone, yhteisiä tiloja olivat keittiö ja olkkari sekä 3 vessaa. Talvella (touko-syyskuu) talo oli todella kylmä ja jokaisella oli oma pieni kaasulämmitin. Lämmin vesi oli vanhassa talossa myös hieman tempuilleva, mutta pienistä puutteista huolimatta asuimme mukavasti. Asuin Providenciassa, joka on eläväinen kaupunginosa lähellä keskustaa ja todella hyvien kulkuyhteyksien päässä. Vuokrani oli hieman korkea olosuhteisiin nähden, 240 000 CLP eli noin 340 euroa – halvemmallakin pääse.

Toisen lukukauden alettua päätin muuttaa rauhallisempaan asuntoon, jotta pystyisin keskittymään paremmin graduuni ja rauhoittua hieman melko railakkaan lukukauden jälkeen. Muutin keskustaan kerrostalon 23. kerrokseen, jossa jaoin asunnon todella mukavan töissä käyvän chileläisen pojan kanssa. Näissä korkeuksissa jokainen pienikin maanjäristys tuntui aivan erilaisella. Pieniä järjestyksiä on Chilessä tiheään, mutta infrastruktuuri kyllä kestää ne. Asunto oli uusi, hieno ja rauhallinen ja jopa halvempi kuin edellinen, 200 000 CLP eli 285 euroa. Santiago ei siis vuokratasoiltaan ole juurikaan Suomea halvempi, mutta valinnanvaraa löytyy paljon ja samalla alueellakin hinnat voivat vaihdella suuresti. Vuokriin yleensä sisältyy kaikki vesi, sähkö, netti yms. ("gastos").

Opiskelu

Vaihtareille tarkoitettu espanjan intensiivikurssi alkoi helmikuun lopulla. Kurssin sisältö oli mielenkiintoinen, koska opettelimme paljon myös kulttuuriin liittyviä asioita. Etenkin paikallisten sanojen ja sanontojen oppiminen oli todella arvokasta, koska Chilessä puhuttava espanja on todellakin melko erilaista kuin esimerkiksi Espanjassa puhuttu kieli. Oma kielitaitoni oli jo hyvä, joten oli mukava saada sanavarastoon paikallista vivahdetta ja huomata, että kurssilla opetettu kieli oli sellaista mitä arjessakin käytettiin. Mielestäni vaihdosta saa enemmän irti mitä parempi espanja lähtiessä on, mutta monet tulivat myös melko ummikkoina ja oppivat nopeasti. Kavereiden ja kämppisten kesken puhuimmekin aina espanjaa. Kurssilla tutustui myös muihin vaihtareihin, paitsi ei valitettavasti espanjalaisiin, kolumbialaisiin ja meksikolaisiin (natiivipuhujiin). Myös jenkeillä oli oma ohjelmansa ja heihin ei tutustunut lainkaan. Kurssilaisista löytyi kuitenkin todella hyvä kaveriporukka, joiden kanssa pitkin lukukautta tuli niin opiskeltua kuin vietettyä vapaa-aikaa. Suomalaisia löytyy myös yllättävän paljon jos osaa etsiä ja luonnollisesti yhden kautta yleensä tutustuu toiseen jne. Tuutoritoimintaa ei yliopistolla ollut, mutta vaihtokoordinaattori oli todella mukava ja avulias aina kun ehti.

Yliopisto itsessään oli suurilta osin melko uusi ja hieno rakennus. Kirjasto tarjosi hyvät puitteet opiskelulle ja tietokonealuokkia oli runsaasti. Myös yliopiston kuntosali oli toimiva. Aino puute oli muistakin Santiagon rakennuksista tuttu lämmityksen olemattomuus talvisin. Chilen talvi ei sikäli ole kylmä, max 0 asteinen, mutta kosteuden vuoksi kylmyys tuntuu luissa pidempää ja sitä ei tosiaan sisälläkään meinaa päästä pakoon.

Ensimmäiset kaksi viikkoa sai käydä tutustumassa eri kursseille ja sen jälkeen tehdä lopulliset valinnat. Itse otin molemmille lukukausille vain kaksi varsinaista kurssia, jotka olivat 5 opintopisteen arvoisia molemmat. Lisäksi ekalla lukukaudella suoritin myös 5op taekwondon alkeiskurssin, joka oli niin hauska, että olen jatkanut lajia Suomessa. Tunneilla oltiin yleensä melko aktiivisia ja erilaisia pieniä tehtäviä ja välikokeita oli pitkin lukukautta ja lopuksi aina loppukoe tai essee. Opetus oli siis osallistavampaa ja ryhmissä tehtiin paljon hommia, joskin

chileläisten työskentelytyyli jättää kaikki viimetippaan ja koota esseet ja powerpointit edellisenä iltana whatsappin välityksellä hermostutti itseä välillä, mutta opetti myös ottamaan rennommin. Paikalliset opiskelukaverit olivat kaikki itseäni nuorempia, koska yliopisto aloitetaan yleensä noin 18 vuotiaana ja valmistutaan siitä 4 vuoden kuluttua. En siis viettänyt hirveästi vapaa-aika kurssilaisten kanssa, mutta he olivat kuitenkin pääosin todella ystävällisiä, avoimia ja kiinnostuneita. Sain kaikki kurssit rekisteriin Suomessa ongelmitta, mutta en kuitenkaan saanut niillä tutkinnostani puuttuvia kursseja hyväksiluettua, koska ne eivät olleet syventävän tasoisia opintoja mitä maisterikurssien tulisi olla. Arvosteluasteikko Chilessä on 0-7 (mutta alle 4 on hylätty) ja itse sain todella hyviä arvosanoja, vaikka opintorekisterissä ne näkyvät vain hyväksytyinä.

Toisella lukukaudella aloitin toden teolla graduni vääntämisen, koska halusin tehdä sen Bolivian Amazonin alkuperäisyhteisöistä, minkä vuoksi päätin lähteä loka-marraskuussa uudelleen Boliviaan keräämään aineistoa. Olin poissa kesken lukukauden noin kolme viikkoa, mutta tämän sai onneksi sovittua hyvin opettajien kanssa, koska kyse oli kuitenkin opintoihini liittyvästä reissusta. Sain myös hieman apua ja ideoita muutamalta opettajalta Diego Portalesista graduani varten. Gradu ei tietenkään valmistunut vaihdon aikana, joten itseäni huolestutti saanko noottia vähäisestä opintopistemäärästä Kelalta ja yliopistolta (vaihtoapurahan ehtonahan on 15op/lukukausi), mutta tämänkin asian sai onneksi selitettyä.

Vapaa-aika

Santiago on monipuolinen ja iso kaupunki, josta löytyy tekemistä varmasti jokaiselle. Urheilu- ja harrastusmahdollisuuksia on paljon ja kaupunki on myös melko hyvin pyöräiltävä. Busseilla pääsee vaivattomasti vaellusreittien varteen, sekä talvisin vuorille laskettelemaan ja tämänkaltaisia reissuja järjestää kohtuulliseen hintaan monet yliopistot ja myös vaihtariyhteisöistä. Vaihtariyhteisöistä suosituin, Comunidad Po', järjesti myös reissuja pitkin Chileä esimerkiksi surffaamaan, pääsiäissaarelle, Atacaman aavikolle yms. Itse en osallistunut näille, mutta kämppikseni osallistuivat ja palasivat aina tyytyväisinä. Chilessä busseilla pääsee melko hyvin kaikkialle maassa ja myös rajan yli. Varsinaisia halpalentoyhtiöitä ei kauheasti ole, mutta LANilta ja Sky-airlinelta voi kuitenkin joskus löytää hyviä tarjouksia. Lukukausien välisellä lomalla tai vaihtonsa päätteeksi melkein kaikki matkustivat johonkin naapurimaista. Itse en Chilessä lopulta hirveästi reissannut, vaan juurikin naapurivaltioissa.

Comunidad Po järjesti myös joka keskiviikko vaihtaribileet, Miercoles Po', joissa tuli käytyä usein ja tutustuttua muihin ulkomaalaisiin. Erilaisia vaihtarirentoja olisikin ollut lähes joka illalla jos innostusta riitti. Santiagosta löytyy myös ravintoloita ja baareja jokaisen makuun ja myös ostosmahdollisuudet ovat todella hyvät ja kattavat ja hintahaitari laaja. Palveluiden hintatasot ovat hieman huokeampia kuin Suomessa, etenkin taksit ja julkinen liikenne. Netti- (joka ainakin omissa kodeissa oli todella hyvä ja luotettava) ja puhelinliittymät ovat samoissa hintaluokissa kuin täällä. Ravintoloissa tippiä kuuluu usein jättää 10% ja kannattaa varmistaa laskusta, onko se jo sisällytetty siihen vai ei.

Muuta mainitsemisen arvoista

Santiago kaupunkina on aika eurooppalainen ja moderni verrattuna moniin muihin lattareiden pääkaupunkeihin. En kokenut Chileä varsinaisesti kovin eksoottiseksi ja jos lähtee todellista lattari-kokemusta hakemaan, ei Santiago ehkä ole se autenttisin kohde niin ihmisten kuin ympäristönkään puolesta. Tähän luonnollisesti vaikuttaa mahdolliset aiemmat kokemukset alueesta ja Chile onkin mielestäni pehmeä lasku lattareihin. Maa on kuitenkin hyvin mielenkiintoinen juuri näistä syistä, että se on tavallaan alueensa "musta lamma", kehittyneempi kuin moni naapurivaltio, mutta kuitenkin maa jossa kuilu rikkaiden ja köyhien välillä on yksi maailman suurimmista. Opetus oli varmasti laadukkaampaa ja kehittyneempää kuin monissa alueen muissa vaihtokohteissa, joten ammatillisessa mielessä uskon Santiagon olevan todella hyvä vaihtoehto lattareista.

Olen todella tyytyväinen, että päätin olla koko vuoden vaihdossa, koska sain kaksi todella erilaista kokemusta. Ensimmäinen lukukausi oli ehkä hieman "perinteisempi" vaihto, biletyksineen ja kaveriporukankin suhteen ja toinen lukukausi rauhallisempi, mutta kulttuurillisesti rikkaampi, koska tutustuin enemmän paikallisiin ja heidän elämäänsä. Ensimmäisen lukukauden jälkeen oli tosin hieman rankkaa, että valtaosa kavereista lähti. Tein toiselle lukukaudelle tietoisin valinnan, että en lähden tutustumaan uusiin tulokkaisiin, vaan syvennän niitä kaverisuhteita jotka syntyivät ensimmäisen lukukauden aikana ja pyrin tutustumaan chileläisiin paremmin.

Paluu Suomeen

Omalta osaltani kurssit päättyivät jo joulukuun ensimmäisellä viikolla, jolloin lähdin Kolumbian kautta Suomeen. Oltuani lattareissa lähes 1.5 vuotta, voin rehellisesti sanoa, ettei Suomeen palaaminen hirveästi houkuttanut. Chilessä oli juuri alkanut todella lämmin kesä ja Kolumbian rannoilta irrottautuminen keskelle Suomen pimeyttä tuntui hankalalta. Perhettä ja ystäviä oli toki ikävä, mutta niin tulisi ikävä kaikkia taakse jääviäkin ihmisiä. Tutkinnostani puuttuu "vain" gradu, joten pakottavaa tarvetta muuttaa juuri Tampereelle ei myöskään ollut. Hainkin

jo Chilessä ollessani töitä Helsingistä ja kävin haastattelussa heti palattuani ja onnekseni sain töitä, joita en usko, että olisin saanut, ellei minulla olisi näin vahva kokemus Latalaisesta Amerikasta ja kansainvälisistä työ- ja opiskeluympäristöistä. Nyt saan töissänikin päivittäin puhua espanjaa, joten ulkomailla oleskelu palkitsi lopulta, vaikka se välillä tuntui lomailulta ja reissailulta.

Kannustan siis edelleen kaikkia lähtemään ulkomaille hakemaan uusia näkökulmia ja kokemuksia. Chile on hyvä paikka aloittaa ja monet ulkomaalaiset tuttuni olivat myös sinne jämähtäneet töihin vaihdon tai harjoittelun jälkeen. Itse olen melko varma, että aion tulevaisuudessakin pyrkiä juuri Etelä- tai Väli- Amerikkaan töihin tai jatko-opintoihin tms., mutta todennäköisesti paikkaa jossa talvea ei ole ollenkaan!

Jos herää kysymyksiä, saa olla yhteyksissä: Liisa Varumo@gmail.com

Universidad Diego Portales, Santiago de Chile, 26.02.2014 – 31.12.2014

Maa: Chile

Kaupunki: Santiago de Chile

Vaihtoaika: 26.02.2014 – 31.12.2014

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Universidad Diego Portales

Etukäteisjärjestelyt Suomessa

Hakeminen vaihto-ohjelmaan oli sinänsä yksinkertainen joskin monivaiheinen prosessi. Oman haasteensa hakemiseen toi tietysti se, että hakemukset piti kirjoittaa kohdemaan kielellä, ja itselläni espanjan kieli ei vielä tuossa vaiheessa ollut kovin sujuvaa. Hyväksymispäätöksen jälkeen aloin valmistautua reissuun hommaamalla tarvittavat vakuutukset, viisumin, rokotukset yms. sekä varaamalla lennot. Viisumin kanssa koin jännittäviä hetkiä, sillä sain sen vasta samana päivänä, kun olin lähdössä. Suosittelenkin jo hakuvaiheessa, mutta myös sitten paikan päällä, omatoimista otetta ja huolellisuutta käytännön asioiden hoidossa. Ei kannata sokeasti luottaa, että asiat hoituisivat, vaan itse pitää olla aktiivinen ja välillä myös "hoputtaa". Rokotuksista otin peruserokotusten ja hepatiittien lisäksi lavantaudin ja keltakuumeen, sillä reissasin vuoden aikana myös muissa Etelä-Amerikan maissa. Hyväksymispäätöksen yhteydessä tuli kattavia dokumentteja muun muassa kohdeyliopiston kurssitarjonnasta, infotilaisuuksista sekä hyviä käytännön ohjeita. Kattava matkavakuutus on hyvä olla, sillä Chilessä esimerkiksi taskuvarkaudet ovat todella yleisiä. Ennen lähtöä olin opiskellut espanjan kieltä muutamia kursseja työväenopistossa ja yliopistolla sekä ollut kaksi kuukautta kesätoisissa Espanjassa. Kykenin kommunikoidaan espanjan kielellä, mutta se ei suinkaan ollut vielä sujuvaa.

Kohdemaahan saapuminen

Majoituin ensimmäisen viikon hostellissa aivan Santiagon keskustassa. Lukukausi alkoi kahden viikon mittaisella espanjan kielikurssilla, jota suosittelen lämpimästi. Vaikka espanjan kieli jo taipuisikin ongelmitta, kannattaa kurssille mennä, sillä sieltä voi saada hyviä käytännön vinkkejä Santiagossa asumiseen ja elämiseen. Siellä oppii myös juuri Chilen espanjaa (chilenismo) ja tutustuu samalla muihin vaihto-opiskelijoihin. Yliopistolla oli ilmeisesti myös tutor-toimintaa. Itse en sitä kuitenkaan edes huomannut kaivata, sillä paikalliset olivat niin avuliaita. Apua sai aina kun sitä pyysi ja vaikka ei pyytänytäkään. Suosittelen hoitamaan käytännön asiat heti maahan saavuttua, sillä esimerkiksi opiskelijakortin (jolla saa myös alennukset metrossa) saamisessa voi kestää useita viikkoja.

Asuminen

Mielestäni hyvä systeemi on varata hostelli tai jokin muu majapaikka muutamaksi päiväksi ja etsiä sitten paikan päällä asunto. Tällöin voit käydä katsomassa asuntoja ja muutenkin miettiä, millä alueella haluaisit asua. Providencia, Ñuñoa ja Santiago Centro ovat hyviä alueita ja lähellä kaikkea. CompartoDepto.cl on esimerkiksi hyvä sivusto, josta löytää näppärästi asunnon/ huoneen. Myös erilaisia Facebook-ryhmiä kannattaa seuralla (esim. Room Mate and Flat Finder). Itse asuin Santiagon keskustan alueella kahden chileläisen kanssa. Tällainen asumisjärjestely on ihanteellinen, jos haluaa päästä tutustumaan aitoon chileläiseen elämäntapaan ja oppia kieltä tehokkaasti. Riippuen siitä, millä alueella ja miten asut, vuokrataso on suurin piirtein 200 – 250 eurosta ylöspäin. Asunnon etsimiseen kannattaa paneutua. Hyvältä alueelta metrolinjojen varrelta löytynyt toimiva asunto helpottaa elämää hurjasti.

Opiskelu

Opetuksen taso Diego Portalesissa on hyvä. Opiskelu yliopistossa oli siinä mielessä työlästä, että useimmat kurssit sisälsivät runsaasti erilaisia tehtäviä, ryhmätöitä ja esitelmiä. Luennoilla opettajat myös vaativat opiskelijoilta aktiivisuutta ja osallistumista. Tentit eivät mielestäni olleet haastavia. Itse opiskelen matematiikan ja kemian opettajaksi. Opintojeni ollessa jo loppuvaiheessa näin tilaisuuden ottaa kursseja myös oman alan ulkopuolelta. Yliopiston monipuolisessa kurssitarjonnassa on kyllä vaihtoehtoja valita. Diego Portales tarjoaa myös hyvin käytännönläheisiä kursseja, joissa pääsee esimerkiksi harjoittelemaan esiintymistä tai väittelytaitoja. Tämän tyyppisillä kursseilla espanjan kielikin tarttuu tehokkaasti.

Opiskelu Diego Portalesin yliopistossa on ehkä hieman koulumaisempaa kuin Suomessa. Suuria massaluentoja ei ollut, vaan opetusryhmät olivat 20–40 opiskelijan ryhmiä. Tavallisesti kursseilla on 70 prosentin läsnäolovaatimus. Oppimateriaaleina toimivat tavallisesti prujut ja Powerpoint-esitykset. Yliopistolla on myös kopiointi- ja skannauspalveluita, joissa voi kopioida esimerkiksi artikkeleita tai kappaleita tarvitsemistasi kurssikirjoista edulliseen hintaan. Kurssikirjoja ei siis missään nimessä tarvitse ostaa eikä aina edes lainata. Espanjan kielellä opiskelu oli aluksi hankalaa. Osallistamalla luennoille, lukemalla opiskelumateriaaleja ja käyttämällä kieltä aina kun mahdollista, kielitaito kehittyy kuitenkin yllättävän nopeasti.

Muuta mainitsemisen arvoista

Chilessä erilaisia vapaa-ajan aktiviteetteja ja harrastusmahdollisuuksia tuntuu olevan rajattomasti. Omat harrastukseni ovat liikuntapainotteisia, joten osaan kertoa lähinnä niistä. Yliopistolla on laajat urheilumahdollisuudet kuntosalista joukkueurheilulajeihin tai vaikkapa pilates-kursseihin. Chile on vuoristoinen maa, joten kiipeily- ja patikointimahdollisuuksia on paljon. Meren rannalle on vain parin tunnin matka Santiagosta, joten itse kävin jonkin verran kokeilemassa myös surffausta. Lisäksi talvisaikaan voi käydä melko näppärästi laskettelemassa. Santiagossa erilaisia kulttuuri- ja musiikkitapahtumia on jatkuvasti, ja kaupunki ei niin ikään koskaan hiljene. Käy kuuntelemassa kansanmusiikkia, kuten cumbiaa tai tanssimassa salsaa. Osallistu chilen kansallistanssin cuecan peruskurssille ja käy kuuntelemassa yliopiston asiantuntijaseminaareja. Olemalla aktiivinen ja osallistamalla rohkeasti erilaisiin tapahtumiin, saa reissulta varmasti eniten irti.

Chile on melko turvallinen maa ja maalaisjärjellä pärjää melko pitkälle. Yksin haahuilua syrjäisillä kaduilla yöaikaan voi ehkä harrastaa Tampereella, mutta Chilen Santiagossa se ei kuitenkaan kannata. Yleisesti ottaen viranomaisiin voi kuitenkin luottaa, taksit ja bussit vievät perille ja suurin osa paikallisista on hyväntahtoista ja auttavaista. Byrokratiaan kannattaa myös varautua. Santiagossa täytyy jonottaa kaikkialle, ja esimerkiksi opiskelijakortin hommaaminen yliopistolla on yllättävän monivaiheinen prosessi. Kevät, kesä ja syksy on Santiagon korkeudella lämmintä ja aurinkoista aikaa. Talvikaan ei ole kylmä, mutta se on usein sateinen. On hyvä tietää, että rakennuksissa ei yleensä ole lämmitystä. Talvisaikaan sisällä voi siis olla melkein yhtä kylmä kuin ulkona.

Chile on maana erittäin mielenkiintoinen. Es un país de los extremos, sanotaan. Matkustamalla pohjoiseen löydät aavikon. Reissaamalla etelään löydät vihreät metsät ja järviä. Jos matkustat vielä pidemmälle, ovat vastassa pingviinit ja jäätikkö. On vuoristoa ja merta. Santiago sinänsä on melko länsimaalaistunut suurkaupunki. Jos aidon Chilen haluaa kokea, on lähdeävä välillä pääkaupunkiseudulta pois. Chileläiset ovat todella iloisia, auttavaisia ja ennen kaikkea vieraanvaraisia ihmisiä. Ulkomaalaisiin chileläiset suhtautuvat yleensä avoimesti ja suurella mielenkiinnolla. He kutsuvat sinut kylään tai esimerkiksi grillijuhlisiin ja haluavat todella ystäväyhteyttä kanssasi.

Merkityksellisyys

En osaa sanoa, onko vaihtovuodestani konkreettista, rahalla tai opintopisteillä mitattavaa hyötyä tulevaisuudessa. Kielitaidon kehittyminen tai kansainvälisten kontaktien luominen voivat ehkä olla tällaisia hyötyjä. Henkilökohtaisesti merkityksellisintä oli omien rajojen rikkominen: tehdä sellaisia asioita, mitä ei ehkä uskonut voivansa tehdä. Vaihtoaika antoi minulle ennen kaikkea rohkeutta ja uskoa itseän ja omaan tekemiseen. Suosittelen Chileä vaihtokohteena, mutta ylipäänsä suosittelen vaihtoon lähtemistä kaikille. Jos siis olet valmis lähtemään sinne reippain ja avoimin mielin.

Pontificia Universidad Católica de Valparaíso, Valparaíso, 19.02.2014 – 03.08.2014

Maa: Chile

Kaupunki: Valparaíso

Vaihtoaika: 19.02.2014 – 03.08.2014

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Pontificia Universidad Católica de Valparaíso

Etukäteisjärjestelyt Suomessa:

Kiinnostus ulkomailla opiskeluun syntyi jo yliopisto-opintojen alussa ja erityisesti opiskelu muualla kuin Euroopassa houkutteli, mutta hakemaan uskaltauduin vasta neljännen yliopistovuoden alkaessa täydennyshaussa, jossa oli haettavana aivan uutena kohteena Pontificia Universidad Católica de Valparaíso (PUCV), Chile. Se, että olin siirtymässä opinnoissani jo maisterivaiheeseen, vaikutti kohteen valintaan, sillä pääainettani sosiaalityötä ei maisteriopintoina ole ihan jokaisessa yliopistossa enkä halunnut tai pystynyt lähtemään vaihtoon suorittaakseni vain sivuaineopintoja. Latalainen Amerikka valikoitui matkan suunnaksi, sillä espanjan kieli on aina kiehtonut minua ja sitä olin jo harjoitellut aiemmin asuessani Espanjassa. Chilestä en tosin tiennyt juuri mitään ja erilaiset nettihaut ja aiemmat matkakertomukset tulivatkin tarpeeseen hakua pohdittaessa. Vaihtopaikan varmistuttua lisäsin Chilen tuntemustani tilaamalla Chileä koskevan matkaoppaan netistä, paikallisten kirjakauppojen valikoimiin kun kyseistä maata koskevat opukset eivät tuntuneet kuuluvan.

Hain siis syyslukukauden 2013 alussa täydennyshaussa lähteäkseni vaihtoon kevätlukukaudeksi 2014 ja tämän seurauksena sainkin jännittää päätöksiä sekä asiapapereita matkustamista varten melko viimeiseen hetkeen saakka. Päätös valituksi tulemisesta tuli omalta yliopistolta hyvinkin nopeasti, mutta viisumin hakemista varten tarvittavaa vastaanottavan yliopiston virallista päätöstä sain odotella aina tammikuulle asti. Lukukausi Chilessä alkoi vasta helmikuun lopulla, mutta aiempien matkakertomusten ja muiden nettikirjoitusten perusteella viisumin saamisessa saattaisi kestää reilusti yli kuukausi, joten hieman jännitystä viisumin saamisen suhteen oli ilmassa. Viisumia varten tarvitaan jonkin verran virallisia papereita, kuten lääkärintodistus ja Kelalta todistus oikeudesta opintotukeen vaihdon aikana, joten aikaa niiden hankkimiseen pitää varata. Viisumin hakuun liittyvät käytännöt kannattaa ehdottomasti tarkistaa Chilen Helsingin suurlähetystöstä soittamalla tai sähköpostilla, lähetystön nettisivujen ohjeistus kun ei välttämättä ole ajan tasalla. Lääkärintodistuksen sain kätevästi YTHS:n kautta lääkärintarkastuksella. Tarvittavat rokotukset kannattaa tarkistaa vielä matkan lähestyessä. Itse matkustaessani suositeltuja perusrokotusten ohella olivat ainakin A- ja B-hepatiitti ja lavantauti. Itse otin myös keltakuumerokotuksen, siltä varalta, että matkustaisin muualle Etelä-Amerikkaan alueille, joissa keltakuumerokote on pakollinen tai suositeltava.

Koska viisumijärjestelyt jäivät viime tippaan, varasin lentoliput, meno-paluun totta kai, tietämättäni, saanko viisumia vai en. PUCV:n kansainvälisten asioiden toimiston sivuilla oli kuitenkin mukavasti tietoa Chilessä oleskelusta ja erilaisista viranomaisasioista myös, joten uskalsin varata liput, sillä tiesin, että viisumi voidaan hakea vielä maassa ollessanikin. Turistinahan Chilessä saa oleskella 90 vuorokautta ilman viisumia. Lentolippujen hinnat Suomesta Santiagoon vaihtelevat runsaasti riippuen ostohetkestä ja reitistä, omalla kohdallani yliopiston myöntämä avustus riitti kattamaan matkakustannukset. Koska Etelä-Amerikassa maiden välillä matkustaminen on melko vaivatonta ja edullista, aina on tietysti mahdollisuus katsella lentoja varsinkin takaisin päin myös muualta kuin Chilestä.

Kohdemaahan saapuminen:

Saavuttuani Santiagoon siirryin jo samana päivänä Viña del Mariin, joka on Valparaíson naapurikaupunki, jossa asuin koko lukukauden ajan. Santiagosta Viña del Mariin ja Valparaísoon lähtee busseja noin 10 minuutin välein aina aamuhäisestä noin iltakymmeneen saakka ja matka kestää noin 2 tuntia eikä ole hinnalla pilattu, noin 4-7 euroa. Bussit lähtevät kahdelta bussiterminalilta, Pajaritos ja Alameda, joista kummallekin on mahdollista päästä lentokentältä bussilla, jotka lähtevät saapuvien lentojen terminaalin edestä. Itsehän en hermostuksissani tätä bussia löytänyt tai jaksanut etsiä, joten maksoin itseni kipeäksi (eli tulin huijatuksi) taksista. Näitä taksin tarjoajia Santiagon lentokentällä riittää ja runsaasti ja hinta on aina kuskista kiinni, kuitenkin huomattavasti enemmän kuin noin 4 euron bussikyty!

Saavuttuani Viña del Mariin siirryin bussiterminalilta metroasemalle, josta pääsin metrolla turvallisesti lähes tulevan kotini etuovelle. Bussiterminalilta sai turisteille tarkoitettuja kartoja ja ihmiset Chilessä ovat pääsääntöisesti avuliaita ja ystävällisiä, joten reitin kysyminen tai avunsaaminen ei ole ongelma. Valparaíson ja Viña del Marin alueella kulkee vain yksi metrolinja, joten siinäkään ei voi mennä kamalasti vikaan. Metro ei tosin palvele niitä, jotka asuvat kovin kaukana niin sanotun pääkadun varrelta, vaan silloin on syytä turvautua colectivoon eli ns. yhteistakseihiin tai microon eli linja-autoon. Näillä kulkuvälineillä matkustaminen on huomattavasti Suomea edullisempaa, mutta varsinkin microssa matkustettaessa kannattaa olla itse melko hyvin perillä siitä, mihin on menossa ja missä täytyy jäädä pois. Itse saavuini Viña del Mariin noin viikkoa ennen orientaatiokurssin alkua, joten minulla oli mukavasti aikaa tutustua kaupunkiin ja etsiä reitti yliopistolle.

Alku yliopistolla luonnollisesti jännitti, mutta oman tuutorin ja kansainvälisten asioiden toimiston avuliaan ja osaavan henkilökunnan avulla kaikki sujui mainiosti. Opinpolku PUCV:ssa alkoi orientaatioviikolla, jonka aikana osallistuttiin espanjan kielen kielikokeisiin, tehtiin kurssivalinnat ja -ilmoittautumiset tuutoreiden ja kv-toimiston henkilökunnan avustuksella ja hoidettiin maahanmuuttoon liittyvät asiat poliisin ja paikallisen ”maistraatin” kanssa. Kurssivalikoima, jonka yliopisto lähettää vaihtoon tuleville, ei välttämättä pidä enää paikkaansa lukukauden alussa, joten liian tarkkaa opintosuunnitelmaa ei kannata tehdä etukäteen, sillä sitä joutuu luultavasti muokkaamaan paikan päälle saavuttua. PUCV on valinnut tuutorit niin, että jokaisesta tutkinto-ohjelmasta on tuutoreita ja kurssivalinnoista voi kysyä heiltä. Opintojen suunnittelua ja kursseihin tutustumista varten ainakin meidän orientaatioviikolla oli varattu kokonainen iltapäivä ja valittuja kurseja pystyi vielä vaihtamaan ensimmäisten viikkojen aikana. Kahdenvälisellä sopimuksella vaihtoon lähtevien kannattaa kuitenkin huomata opintoja suunnitellessaan jo Suomen päässä, että vaihto-opiskelijoille tarjolla olevista espanjan kielen kursseista voi valita vain YHDEN. Itse päädyin espanjan suullisen kommunikoinnin ja Chilen kulttuurin kurssiin, joka toimikin aika hyvin vertaistuellisena ympäristönä meille vaihto-opiskelijoille ja auttoi ymmärtämään ympärillä vallitsevaa kulttuuria ja yhteiskuntaa paremmin.

Asuminen:

PUCV tarjoaa asumisvaihtoehdoksi isäntäperhettä ja tämä onkin suosittu asumisjärjestely, erityisesti amerikkalaisvaihtareiden parissa. Toisena vaihtoehtona on järjestää itse oma asumisensa. PUCV:n kansainvälisen toimiston väki ei ota kantaa tai vastuuta itsenäisesti vuokratuista asunnoista, mutta ovat avuliaita esimerkiksi vuokrasopimusten läpilukemisen kanssa, jotta epäselvyyksiä asuntoa vuokrattaessa ei kauheasti jäisi. Varsinaisia opiskelija-asuntoja Chilessä ei tunneta, myöskään opiskelija-asuntoloita ei ole ainakaan Valparaísossa tai Viña del Marissa. Yksityisiltä markkinoilta oman asunnon vuokraaminen voi olla haastavaa varsinkin yhdeksi lukukaudeksi, mutta tällaista järjestelyä käytettiin. Itsenäisessä asumisessa suosittuja vaihtoehtoja ovatkin kimppekämpä paikallisten kanssa tai opiskelijahostelli/-residenssi.

Itse asuin koko lukukauden opiskelijaresidenssissä, joka toimi myös tavallisena hostellina kesäaikaan. Kanssani samassa residenssissä asui yksi toinen vaihto-opiskelija ja 12 paikallista opiskelijaa. Osa huoneista oli varustettu omalla kylpyhuoneella, osa jakoi yhteisen kylpyhuoneen. Keittiö ja ruokailutila olivat kaikille yhteiset, mikä aiheuttikin ehkä suurimman turhautumisen, kun tiskit jäivät osalla asukkaista ajoittain lojumaan tai jääkaapit täytyivät turhan helposti. Vuokrataso tällaisessa residenssissä oli noin 200-300€/kk, riippuen huoneen varustelusta ja koosta. Jos päädyt itsenäiseen asumiseen, suosittelen järjestämään asumisen ainakin ensimmäiseksi kuukaudeksi Suomesta käsin valmiiksi. Näin saat aikaa etsiä pysyvämmän ja kenties itseä paremmin miellyttävän vaihtoehdon asumiselle paikan päällä. Yliopiston kansainvälinen toimisto neuvoo kyllä majoituksen suhteen, mutta kuten sanottua, eivät vastaa järjestelyistä.

Opiskelu:

PUCV:ssa opetus tapahtuu espanjan kielellä ja vaihto-opiskelijat osallistuvat pääsääntöisesti tavallisille tutkinto-opiskelijoille tarkoitetuille kursseille yhdessä chileläisten kanssa. Joitakin englanninkielisiä kurseja on tarjolla erillistä maksua vastaan, mutta näiden varaan ei vaihdossa suoritettavia opintoja kannata laskea. Kurseja on mahdollista valita eri oppiaineista riippumatta omasta kotimaan tutkinto-ohjelmasta. Omat opintoni koostuivat vaihtoaikana espanjankielen kurssin lisäksi ainoastaan sosiaalityön opinnoista. PUCV on organisatorisesti jaettu yhdeksään laitokseen ja kampusalueita on ainakin kuusi, joista osa on pidemmän bussimatkan päässä. Kampusten sijainti ja välimatkat tuleekin ottaa huomioon lukujärjestyksestä rakennettaessa ja kurssivalintoja tehdessä. Tutoreita kannattaa käyttää hyötynä tässä, että opetustilan fyysinen sijainti tulee varmasti oikein ymmärretyksi.

Opiskelu Chilessä on koulumaisempaa kuin koti-Suomessa. Kurssit kestävät koko lukukauden ja oppitunteja on lähes kaikilla kursseilla vähintään kaksi per viikko. Päivistä yliopistolla tuleekin helposti pitkiä, mutta valehtelematta lähes kaikilla vaihto-opiskelijoilla oli vähintään yksi ylimääräinen vapaapäivä viikossa. Chilessä tehdään melko runsaasti ryhmitöitä ja projekteja ja pidetään esitelmiä, joten vieraalla kielellä ihmisten edessä puhumiseen kannattaa varautua jo sinne lähtiessään. Ja vaikka ryhmitöitä on paljon, ei se tarkoita sitä, että niiden tekeminen olisi paikallisillekaan helppoa. Ainakin oman kokemukseni mukaan ryhmätöiden tekeminen jäi usein viime tippaan eikä niitä varsinaisesti yhdessä kamalasti ennatetty pohtia. Myös kotitehtäviin kannattaa varautua! Varsinaista tenttikirjallisuutta on vähän, sillä kirjat ovat Chilessä paikallisille kalliita. Kirjastot yliopistolta toki löytyy, ja niitä hyödynnetäänkin sitten erilaisissa projekteissa, esseissä ja muissa kurssisuorituksissa. Tenttejä tai välikokeita kursseilla on aina vähintään kaksi.

Suomen kaltaisista organisoiduista tietoyhteiskunnista tuleville vaihto-opiskelijoille pienoinen yllätys voi olla informaation hankala saatavuus opiskelukäytäntöihin liittyen. Kuukaudet vaihto-opiskelijana opetti sen, että sosiaalinen media, erityisesti Facebook, on elintärkeä tiedonkulun väline. Omalla kohdallani ainoa reitti saada tieto

esimerkiksi perutusta luennosta oli Facebook ja siellä oman tutkinto-ohjelman opiskelijoiden ryhmä. Opettajiin sai kyllä yhteyden myös sähköpostilla.

Viime vuosina koulutus on noussut julkisen taistelun aiheeksi Chilessä. Opiskelijat ajavat koulutuksen maksuttomuutta ja tämän vuoksi opiskelijoiden mielenosoituksia on järjestetty viime vuosina useita. Osana tätä taistelua opiskelijat ovat myös menneet lakkoon, mikä on saattanut vaikuttaa myös vaihto-opiskelijoiden mahdollisuuksiin saada opinnot suoritettua vaihdon aikana. Omalla kohdallani koulutusmielenosoitukset ja niihin liittyvät lakot eivät aiheuttaneet ongelmia, mutta Valparaísossa tapahtuneen suurmaastopalon seurauksena myös osa PUCV:n opiskelijoista, tutkinto-ohjelmasta riippuen, lakkoili pystyäkseen osallistumaan vapaaehtoistyöhön maastopalossa kotinsa menettäneiden hyväksi. Lakko kesti noin kolme viikkoa ja joidenkin kurssien päättymispäivämääriä siirrettiin eteenpäin tämän vuoksi. Me vaihto-opiskelijat pystyimme kuitenkin sopimaan opettajien kanssa mahdollisista korvaavista tehtävistä tai vaihtoehtoista aikatauluista tehtävien palautusten suhteen, jotta jokainen pääsi matkustamaan kotiin ajallaan.

Muuta mainitsemisen arvoista:

Vapaa-ajalla vaihto-opiskelijoille ei ollut juurikaan ennalta järjestettyä toimintaa, vaan oli jokaisen omalla vastuulla keksiä tekemistä. Erilaisia liikuntamahdollisuuksia yliopisto tarjosi aina ryhmäliikunnasta kiipeilyyn ja melontakurssiin. Valparaísoa kutsutaan Chilen kulttuuripääkaupungiksi, joten tekemistä kaupungissa varmasti riittää esimerkiksi erilaisten konserttien ja teatterin parissa. Säiden sallissa lähistöltä löytyy myös kansallispuistoja vaeltamiseen sekä kauniita rantoja auringonpalvojille tai vesiturheilun ystäville.

Chile on pitkä ja kapea, luonnoltaan hyvin monimuotoinen maa, jossa nähtävää ja koettavaa riittää. Maan sisällä matkustaminen on edullista busseilla ja pidemmille matkoille myös maan sisäisiä lentoja on tarjolla kohtuuhintaan. Toki mitä aiemmin olet lentolippujen kanssa liikenteessä, sitä halvemmaksi ne tulevat. Chilessä on mahdollisuus kokea kaikkia eteläisistä jäätiköistä pohjoiseen aavikkoon. Koskenlaskua ja tulivuorelle kiipeämistä, vaellusta Torres del Painen kansallispuistossa, San Pedro de Atacama aavikon ihmeineen ja niin edelleen, ja niin edelleen. Yleisesti matkustaminen Etelä-Amerikan sisällä on helppoa ja erityisesti Chilen naapurimaihin pääsee edullisesti ja vaivattomasti esimerkiksi bussilla. Maan rajojen ulkopuolelle matkustettaessa mukana kannattaa kuljettaa niin paikallista henkilökorttia kuin passiakin, maan sisällä liikuttaessa (jos et lennä) selviät pelkällä henkilökortilla. Itse kuljetin kuitenkin aina passia mukana.

Turvallisuuden kannalta Chilen kohdalla on tärkeää huomioida luonnonuhat. Maassa on useita tulivuoria, joista osa on aktiivisia. Myös maanjäristykset ovat yleisiä ja niiden seurauksena tsunamivaarakin on olemassa. Vuonna 2010 Chilessä oli tuhoisa tsunami, jonka seurauksena maan turvallisuus- ja hälytysjärjestelmiä tsunamiuhan varalta on parannettu ja tieto mahdollisesta tsunamista tavoittaa tällä hetkellä kansan melko helposti. PUCV:n kansainvälinen toimisto järjesti oman vaihtoni alussa tiedotustilaisuuden, jossa vaihto-oppilaille kerrottiin, kuinka maanjäristyksen tai tsunamiuhan sattuessa tulee toimia. Pienempiä maanjäristyksiä Chilessä tulee melko usein, joten ei kannata panikoitua siitä, etteivät paikalliset välttämättä juurikaan reagoi pienimpiin tärinäihin. Rakennukset Chilessä ovat pääsääntöisesti turvallisia maanjäristysten sattuessa, vaikka suomalaisen silmään asunnoista saattaakin löytyä melkoisia puutteita, kuten kunnollisen lämmityksen puute ja huonosti eristetyt ja ohuet ikkunat.

Kadulla liikkua on omista arvotavaroistaan hyvä pitää huolta ja esimerkiksi metroissa ja suurimmissa ruuhkissa selän puolella ei ole syytä kallisarvoisimpia tavaroita kantaa. Taskuvarkaita katukuvassa jonkin verran liikkuu ja varsinkin suurissa yleisötapahtumissa lompakot ja puhelimet löytävät helposti uuden omistajan. Omasta mielestäni Chilessä pärjää ja omat tavarat pysyvät tallessa, kun muistaa terveen maalaisjärjen. Paikalliset itse ajattelevat maan olevan vaarallinen varsinkin turisteille, mutta itse ajattelen vaihto-opiskelijoiden oppivan melko nopeasti, millä alueilla ja missä paikoissa ryöstetyksi tuleminen riski on suurempi. Silmiin pistävää Chilessä on, että kaikki arvokkaampi on kaupoissa lukkojen takana, joten ujo suomalainen joutuu oppimaan, että myyjiltä on kysyttävä apua. Jopa noin 5 euron käsivoiteen ostamiseksi saatat joutua etsimään myyjän käsiisi.

Chile on hintatasoltaan Etelä-Amerikan kalleimpia maita, jos ei jopa kallein. Vaatteet ja elektroniikka ovat melko lähellä Suomen hintoja, varsinkin suurista ketjumyymälöistä ostettuna. Vaatteita voi kylläkin saada edullisesti muun muassa markkinoilta. Ruoka on marketeissa melko lähellä Suomen hintoja, vihannekset ja hedelmät kannattaakin ehdottomasti hankkia torilta. Ravintoloissa syöminen on Suomea edullisempaa, hintavaihtoehtoja tosin löytyy monenlaisia. Valparaísossa turistien suosiossa olevilla alueilla, kuten Cerro Concepción ja Cerro Alegre ravintoloiden hinnat ovat korkeat, yliopiston päärakennuksen vieressä sijaitsevasta kauppahallista puolestaan löytyy ravintoloita, joista saa grillattua tai friteerattua tuoretta kalaa lisukkeineen noin 5 euron hintaan.

Paluu Tampereelle ja vaihdon merkityksellisyys:

Paluu Suomeen tapahtui elokuussa, joten ankea arki tai kylmä talvi eivät olleet ensimmäisenä vastassa, vaan minulla oli mahdollisuus nauttia ajasta perheen ja ystävien kanssa. Vaihdon sijoittuminen opintojen loppuvaiheeseen saattoi kuitenkin vaikeuttaa paluuta niin sanottuun normaaliin arkeen, sillä minulla ei ollut pakkoa olla luennoilla ja opiskelun oli määrä sujua pääasiassa itsenäisesti. Opintoihin motivoituminen olikin aluksi hankalaa. Myös muutos takaisin koulumaisesta, lähes jokapäiväisestä opiskelusta silloin tällöin pidettäviin luentoihin ja tenttikirjojen pönttämiseen tuntui oudolta. Koska aika Chilessä oli tarjonnut runsain mitoin unohtumattomia kokemuksia ja hurjasti uusia, hyviä ystäviä, jotka jäivät eri puolille maapalloa, oli ikävä välillä kova ja elämä Suomessa tuntui hetkittäin tylsältä. Kaiken kaikkiaan, vaihto aika Chilessä oli uskomaton kokemus niin koti-ikävä iskiessä kuin tulivuorelle kiivetessäkin. Hetkeäkään en ole katunut päätöstäni lähteä, ja jos mahdollisuus tarjoutuisi, niin olisin valmis lähtemään milloin tahansa uudelleen!

Kokonaisuutena vaihto aika aivan toisella puolella maapalloa oli onnistunut. Hienojen kokemusten ohella matkaan tarttui aivan uudenlaista näkemystä siitä, mitä sosiaalityö voi olla ja millaista asiantuntijuutta sosiaalityön tutkinnolla voidaan saavuttaa. PUCV:ssa sosiaalityö kuuluu hallinto- ja kauppatieteiden laitoksen alaisuuteen ja opinnoissa sosiaalipoliittiset ja hallinnolliset näkökulmat olivat vahvemmin esillä kuin suomalaisessa tutkinnossa. Toki aika Chilessä vahvisti myös espanjankielen taitoani ja kasvatti varmasti ihmisenä.